Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка
Аддзел абслугоўвання і інфармацыі

КАЛЯНДАР ДАТ, ПАДЗЕЙ КОБРЫНШЧЫНЫ

***краязнаўча-бібліяграфічны каляндар
на 2016 год***

Кобрын 2016

ББК 91.(4Беі)
К 17

Складальнік:

С. Д. Курачук - галоўны бібліёграф аддзела абслугоўвання і інфармацыі ДУК “Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка”

Камп’ютарны дызайн вокладкі:

П. С. Грыневіч – інжынер-праграміст ДУК “Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка”

Ю. П. Пракапук – бібліёграф I катэгорыі аддзела абслугоўвання і інфармацыі ДУК “Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка”

Рэдактар:

М. В. Іванова – дырэктар ДУК “Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка”

Каляндар дат і падзей Кобрыншчыны: краязнаўча-бібліяграфічны каляндар на 2016 год / Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка, аддзел абслугоўвання і інфармацыі ; склад. С. Д. Курачук; рэдактар М. В. Іванова. – Кобрын, 2016. – 107 с.: каляр. фота.

ПРАДМОВА

Краязнаўчы каляндар змяшчае звесткі аб знамянальных падзеях Кобрыншчыны на 2016 год. Даты, уключаныя ў каляндар, адлюстроўваюць падзеі і факты гісторыі, грамадскага, палітычнага, эканамічнага і культурнага жыцця рэгіёна; памятныя даты вядомых людзей, біяграфіі якіх звязаны з краем.

Спісы да юбілейных дат уключаюць кнігі і артыкулы з газет і часопісаў. Матэрыял размешчаны ў наступным парадку: спачатку кнігі па алфавіту, потым артыкулы з газет і часопісаў у адваротным парадку (у межах года – па алфавіту).

Каляндар адрасуецца ўсім, хто займаецца вывучэннем роднага краю, цікавіцца сваёй малой радзімай ці выкарыстоўвае краязнаўчыя звесткі ў прафесійнай дзейнасці.

Краязнаўчы каляндар выкарыстоўваецца пры планаванні работы бібліятэкі, правядзенні масавых свят і юбілейных мерапрыемстваў, пры складанні паўнатэкставых краязнаўчых баз даных.

Асноўныя юбілейныя даты горада і раёна

Кобрынскі раён у фактах і падзеях

1366 г. Польскі кароль Казімір III Вялікі пацвярджае права вялікага князя літоўскага Альгерда на Кобрын.

1566 г. Кобрынскі павет увайшоў у склад Берасцейскага ваяводства.

1586 г. Кобрын перайшоў ва ўладанне каралевы Ганны Ягелонкі.

1706 г. Войскі шведскага караля Карла XII падчас Паўночнай вайны 1700-1721 гг. захапілі і разграбілі Кобрын.

1711 г. Эпідэмія знішчыла больш за палову жыхароў г. Кобрына. Пачаўся заняпад горада.

1766 г. Польскі кароль Станіслаў Аўгуст Панятоўскі пазбавіў горад магдэбургскага права. Кобрын быў пазбаўлены гарадскога самакіравання і пераўтвораны ў звычайнае землеўласніцкае паселішча пад назвай Кобрынскі Ключ Брэсцкай эканоміі.

1791 г. Кобрын стаў цэнтрам Кобрынскага павета Брэсцкага ваяводства.

1801-1921 гг. Кобрынскі павет у складзе Гродзенскай губерні.

1846 г. Праз Кобрын пракладзена шаша Масква – Варшава. У горадзе пабудавана паштовая станцыя.

1866-1867 гг. У кобрынскай турме ў сувязі з удзелам у паўстанні знаходзіўся Напалеон Орда – мастак, кампазітар, піяніст. Вядома 5 графічных замалёвак г. Кобрына, выкананых Н. Ордам.

1921 г. Па Рыжскаму мірнаму дагавору Кобрынскі павет увайшоў у склад Палескага ваяводства Польшчы.

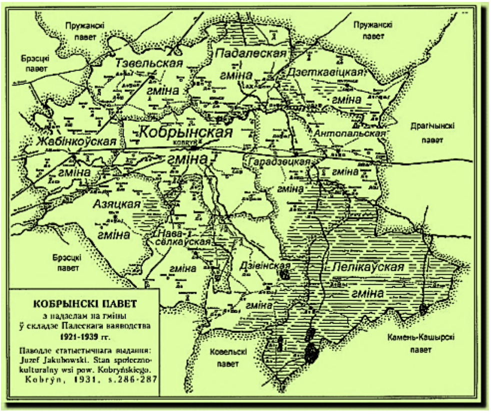

Карта Кобрынскага павета 1921-1939 гг.

1941 г. 22-23 чэрвеня Пад Кобрынам ішлі жорсткія баі па абароне горада ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў (123-і знішчальны авіяполк пад камандаваннем маёра Б.М. Сурына, 22-я танкавая дывізія пад камандаваннем генерал-маёра В.П. Пуганава).

1941 г. 23 чэрвеня Кобрын акупаваны нямецкімі войскамі.

Пліско, Н. М. Так пачыналася / Н. М. Пліско // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск: БЕЛТА, 2002. – С.137-139. - (Ішла вайна народная).

1941 г. лета-восень Пачатак фарміравання на Кобрыншчыне падпольнага і партызанскага руху з разрозненых нелегальных груп.

чэрвень Арганізаваны атрад імя М.М. Чарнака ў Старасельскім лесе Жабінкаўскага раёна з груп ваеннаслужачых 84-га і 125-га стралковых палкоў, пагранічнікаў, якія апынуліся ў акружэнні, і жыхароў Старасельскага сельсавета.

Атрад імя М.М. Чарнака / падрыхтавала Н.М. Пліско // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 176-177. - (1941-1945).

Іпацьеўскі летапіс – 740 гадоў з часу стварэння

Іпацьеўскі летапіс - адзін з найстаражытнейшых летапісных зводаў Русі. Спіс 15 стагодзя быў знойдзены Мікалаем Карамзіным у Іпацьеўскім манастыры пад Кастрамой, ад якога летапіс і атрымаў сваю назву. Летапіс складаецца з трох асноўных частак:

- Аповесць мінулых гадоў з падзеямі да 1117.
- Кіеўскі летапісны звод з падзеі 1118-1199.
- Галіцка-Валынскі летапіс з падзеямі да 1292.

З Іпацьеўскага летапіса: «*Се аз, князь Володимер, сын Васильков, внук Романов, пишу грамоту: дал есмь княгине своей, по своем животе город свой Кобрынь и с людьми, и с данью, како при мне даяли, тако и по мне ать дають княгине моей…*». Так у лета 6795 ад «стварэння свету», згодна з летапіснай традыцыяй, ці ў 1287 г., княгіня Вольга Раманаўна атрымала па завяшчанні Кобрын. Гэта першае вядомае на сённяшні дзень пісьмовае ўпамінанне пра горад. Узнік Кобрын яшчэ раней. У Іпацьеўскім летапісе ён паўстае як горад, што ўжо склаўся на поўначы Валынскай зямлі, за Прыпяццю.

Юбілейныя даты вёсак Кобрынскага раёна

Асмаловічы – 230 гадоў

Асмаловічы (мясцовая назва Осмоловычы) - вёска ў Гарадзецкім сельсавеце. У 1786 г. сяло ў Брэсцкай эканоміі Брэсцкага ваяводства ВКЛ, 1 валока 90 маргоў зямлі (1 морг = 0,71 га). З 1795 г. у складзе Расійскай імперыі, у Кобрынскім павеце, з 1801 г. Гродзенскай губерні. У 1897 г. вёска ў Іласкай воласці, каля гандлёвага шляху Антопаль - Пружанскі павет, 33 двары, 198 жыхароў, 189,25 дзесяціны зямлі (на 1890), народнае вучылішча. Побач знаходзіўся аднайменны пасёлак, 16 жыхароў, карчма. У 1905 г. у вёсцы 194 жыхары; пасёлку - 17. З 1921 г. вёска ў складзе Польшчы, у Іласкай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, 25 двароў, 97 жыхароў. У 1930-я гады працавалі школа, вячэрнія курсы, тэатральны гурток. З 1939 г. у БССР, з 15.1.1940 г. у Антопальскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Дзямідаўшчынскім, з 16.7.1954 г. у Грушаўскім, з 21.1.1961 г. у Гарадзецкім сельсаветах, з 8.8.1959 г. у Кобрынскім раёне. У 1940 г.- 210 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну Асмаловічы акупіраваны нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941г. па ліпень 1944 г. На 1.1.1999 г. 28 двароў, 51 жыхар, у складзе калгаса-камбіната імя Дзяржынскага. На 1.01. 2015г. колькасць насельніцтва складае 16 жыхароў.

Асмаловічы // Гарады і вёскі Беларусі: энцыклапедыя / рэдкал.: Г.П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск: БелЭн, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 118-119.

Князева, В.М. Асмаловічы / В.М. Князева // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 564. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Боркі – 230 гадоў

Боркі - вёска ў Астроміцкім сельсавеце, за 23 км ад г. Кобрына, 67 км ад г. Брэста. У 1786 г. сяло ў Брэсцкай эканоміі ВКЛ, 16 валок зямлі. У 1795 г. вёска Кобрынскай эканоміі, 17 двароў, 94 жыхары. З 1795 г. у складзе Расійскай імперыі, у Кобрынскім павеце, з 1801 г. Гродзенскай губерні. У 1890 г. вёска ў Падалескай воласці, 93 дзесяціны зямлі. Побач знаходзілася аднайменнае ўрочышча, уладанне П. Паўзуна, 60 дзесяцін зямлі. У 1897 г. Боркі - вёска, 13 двароў, 83 жыхары; дом (былая Жухавецкая застава) пры Варшаўска-Маскоўскай шашы, 11 жыхароў; 2 прыватнаўласніцкія сядзібы Боркі

(Палоншчызна), 16 і 11 жыхароў. У 1905 г. вёска, 183 жыхары, і фальварак, 7 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Падалескай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, вёска, 20 двароў, 121 жыхар. З 1939 г. у БССР, з 15.1.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Красналескім, з 16.7.1954 г. у Астроміцкім сельсаветах. У 1940 г. вёска, 29 двароў, 162 жыхары, і хутар, 2 двары, 15 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну Боркі акупіраваны нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941г. па ліпень 1944 г. У 1949 г. арганізаваны калгас «Чырвоны бор». Паводле перапісу 1970 г. – 224 жыхары. На 1.1.1999 г. 38 двароў, 89 жыхароў, магазін, у складзе калгаса імя Леніна (з 2004 ААТ "Астромічы"). На 1.01. 2015 г. колькасць насельніцтва складае 34 жыхары.

Помнік ахвярам фашызму, на ўшанаванне памяці 18 жыхароў вёскі, якія былі расстраляны фашыстамі ў 1943 г.

Боркі // Гарады і вёскі Беларусі: энцыклапедыя / рэдкал.: Г.П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск: БелЭн, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 125.

Князева, В.М. Боркі / В.М. Князева // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 564. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Хільчук, Т. Удзячны за свята / Т. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 2002. – 11 верасня. – С. 2. – Аб свяце вёскі Боркі.

Курэша, В. Святкавала вёска Боркі / В. Курэша // Кобрынскі веснік. – 2002. – 7 верасня. – С. 7. – 25 жніўня ў в. Боркі прайшло традыцыйнае свята вёскі.

Быстрыца – 475 гадоў

Быстрыца (мясцовая назва Быстрыця) - вёска ў Залескім сельсавеце, за 4 км ад г. Кобрына, 51 км ад Брэста. На скрыжаванні аўтадарог Мінск-Брэст і Кобрын-Лунінец.

У 1541 г. Быстрычы - маёнтак каля Кобрына, уладанне манастыра Святога Спаса ў Кобрыне (падаравана манастыру Іванам Сямёнавічам Кобрынскім). У 1597 г. млынар Быстрыцы Лягатаўскага войтаўства Кобрынскага староства меў 2 валокі зямлі. У 1742 г. Быстрыца, ці Млынары - сяло, 30 маргоў зямлі, царква. У 1786 г. 10 валок 18 маргоў зямлі. З 1795 г. у Расійскай імперыі, у Кобрынскім павеце, з 1801 г. Гродзенскай губерні. У 1897 г. вёска ў Залескай воласці, 56 двароў, 333 жыхары, хлебазапасны магазін; 385,5 дзесяціны зямлі (на 1890). У 1905 г. 342 жыхары. З 1921 г. у складзе Польшчы,

у Прускаўскай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, 12 двароў, 60 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.1.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Закросніцкім, з 16.7.1954 г. у Залескім сельсаветах. У 1940 г. хутары Быстрыца, 74 двары, 330 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну Быстрыца акупіраваны нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941г. па ліпень 1944 г. Паводле перапісу 1970 г. – 345 жыхароў. На 1.1.1999 г. - 221 двор, 609 жыхароў, магазін, цэнтр брыгады № 3 калгаса імя Суворава. У 2005 г. – 241 гаспадарка, 683 жыхары. На 1.01. 2015 г. колькасць насельніцтва складае 826 жыхары.

Быстрыца // Гарады і вёскі Беларусі: энцыклапедыя / рэдкал.: Г.П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск: БелЭн, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 127.

Князева, В.М. Быстрыца / В.М. Князева // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 569-570. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Дзівін – 550 гадоў

Дзівін (мясцовая назва Дывэн, Дыввін) - вёска, цэнтр Дзівінскага сельсавета, каля воз. Любань. За 33 км ад г. Кобрына, 78 км ад Брэста. Транспартныя сувязі па аўтадарогах на Брэст, Драгічын.

Першае ўпамінанне ў 1466 г. У 1546 г. - мястэчка ў Дзівінскай воласці Брэсцкага павета ВКЛ. У 1566 г. - 184 двары, рыначная плошча, 5 вуліц. У 1629 г. кароль Жыгімонт ІІІ пацвердзіў дзівінцам права на штотыднёвы кірмаш па чацвяргах. У 1668 г. - горад, у Палескім ключы Брэсцкай эканоміі, 53 валокі зямлі, 2 млыны, агароды, карчма, з 1642 г. меў Магдэбургскае права, аднак войта са шляхты прызначаў кароль. У 1682 г. у горадзе 2 царквы (мелі 2 вольныя валокі зямлі), ратуша (2 валокі), касцёл (4 валокі), 2 млыны, карчма. У 1789 г. - горад і Двор у

Дзівінскім ключы Брэсцкай эканоміі. У горадзе рыначная плошча, 4 вуліцы, 194 гаспадаркі, 872 жыхары, у Двары жылы дом, бровар, студня і іншыя гаспадарчыя пабудовы. З 1795 г. у складзе Расійскай імперыі, у Кобрынскім павеце, з 1801 г. Гродзенскай губерні. З сакавіка 1797 г. мястэчка Дзівін, 988 жыхароў падаравана нашчадкам генерал-фельдмаршала графа П.А. Румянцава-Задунайскага. У 1819 г. сяляне і жыхары мястэчка (звыш 200 двароў, 1000 жыхароў) адмовіліся выконваць павіннасці на карысць свайго ўладальніка да канчатковага разгляду справы аб іх вольнасці. 20.8.1819 г. у Дзівін прыбыло 300 узброеных салдат. Улады былі вымушаны дазволіць местачкоўцам выбраць 10 чалавек для перамоў. Асэсар Гродзенскага губернскага праўлення і кобрынскі земскі спраўнік у прысутнасці салдат зачыталі сялянам указ губернскага праўлення. У сваім данясенні яны прасілі ваеннай дапамогі ў губернатара і адзначалі, што духавенства падтрымлівае сялянскі пратэст. У 1886 г. мястэчка, цэнтр воласці, 159 двароў, 1644 жыхары, 5516,25 дзесяціны зямлі (у 1890), валаснoе праўленне, 3 праваслаўныя царквы (511,75 дзесяціны зямлі ў 1890), сінагога, школа, 5 крам, заезны двор, 2 піцейныя дамы, 3 кірмашы. Каля мястэчка знаходзіўся маёнтак Дзівін, уладанне А. Ягміна, ветраны млын, 8135,5 дзесяціны зямлі (разам з іншымі маёнткамі і фальваркамі Ягміна). У 1888 г. у мястэчку 2516 жыхароў, у праваслаўным прыходзе 3663 вернікі. У 1897 г. мястэчка, 873 двары, 3796 жыхароў, 3 царквы, сінагога, яўрэйскі малітоўны дом, народнае вучылішча (у 1889/90 навучальным годзе вучыліся 74 хлопчыкі, 9 дзяўчынак; у 1892/93 г. - 71 хлопчык, 9 дзяўчынак), сельская лячэбніца, валаснoе праўленне, паштовае аддзяленне, 2 хлебазапасныя магазіны, 15 дробных крам, маслабойня, 14 млыноў, піцейны дом, 6 аднадзённых кірмашоў на год. У маёнтку - 60 жыхароў. У 1905 г. у Дзівіне 3967 жыхароў, у народным вучылішчы 100 хлопчыкаў, 4 дзяўчынкі, у маёнтку 58 жыхароў. З 1915 г. мястэчка і маёнтак акупіраваны войскамі кайзераўскай Германіі, з 1919 г. - польскімі войскамі. З 1921 г. у складзе Польшчы, цэнтр гміны Кобрынскага павета Палескага ваяводства; мястэчка, 373 дамы, 2299 жыхароў; фальварак, хутары і калонія, 71 двор, 403 жыхары. У 1931 г. Дзівінская гміна налічвала 8326 жыхароў, 84 населеныя пункты, займала плошчу ў 280 км2, працавалі яўрэйская бібліятэка, тэатральны і харавы гурткі. З 1939 г. у БССР, з 15.1.1940 г. цэнтр раёна і сельсавета Брэсцкай вобласці. У 1940 г. у мястэчку 1009 двароў, 4187 жыхароў, у асадзе вайсковай Дзівін 13 двароў, 64 жыхары; працавалі паштовае аддзяленне, сямігадовая школа (400 вучняў), аптэка, бальніца з амбулаторыяй, ветпункт, народны дом, 20 прыватных крам, хлебны і кніжны магазіны, 2 маторныя млыны, 3 хлебапякарні, бойня жывёлы, рэстаран, сельпо, абутковая і кавальская арцелі,

завод прахаладжальных напіткаў, маслазавод. Дзівінскі раён налічваў 138 населеных пунктаў, 11 сельсаветаў, 26 117 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну 24.6.1941 г. Дзівін акупіраваны нямецка-фашысцкімі захопнікамі, якія знішчылі ў раёне і вёсцы 2819 жыхароў. Вызвалены 21.7.1944 г. часцямі 61-й арміі 1-га Беларускага фронту. У цэнтры вёскі пахаваны 74 савецкія воіны і 2 партызаны, якія загінулі ў баях пры вызваленні вёскі (у 1949 г. на магіле пастаўлены абеліск). 1450 жыхароў вёскі, якія былі расстраляны гітлераўскімі карнікамі ў 1942 г., пахаваны на тэрыторыі завода металічных вырабаў (у 1951 г. на магіле пастаўлены абеліск). У 1945 г. адноўлена МТС, пачала друкавацца райгазета «Ленінскі прызыў» (адказны рэдактар А. Мельнікаў), у 1947 г. будавалася няпоўная сярэдняя школа, працавалі раённы клуб, бібліятэка, новы магазін, на тэрыторыі раёна 11 хат-чытальняў. У 1949 г. у вёсцы створаны калгас «Зара», у 1950 г. адкрыты дзіцячыя яслі, пачалося будаўніцтва новага будынка райбальніцы. З 8.8.1959 г. - у Кобрынскім раёне, 3489 жыхароў. У 1970 г. – вёска, цэнтр калгаса “Новае жыццё”, 4677 жыхароў. На 1.1.1999 г. - 1553 двары, 4293 жыхары. Размешчаны будынкі выканкама сельсавета і адміністрацыі калгаса, Дом культуры, клуб, 3 бібліятэкі, музычная, спартыўная і сярэдняя школы, бальніца, школа-інтэрнат, 2 дзіцячыя сады, камбінат бытавога абслугоўвання, кафэ, 6 магазінаў, ветлячэбніца, аддзяленне сувязі. Працуюць пякарня, 2 лясніцтвы, сумеснае беларуска-нямецкае швейнае прадпрыемства “Лангхайнрых Канфекцыён Бел”. На 1.01. 2015 г. колькасць насельніцтва складае 3162 жыхары.

Помнікі археалогіі: стаянка і паселішча на беразе возера Любань.

Помнікі архітэктуры: Прачысценская царква (1902) і царква Параскевы Пятніцы (1740).

Дзівін // Беларуская савецкая энцыклапедыя: у 12 т. / рэд. кал.: П.У. Броўка і інш. – Мінск, 1971. – Т. 4. – С. 200.

Дзівін // Беларуская энцыклапедыя: у 18 т. / рэдкал.: Г.П. Пашкоў і інш. – Мінск: Беларуская энцыклапедыя, 1998. – Т. 6. – С. 111.

Дзівін // Гарады і вёскі Беларусі: энцыклапедыя /рэдкал.: Г.П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск: БелЭн, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 139-141.

Дзівін / галоўны рэдактар Т.У. Бялова // Культура Беларусі: энцыклапедыя. – Мн: Бел. Энцыкл. імя П. Броўкі, 2012. – Т. 3. - С. 394.

Дивин // Регионы Беларуси: энциклопедия: в 7 т. - Т. 1. Брестская область: в 2 кн. - Минск, 2009. - Кн. 1. - С. 322-323.

Дивин // Республика Беларусь: энциклопедия : в 6 т. - Мн., 2006. – Т. 3. - С. 373.

Илларионова, Л. Удивляй, Дивин! / Л. Илларионова // Брэстчына вачамі журналістаў. – Брэст : ААТ “Брэсцкая друкарня”, 2005. – С. 146 – 153.

Князева, В.М. Дзівін / В.М. Князева // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 576-578. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Мешечко, Е.Н. Путешествие по Беларуси. В краю Немана, Западного Буга и Припяти: Путеводитель. - Брест, 2012. - С. 162.

Ткачова, С. Дзівін: аповед пра родную вёску / С. Ткачова // Берасцейскія карані – 98: гісторыка-краязнаўчы зборнік . – Брэст, 1998. – С. 121 – 123.

Цітоў, А. Гарадская геральдыка Беларусі / А. Цітоў. – Мн.: Полымя, 1989. – 207 с. - Са зместу: в. Дзівін Кобрынскага раёна – С. 53.

Дзівінскі шлях : газета для дзівінчан / склад. Людміла Пашковіч // Кобрынскі веснік. - 2015. - 15 ліпеня. - С. 4. - Старонка адлюстроўвае навіны вёсак Дзівінскага с/с.

Дзівінскі шлях: газета для дзівінчан / склад. Людміла Пашковіч // Кобрынскі веснік. - 2015. - 9 верасня. - С. 5. - Упамінаюцца СВК "Любань", Дзівінская СШ, пагранзастава "Дзівін", бальніца.

Гармель, И. Зачем в Дивин, что на Кобринщине, зачастили евреи со всего света?.. / Инна Гармель // Белорусская нива. - 2013. - 26 января. - С. 11. -

Берднік, І. Адкрыццё Айчыны / Іван Берднік // Народная трыбуна. - 2013. - 8 лютага. - С. 11. - Упамінаецца пасёлак Дзівін.

Бялоў, Д. Дзівінскі шлях : газета для дзівінчан / Дзмітрый Бялоў; фота аўтара // Кобрынскі веснік. - 2013. - 26 студзеня. - С. 3. - Упамінаецца Дзівінская бальніца, сярэдняя школа і школа мастацтваў, СВК "Любань".

Бялоў, Д. Дзівінскі шлях / Д. Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2012. - 28 ліпеня. - С. 4. - Газета для дзівінчан, вып. 5.

Бялоў, Д. Дзівінскі шлях / Д. Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2012. - 5 мая. - С. 4. - Газета для дзівінчан, вып. 4.

Пашкович, Л. Одним абзацем / Л. Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2012. - 3 сакавіка. - С. 10. - В нынешнем году Дивин будет газифицирован на 100%.

Пашкович, Л. Природный газ - уже у нас! / Л. Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2011. - 29 кастрычніка - С. 4. - В Дивине активно ведется газификация.

Пашковіч, Л. Дзівінскі шлях / Л. Пашковіч // Кобрынскі веснік. - 2011. - 29 кастрычніка. - С. 4.

Пашковвіч, Л. Дзівіну - 545! / Л. Пашковіч // Кобрынскі веснік. - 2011. - 7 вер. - С. 4. - 545 гадоў з дня заснавання вескі адсвяткавалі жыхары Дзівіна.

Бялоў, Д. Дзівінскі шлях / Д. Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2010. - 16 чэрвеня. - С. 3.

Дзівінскі шлях // Кобрынскі веснік. - 2010. - 17 лютага. - С. 3. - Што ўяўляе Дзівін сёння.

Гармель, И. Мало просто подивиться / И. Гармель // Белорусская нива. - 2009. - 10 января. - С. 5. - О перспективах д. Дивин.

Деревня Дивин // Кобрынскі веснік. - 2009. - 14 студзеня. - С. 3. - О благоустройстве д. Дивин.

Сацук, А. Перемены на благо людей / А. Сацук // Кобрынскі веснік. - 2008. - 12 ліпеня. - С. 2. - Дивин поменяет свой статус и станет агрогородком.

Тоболич, А. Городок с приставкой "агро" / А. Тоболич // Заря. - 2008. - 14 июня. - С. 6. - О том, что необходимо сделать в будущих агрогородках д. Дивин, пос. Ореховский.

Пянко, А. Дивин накануне перемен / А. Пянко // Кобрынскі веснік. - 2007. - 1 снежня. - С. 2. - Строительство агрогородка в Дивине запланировано на 2008 год.

Петровская, М. В местечке старом жизнь бурлит / М. Петровская // Кобрынскі веснік. – 2006. – 27 верасня. – С. 1. – Свята в. Дзівін.

Накануне события // Кобрынскі веснік. – 2006. – 16 верасня. – С. 3. - В последнее воскресенье сентября намечено провести праздник д. Дивин.

Чопко, М. Какие наши годы / М. Чопко // Заря. – 2005. – 15 января. – С. 2. - Дивин. Фотозарисовка В. Короля.

Уязны знак в. Дзівін // Кобрынскі веснік. – 2005. – 15 кастрычніка.

Дзівінскі сельсавет: Візітная картка // Кобрынскі веснік. – 2004. – 24 красавіка. – С. 3 – 6.

Илларионова, Л. Удивляй, Дивин! / Л. Илларионова // Вечерний Брест. – 2003. – 9 июля. - С. 8 – 9.

Пятроўская, М. Дзівінскія навіны / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 2003. – 6 лістапада. – С. 1.

Пятроўская, М. Дзівінскія навіны / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 2003. – 12 ліпеня. – С. 3. - Дзівін сёння.

Пращурович, А. Откуда имя твое, Дивин? / А. Пращурович // Заря. – 2002. – 26 февраля. – С. 3.

Шугай, А. Дзівін / А. Шугай // Кобрынскі веснік. – 2001. – 4 красавіка. – С. 3. – З гісторыі і пра сённяшні дзень сяла.

Ляўковіч, А. Мой новы знаёмы – Дзівін / А. Ляўковіч // Звязда. – 1998. – 17 студзеня. – С. 5. – З гісторыі сяла, яго сучаснасць.

Пянко, А. Дзівін: на мяжы стагоддзяў / А. Пянко // Кобрынскі веснік. – 1997. – 29 кастрычніка. – С. 2.

Вёска змяніла аблічча // Кобрынскі веснік. – 1996. – 16 кастрычніка.–С. 2.

Алексяюк, А. Дзівін: ведай свой край / А. Алексяюк // Камуністычная праца. – 1979. – 18 студзеня.

Увасюк, Б. Прыгажэе Дзівін / Б. Увасюк // Камуністычная праца. – 1973. – 1 мая.

Дубіны – 470 гадоў

Дубіны (мясцовая назва Дубыны) - вёска ў Аніскавіцкім сельсавеце (з 2012 г. Гарадзецкім с/с), каля Арэхаўскага канала. За 33 км ад г. Кобрына, 79 км ад Брэста.

Упершыню ўпамінаецца ў 1546 г. як урочышча. У 1890 г. - пасёлак у складзе в. Вуглы Гарадзецкай воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні, 1130 дзесяцін зямлі (разам з 7 іншымі пасёлкамі в. Вуглы). У 1897 г. вёска Вуглы (Дубіны), 8 двароў, 76 жыхароў. У 1905 г. 160 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Гарадзецкай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, 9 двароў, 40 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.1.1940 г. у Антопальскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Аніскавіцкім сельсавеце, з 8.8.1959 г. у Кобрынскім раёне. У 1940 г. 32 жыхары. У Вялікую Айчынную вайну Дубіны акупіраваны нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941г. па ліпень 1944 г. У 1949 г. вяскоўцы стварылі калгас «Маладая гвардыя». У 1965 г. на ўшанаванне памяці землякоў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну, у цэнтры вёскі ўстаноўлены абеліск. Паводле перапісу 1959 г. налічвалася 148 жыхароў, у 1970 – 180. На 1.1.1999 г. - 51 двор, 126 жыхароў, цэнтр калгаса імя Кірава (з 2004 ААТ “Аніскавічы”). Дзейнічаюць магазін,

фельчарска-акушэрскі пункт. На 1.01. 2015 г. колькасць насельніцтва вёскі складае 91.

Помнік на ўшанаванне памяці землякоў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну.

Дубіны // Гарады і вёскі Беларусі: энцыклапедыя / рэдкал.: Г.П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск: БелЭн, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 142.

Князева, В.М. Дубіны / В.М. Князева // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 579. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Запруды – 130 гадоў

Запруды - вёска ў Астроміцкім сельсавеце, за 18 км ад Кобрына, 62 км ад Брэста. На аўтадарозе Кобрын-Баранавічы.

У 1886 г. вёска ў Іласкай воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні Расійскай імперыі, паштовая станцыя, лаўка. У 1890 г. у Падалескай воласці таго ж павета, 110,75 дзесяціны зямлі. Побач знаходзіўся аднайменны маёнтак, уладанне П.Шыраева, 736 дзесяцін зямлі (разам з фальваркам Астрамеч і лясной дачай Гіркаўка). У 1897 г. на месцы сучаснай вёскі існавалі: вёска (пры Маскоўска-Варшаўскай шашы), 18 двароў, 117 жыхароў; выселак Запруды (Дзеркачова), 1 двор, 7 жыхароў; былыя паштовая станцыя, 11 жыхароў, і карчма, 18 жыхароў; дом аховы №14 на 17-й вярсце ад ст. Свадбіч - ст.Запруды, 6 жыхароў; дом Запруды (Бор), 6 жыхароў; лясныя старожкі: Запруды, 11 жыхароў, і Запруды (Горкаўка), 5 жыхароў; 3 прыватнаўласніцкія сядзібы - Запруды, 11 жыхароў; Запруды (Цямніца), 6 жыхароў; Запруды (Буда), 9 жыхароў. У 1905 г. Запруды - вёска, 156 жыхароў, і маёнтак, 22 жыхары. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Падалескай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, вёска, 14 двароў, 80 жыхароў, і фальварак, 2 двары, 25 жыхароў. У 1927 г. адкрыта бібліятэка (45 кніг на польскай мове, 39 чытачоў), працавалі школа, тэатральны гурток, праводзіліся нядзельныя чытанні. З 1939 г. у БССР, з 15.1.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 16.7.1954 г. у Астроміцкім сельсавеце. У 1940 г. у вёсцы

20 двароў, 56 жыхароў, у былым маёнтку 10 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну Запруды акупіраваны нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941 г. па ліпень 1944 г. У першыя дні вайны непадалёку ад вёскі размяшчаўся запасны камандны пункт 4-й арміі Заходняга фронту. Каля вёскі ў баях з акупантамі загінулі 27 савецкіх воінаў і 2 партызаны. У 1957 г. устаноўлены помнік. У 1949 г. 27 гаспадарак з вёсак Запруды і Мачульнікі аб’ядналіся ў калгас «Чырвоны араты» (старшыня А.П. Брашавец). Паводле перапісу 1959 г. у Запрудах – 128 жыхароў, у 1970 г. – 156. На 1.1.1999 г. 97 двароў, 257 жыхароў, у складзе калгаса імя Леніна (з 2004 ААТ “Астромічы”). Працуе магазін, амбулаторыя, базавая школа. На 1.01. 2015 г. колькасць насельніцтва складае 192 жыхары.

Замчышча XIV-XVII ст. Помнікі на брацкай магіле савецкіх воінаў і партызан, а таксама помнік ахвярам фашызму на ўшанаванне землякоў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну ў баях за вёску.

Запруды // Гарады і вёскі Беларусі: энцыклапедыя / рэдкал.: Г.П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск: БелЭн, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 148.

Запрудскі замак // Беларуская энцыклапедыя: у 18 т. / рэдкал.: Г.П. Пашкоў і інш. – Мінск: Беларуская энцыклапедыя, 1998. – Т. 6. – С. 535.

Князева, В.М. Запруды / В.М. Князева // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 582. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Васильев, П. Праздник на деревенской улице / П. Васильев // Заря. – 2003. – 28 августа. – С. 2. – В д. Запруды состоялся праздник деревни.

Хільчук, М. Запруды святкавалі, людзей добрых шанавалі / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 2003. – 23 снежня. – С. 3. – Свята в. Запруды.

Гурин, А. Их расстреляли за околицей / А. Гурин // Заря. – 1989. – 14 октября. – Увековечение и благоустройство места массового расстрела людей в д. Запруды.

Зосіна – 95 гадоў

Зосіна - вёска ў Астроміцкім сельсавеце, 28 км ад Кобрына, 73 км ад Брэста. Звязана з аўтадарогай Кобрын-Івацэвічы. У 1921 г. - вёска, 21 двор, 119 жыхароў, у Байкоўскай гміне Пружанскага павета Палескага ваяводства Польшчы. З 1939 г. у БССР, з 15.1.1940 г. у Пружанскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Бакунскім сельсавеце таго ж раёна. У Вялікую Айчынную вайну Зосіна акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941г. па ліпень 1944 г. У 1970 г. вёска ў Астроміцкім сельсавеце Кобрынскага раёна, 64 жыхары. На 1.1.1999 г. 54 двары, 160 жыхароў, у саўгасе «Дружба». На 1.01. 2015г. колькасць насельніцтва складае 81 жыхар.

Зосіна // Гарады і вёскі Беларусі: энцыклапедыя /рэдкал.: Г.П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск: БелЭн, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 149.

Князева, В.М. Зосіна / В.М. Князева // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 583. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Каташы – 325 гадоў

Каташы (мясцовая назва Коташі) - вёска ў Хідрынскім сельсавеце, за 10 км ад г. Кобрына, 48 км ад Брэста. Транспартныя сувязі па аўтадарозе Кобрын-Макраны.

У 1691 г. - сяло ў Брэсцкім ваяводстве ВКЛ. У 1890 г. - вёска Верхалескай воласці Кобрынскага павета Гродзенскай губерні Расійскай імперыі, 178,25 дзесяціны зямлі. У 1897 г. 17 двароў, 122 жыхары, хлебазапасны магазін. У 1905 г. - 133 жыхары. З 1921 г. - у складзе Польшчы, у Навасёлкаўскай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, 7 дамоў, 49 жыхароў. З 1939 г. у БССР, з 15.1.1940 г. у Кобрынскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Хідрынскім, з 16.7.1954 г. да 18.12.1972 г. у Пецькаўскім сельсаветах. У 1940 г. 19 двароў, 128 жыхароў. У

Вялікую Айчынную вайну Каташы акупіраваны нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941г. па ліпень 1944 г. У 1950 г. 30 вясковых гаспадарак аб’ядналіся ў калгас імя А. Васілеўскага. На 1.1.1999 г. 86 двароў, 210 жыхароў, у складзе калгаса «Зара» (з 2004 г. СВК “Узыходзячая зара”). Дзейнічаюць магазін, клуб. На 1.01. 2015г. колькасць насельніцтва складае 218 жыхароў. У в. Каташы знаходзяцца вайсковыя могілкі часоў 1-й сусветнай вайны.

Каташы // Гарады і вёскі Беларусі: энцыклапедыя / рэдкал.: Г.П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск: БелЭн, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 154.

Князева, В.М. Каташы / В.М. Князева // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 586. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Коренчук, П. Деревенька моя… / П. Коренчук // Кобрынскі веснік. 2000. – 12 ліпеня. – С. 3. – Из истории деревень Хидринского с/с.

Корчыцы – 525 гадоў

Корчыцы (мясцовая назва Корчычы) - вёска ў Хідрынскім сельсавеце, за 12 км ад г. Кобрына, 57 ад Брэста. Транспартныя сувязі па аўтадарозе Кобрын-Дзівін.

Па пісьмовых крыніцах вядомы з XV ст. (1491 г.) як сяло Кобрынскага княства ВКЛ. У 1491 г. княгіня Фядора Іванаўна (з роду Рагацінскіх, жонка князя Івана Сямёнавіча Кобрынскага) падаравала сяло Корчыцы з усімі даходамі манастыру Святога Спаса ў Кобрыне. Гэта было пацверджана ў 1512 г. вялікім князем ВКЛ і каралём Польшчы Жыгімонтам I Старым, у 1533 г. - яго жонкай каралевай Бонай, у 1647 г. каралём Уладзіславам IV і г.д. У 1668 г. Корчыцы - фундушавае сяло Кобрынскай архімандрыі, якое вызвалялася ад

ваенных пабораў і пастояў. З 1795 г. у складзе Расійскай імперыі, у Кобрынскім павеце, з 1801 г. Гродзенскай губерні. У 1890 г. 2 вёскі ў Верхалескай воласці: Корчыцы-Кіганы, 421,5 дзесяціны зямлі, і Корчыцы-Забужкі, 601,5 дзесяціны зямлі. У 1897 г. вёскі налічвалі: Кіганы (Корчыцы) 30 двароў, 215 жыхароў, царква на могілках, хлебазапасны магазін; Забужкі (Корчыцы) 42 двары, 304 жыхары, хлебазапасны магазін. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Навасёлкаўскай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства. Вёскі - Корчыцы Вялікія, 26 двароў, 166 жыхароў, і Корчыцы Малыя, 21 двор, 77 жыхароў. У 1930-я гады працавалі школа і вячэрнія курсы. З 1939 г. у БССР, з 15.1.1940 г. у Дзівінскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. да 30.10.1959 г. у Верхалескім с/с, з 8.8.1959 г. у Кобрынскім раёне. У 1940 г. вёскі - Корчыцы Вялікія, 64 двары, 315 жыхароў; Корчыцы Малыя, 42 двары, 179 жыхароў, працавала пачатковая школа. У Вялікую Айчынную вайну Корчыцы акупіраваны нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941г. па ліпень 1944 г. У 1949 г. арганізаваны калгасы: імя

церковь св. Иоанна Богослова ў В. Корчыцы

Варашылава ў в. Вялікія Корчыцы (старшыня М.А.Кірылюк); імя Чапаева ў в. Малыя Корчыцы (25 гаспадарак, старшыня Ф.Кірылюк). Паводле перапісу 1959 г. вёскі налічвалі: Корчыцы Вялікія – 260 жыхароў, Корчыцы Малыя – 160 жыхароў; у 1970 – адпаведна 262 і 144 жыхары. Пазней вёскі былі аб’яднаны ў адну пад назвай Корчыцы. На 1.1.1999 г. вёска, 187 двароў, 523 жыхары, цэнтр калгаса «Сцяг Перамогі» (з 2004 СВК “Раданежскі”). Ёсць клуб, бібліятэка, дзіцячы сад, базавая школа, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін.

На 1.01.2015г. колькасць насельніцтва складае 471 жыхары.

Князева, В.М. Корчыцы / В.М. Князева // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 588. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Корчыцы // Гарады і вёскі Беларусі: энцыклапедыя / рэдкал.: Г.П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск: БелЭн, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 156-157.

Коренчук, П. Деревенька моя… / П. Коренчук // Кобрынскі веснік. – 2000. – 12 ліпеня. – С. 3. – Из истории деревень Хидринского с/с.

Лелікава – 470 гадоў

Лелікава (мясцовая назва Леліково) - вёска ў Дзівінскім сельсавеце, за 47 км ад г. Кобрына, 97 км ад Брэста.

Вядома ў XVI (1546 г.) ст. на тэрыторыі Ратненскага павета Каралеўства Польскага. У 1774 г. Лелікава - маёнтак у Холмскай зямлі Рэчы Паспалітай. З 1795 г. у складзе Расійскай імперыі, у Ковельскім павеце. У 1883 г. вёска, цэнтр Лелікаўскай воласці, у Ратненскай паліцэйскай акрузе. Побач знаходзіўся аднайменны фальварак, уладанне Быкоўскіх. Мелася каталіцкая капліца Ратненскай парафіі. У XVIII ст. у вёсцы пабудавана драўляная Дзмітрыеўская царква (захавалася да нашага часу). З 1921 г. у складзе Польшчы, цэнтр гміны Камень-Кашырскага павета Палескага ваяводства, 157 дамоў, 744 жыхары. У 1930-я гады ў вёсцы працавалі школа, вячэрнія курсы, чытальня, тэатральны гурток. З 1939 г. у БССР, з 15.1.1940 г.у Дзівінскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. да 16.7.1954 г. цэнтр Лелікаўскага сельсавета, з 8.8.1959 г. у Кобрынскім раёне. У 1940 г. у вёсцы 266 двароў, 1294 жыхары, няпоўная сярэдняя і пачатковая школы, магазін, хата-чытальня, паштовае аддзяленне, сельсавет, медпункт, пажарнае дэпо, участкі лясгаса і леспрамгаса. У Вялікую Айчынную вайну Лелікава акупіраваны ня-мецка-фашысцкімі захопні-камі з чэрвеня 1941г. па ліпень 1944 г. У баях з фашысцкімі захопнікамі загінуллі 39 аднавяскоўцаў (у 1965 г. на могілках устаноўлены абе-ліск). У 1949 г. 60 вясковых гаспадарак аб’ядналіся ў калгас «Чырвоная звязда». Паводле перапісу 1959 г. вёска налічвала 960 жыхароў, у 1970 г. – 1084 жыхары. На 1.1.1999 г. у вёсцы 354 двары, 1064 жыхары, магазін, фельчарска-акушэрскі пункт, Дом культуры, бібліятэка, сярэдняя школа.

У 2006 г. на сродкі І.П. Панасюка, прадпрымальніка з Навасібірска і ўраджэнца в. Лелікава, пабудаваны тэнісны корт. На 1.01. 2015г. колькасць насельніцтва вёскі складае 613 жыхароў.

Помнік на ўшанаванне памяці 39 землякоў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну.

Помнік архітэктуры XVIII ст. - Дзмітрыеўская царква.

Гісторыя Беларускай ССР: у 5-ці т. - Мн., 1972. – Т.1. - С. 54.- Са зместу: Насельніцтва паморскай культуры ў IV – II стст. да н.э. (в. Лелікава Кобрынскага раёна).

Князева, В.М. Лелікава / В.М. Князева // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 589. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Лелікава // Беларуская энцыклапедыя: у 18 т. / рэдкал.: Г.П. Пашкоў і інш. – Мінск: Беларуская энцыклапедыя, 1999. – Т. 9. – С. 195.

Лелікава // Беларуская савецкая энцыклапедыя: у 12 т. / рэд. кал.: П.У. Броўка і інш. – Мінск, 1972. – Т. 6. – С. 299.

Лелікава // Гарады і вёскі Беларусі: энцыклапедыя /рэдкал.: Г.П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск: БелЭн, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 158-159.

Леликовская Дмитриевская церковь // Регионы Беларуси: энциклопедия: в 7 т. - Т. 1. Брестская область: в 2 кн. - Минск, 2009. - Кн. 2. - С. 16.

Ганчук, А. "Адной рукой гайдай калыску сына..." / А. Ганчук // Народная трыбуна. - 2012. - 5 кастрычніка. - С. 11. - Вёска Лелікава.

Ляшкевіч, І. Лелікава будзе жыць / І. Ляшкевіч // Звязда. - 2007. - 31 мая

Гордей, Е. Над селом – лелеки / Е. Гордей // Белорусская нива. - 2007. - 10 ноября. - С. 14. - О деревне Леликово - краевед П. Шепетюк.

Куварына, Т. Край, куды вяртаюцца буслы / Т. Куварына // Маладосць. – 2006. - № 11. – С. 106 – 111. – Свята в. Лелікава.

Праздник в Леликово // Кобрин-информ. – 2006. – 31 августа. – С. 3.

Вясковае свята з расійскім акцэнтам // Народная трыбуна. – 2006. – 2 верасня. – С. 3. – Вёска Лелікава адзначыла 460-годдзе з дня заснавання.

Петровская, М. Родной деревне посвящается / М. Петровская // Кобрынскі веснік. – 2006. – 30 жніўня.

Хільчук, М. З малітваю і песняю ўдвая святочны дзень / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 2003. – 3 верасня. – С. 3. – У Лелікава адзначылі 460-годдзе з часу першага ўпамінання.

Козлович, В. "Песняры" чествовали Леликово / В. Козлович // Вечерний Брест. – 2003. – 29 августа. – С. 3. – 460-летие со дня основания широко отмечала д. Леликово Кобринского района.

Подарил деревне праздник // Заря. – 2003. – 2 сентября. – С. 1. – Деревня Леликово отметила свое 460-летие.

Свістуновіч, С. Свята ў Лелікава / С. Свістуновіч // Звязда. – 2003. – 29 жніўня. – С. 7. – 460-годдзе вёскі адзначылі жыхары в. Лелікава.

Шугай, А. Дзе селяцца буслы / А. Шугай // Камуністычная праца. – 1990. – 20 верасня. – Вёска Лелікава, старажылы вёскі, ёсць фота.

Байкон, Н. Леликово вчера и сегодня / Н. Байкон, В. Актысюк // Заря. – 1979. – 22 сентября.

Мазуры – 285 гадоў

Мазуры - вёска ў Гарадзецкім сельсавеце, за 31 км ад г. Кобрына, 75 км ад Брэста. Знаходзіцца каля шашы Мінск-Брэст.

У 1731 г. Мазуры, ці Беразіно, - маёнтак у Брэсцкім ваяводстве ВКЛ. З 1795 г. у складзе Расійскай імперыі, у Кобрынскім павеце, з 1801 г. Гродзенскай губерні. У 1897 г. вёска ў Іласкай воласці, 49 двароў, 297 жыхароў, хлебазапасны магазін, 421,7 дзесяціны зямлі (1890). У 1905 г. 313 жыхароў. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Іласкай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства, 49 двароў, 269 жыхароў. У 1930-я гады працавалі школа, вячэрнія курсы, чытальня. З 1939 г. у БССР, з 15.1.1940 г. у Антопальскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. у Дзямідаўшчынскім. У 1940 г. - 401 жыхар. У Вялікую Айчынную вайну Мазуры акупіраваны нямецка-фашысцкімі захопнікамі з чэрвеня 1941г. па ліпень 1944 г. З 16.7.1954 г. вёска ў Грушаўскім сельсаветах, з 8.8.1959 г. у Кобрынскім раёне, з 21.1.1961 г. - у Гарадзецкім сельсавеце. Паводле перапісу 1959 г. вёска налічвала 194 жыхары, у 1970 г. – 225 жыхароў. У 1949 г. арганізаваны калгас імя М. Астроўскага (старшыня М.

Багачук). На 1.1.1999 г. - 48 двароў, 75 жыхароў, магазін, у складзе калгаса-камбіната імя Дзяржынскага (з 2004 г. ААТ "Гарадзец-Агра"). На 1.01.2015 г. колькасць насельніцтва складае 26 жыхароў.

Вёска - радзіма камандзіра партызанскага атрада імя С.М. Кірава Брэсцкага партызанскага злучэння П.Н. Паплаўскага (1913-1943). Мемарыяльная дошка П.Н. Паплаўскаму ўстаноўлена на будынку магазіна ў 1975 г.

Мазуры // Гарады і вёскі Беларусі: энцыклапедыя / рэдкал.: Г.П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск: БелЭн, 2007. - Т. 4, кн. 2.Брэсцкая вобласць. - С. 165.

Князева, В.М. Мазуры / В.М. Князева // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 593-594 – (З гісторыі населеных пунктаў).

Павіцце – 470 гадоў

Павіцце (мясцовая назва Повітьте), вёска, цэнтр Павіццеўскага сельсавета, за 49 км ад г. Кобрына, 95 км ад Брэста. Аўтадарогамі звязана з Маларытай, Кобрынам, Драгічынам.

У 1546 г. вёска ў Ратненскім павеце ВКЛ. З 1795 г. у складзе Расійскай імперыі, у Валынскай губерні. З 1921 г. у складзе Польшчы, у Лелікаўскай гміне Камень-Кашырскага павета Палескага ваяводства, вёска і хутар, 309 дамоў, 1651 жыхар. У 1930-я гады працавалі школа, вячэрнія курсы, чытальня, тэатральны і харавы гурткі. З 1939 г. у БССР, з 15.1.1940 г. у Дзівінскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. цэнтр сельсавета, з 8.8.1959 г. - у Кобрынскім раёне. У 1940 г. вёска, 301 двор, 2328 жыхароў, маторны млын, пачатковая школа, сельсавет, магазін. У Вялікую Айчынную вайну ў баях з нямецка-фашысцкімі захопнікамі загінула 70 землякоў. На ўшанаванне іх памяці ў 1982 г. каля клуба ўстаноўлены помнік. На 2-х вясковых могілках пахаваны 20 партызан і мірныя жыхары, загінуў-шыя ў гады вайны. У 1967 г. устаноўлены помнік). У 1947 г. працавалі хата-чытальня, бальніца, сямі-гадовая школа. У 1949 г. вяскоўцы аб'ядналіся ў

калгас імя Будзённага. Паводле перапісу 1959 г. Павіцце налічвала 1732 жыхары, у 1970 – 2244 жыхары. На 1.1.1999 г. у вёсцы 767 двароў, 1982 жыхары, цэнтр саўгаса “Арэхаўскі”, будынкі выканкама сельсавета і адміністрацыі саўгаса. Ёсць 6 магазінаў, бальніца, аптэка, ветучастак, аддзяленне сувязі, Дом культуры, бібліятэка, сталовая, сярэдняя школа. Дзейнічаюць лясніцтва, камбінат бытавога абслугоўвання. На 1.01. 2015 г. колькасць насельніцтва складае 1489 жыхароў.

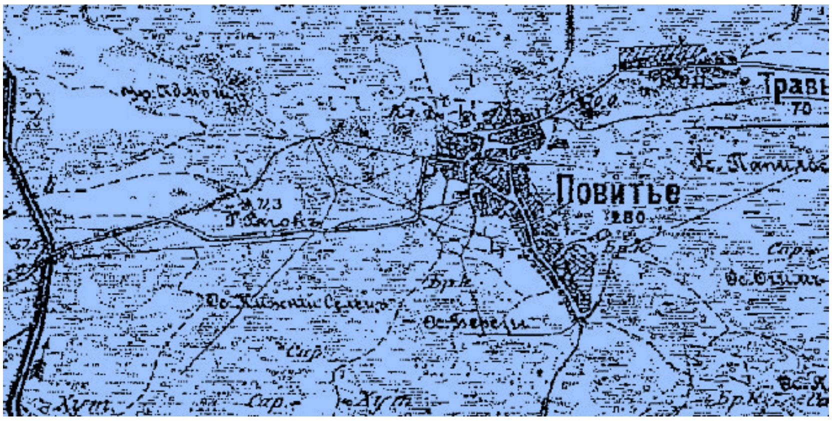

Помнік архітэктуры: Прачысценская царква (1911).

Помнікі землякам, на магілах партызан і мірных жыхароў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну.

Земля и люди Повитья / автор текста Н.С. Васюк; редактор П.Н. Тишук. – Брест. – 2014. – Брошюра о Повитьевском крае в связи с 65-летием создания коллективного хозяйства.

Князева, В.М. Павіцце / В.М. Князева // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 599. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Лаўрэцкі, Г.А. Павіццеўская Прачысценская царква / Г.А. Лаўрэцкі // Беларуская энцыклапедыя: у 18 т. / рэдкал.: Г.П. Пашкоў і інш. – Мінск: Беларуская энцыклапедыя, 2000. – Т. 11. – С. 470.

Павіцце // Беларуская савецкая энцыклапедыя: у 12 т. / рэд. кал.: П.У. Броўка і інш. – Мінск, 1973. – Т. 7. - С. 590.

Павіцце // Беларуская энцыклапедыя: у 18т. / рэдкал.: Г.П. Пашкоў і інш. – Мінск: Беларуская энцыклапедыя, 2000. – Т. 11. – С. 470.

Павіцце // Гарады і вёскі Беларусі: энцыклапедыя /рэдкал.: Г.П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск: БелЭн, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 175.

Повитье // Регионы Беларуси: энциклопедия: в 7 т. - Т. 1. Брестская область: в 2 кн. - Минск, 2009. - Кн. 2. - С. 242.

Повитьевская церковь Рождества Богородицы // Регионы Беларуси: энциклопедия: в 7 т. - Т. 1. Брестская область: в 2 кн. - Минск, 2009. - Кн. 2. - С. 242-243: фото.

Повитье: статус агрогородка обязывает ко многому // Кобрин-информ. - 2011. - 3 февраля. - С. 1, 3. - Повить приобрела статус агрогородка.

Саўчук, П. Бяздоннае месца / П. Саўчук // Народная газета. - 2011. - 20 мая. - С. 15. - Гісторыя назвы вёскі Павіцце Кобрынскага раёна.

Сацук, А. Газ пришёл в Повитье / А. Сацук // Кобрынскі веснік. - 2010. - 7 жніўня. - С. 2. - В д. Повитье обустраивается агрогородок.

Бялоў, Д. Праблемы, якія вырашаюцца / Д. Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2010. - 7 красавіка. - С. 1-2. – Вёска Павіцце ў хуткім часе будзе аграгарадком.

Жук, Е. И в Повитье будет газ / Е. Жук // Вечерний Брест. - 2010. - 9 июля. - С. 7. - Газопровод в д. Повитье.

Сацук, А. Буслы над вёскай / А. Сацук // Кобрынскі веснік. - 2010. - 21красавіка. - С. 3. - Добраўпарадкаванне вёскі Павіцце.

Пянко, А. Праздник в кругу друзей / А. Пянко // Кобрынскі веснік. – 2006. – 11 кастрычніка. – С. 1, 2. – 460 лет д.Повіть, 95 лет со дня освеўенія местного храма.

Панасюк, Н. В будущее - с родным селом / Н. Панасюк // Белорусская нива. – 2006. – 22 февраля. – С. 2. – Деревня Повить.

Хильчук, М. Повитье хорошеет / М. Хильчук // Кобрынскі веснік. – 16 ліпеня. – С. 1. – Благоустройство д. Повить.

Пятроўская, М. Павіццеўскія навіны / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 2005. – 19 студзеня. – С. 3.

Хильчук, М. Переплелись легенды и история / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 2005. – 28 верасня. – С. 3. – О д. Повитье.

Пятроўская, М. Натхнілі радкі з мінулага / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 2004. – 25 лютага. – С. 3. – Добраўпарадкаванне в. Павіцце.

Пятроўская, М. Павіццеўскія навіны / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 2003. – 22 ліпеня. – С. 3.

Пятроўская, М. Павіцце прыгажэе / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 2003. – 3 мая. – С. 6. – Добраўпарадкаванне в.Павіцце.

Коренчук, П. Деревенька моя… / П. Коренчук // Кобырнскі веснік. – 2000. – 2 жніўня. – С. 3. – Об истории названий деревень Городецкого, Онисковичского с/с, д. Повить.

Пянко, А. Змяняецца аблічча Кобрыншчыны / А. Пянко // Кобрынскі веснік. – 1999. – 23 студзеня. – Упамінаецца в. Павіцце.

Петров, Ю. "Журавли" средь Повити стоят / Ю. Петров // Заря. – 1999. – 25 февраля. – С. 2. – О д. Повить; есть фотографии.

Так выглядае сёння цэнтр в. Павіцце // Кобрынскі веснік. – 1993. – 13 лістапада.

Камяндант, С. Сучаснае і мінулае вёскі Павіцце / С. Камяндант // Камуністычная праца. – 1977. – 10 лістапада.

Дудко, И. Встреча с будущим / И. Дудко // Заря. – 1968.- 24 декабря. – Жители Повити обсуждают перспективу застройки деревни.

Смалярня– 95 гадоў

Смалярня - вёска ў Астроміцкім сельсавеце, за 30 км ад г. Кобрына, 74 км ад Брэста.

У 1921 г. Смалярня – вёска ў Іласкай гміне Кобрынскага павета Палескага ваяводства Польшчы, вёска, 7 двароў, 22 жыхары. З 1939 г. у БССР, з 15.1.1940 г. у Антопальскім раёне Брэсцкай вобласці, з 12.10.1940 г. да 16.7.1954 г. у Іласкім сельсавеце, з 8.8.1959 г. у Кобрынскім раёне. У 1940 г. 134 жыхары. У Вялікую Айчынную вайну у баях каля вёскі загінулі 2 воіны Савецкай Арміі (помнік устаноўлены ў 1969 г.). У 1949 г. у вёсцы арганізаваны калгас імя Ракасоўскага. Паводле перапісу 1959 г. Смалярня налічвала 116 жыхароў, у 1970 г. – 95 жыхароў. На 1.1.1999 г. у вёсцы 18 двароў, 34 жыхары, у складзе калгаса «Праўда» (з 2004 г. СВК "Шамятоўка"). На 1.01. 2015 г. колькасць насельніцтва складае 18 жыхароў.

Помнік на магіле савецкіх воінаў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну.

Князева, В.М. Смалярня / В.М. Князева // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. – Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 599. – (З гісторыі населеных пунктаў).

Смалярня // Гарады і вёскі Беларусі: энцыклапедыя / рэдкал.: Г.П. Пашкоў (гал. рэд.) і [інш.]. - Мінск: БелЭн, 2007. - Т. 4, кн. 2. Брэсцкая вобласць. - С. 184.

Хільчук, М. У маленькай ціхай Смалярні… / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 2003. – 20 снежня. – С. 3.

Памятныя даты вядомых людзей, жыццё і дзейнасць якіх звязана з краем

Да 100-годдзя з дня нараджэння М.С. Абразцова

Абразцоў Міхаіл Сямёнавіч нарадзіўся ў 1916 г. Закончыў Харкаўскае ваенна-палітычнае вучылішча (1941). Малодшы палітрук, камісар батарэі, з лютага 1942 г. камісар дывізіёна 889-га артылерыйскага палка. У пачатку Вялікай Айчыннай вайны служыў у 200-й стралковай дывізіі, трапіў у палон, уцёк. У 1943-1944 гг. - камісар партызанскага атрада імя Чапаева. Узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны, медалямі. Памёр у 1998 г.

Абразцоў Міхаіл Сямёнавіч / падрыхтавалі А.В. Бабенка, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, А.М. Рысь, Н.А. Фрыдлендэр // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 213. – (Арганізатары і кіраўнікі партызанскага руху на Кобрыншчыне).

Да 100-годдзя з дня нараджэння М.Г. Бажадомава

Бажадомаў Мікалай Георгіевіч нарадзіўся ў 1916 г. у в. Ягаднае Стаўрапольскага раёна Куйбышаўскай вобласці. У Вялікую Айчынную вайну ў ліпені 1941 г. добраахвотнікам пайшоў на фронт. Пад Вязьмай трапіў у акружэнне, быў узяты ў палон. У час перавозкі ваеннапалонных на ўчастку Баранавічы - Лясная ўцёк з цягніка. З сакавіка 1943 г.- партызан атрада імя Шчорса. У красавіку 1943 г. - красавіку 1944 г. у партызанскім атрадзе імя Катоўскага, палітрук. У маі - ліпені 1944 г. знаходзіўся ў рэзерве пры Брэсцкім падпольным абкоме КП(б)Б. Узнагароджаны медалямі. З 1945 г. жыў і працаваў у Брэсце.

Бажадомаў Мікалай Георгіевіч / падрыхтавалі А.В. Бабенка, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, А.М. Рысь, Н.А. Фрыдлендэр // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 219. – (Змагаліся ў тыле ворага).

Да 95-годдзя з дня нараджэння В.Л. Белюся

Белюсь Васіль Лукіч нарадзіўся ў 1921 г. у в. Агароднікі. Працоўную дзейнасць пачаў з 15 гадоў. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. З 1949 г. стаў працаваць у калгасе «Запаветы Ільіча» Кобрынскага раёна, дзе шмат гадоў быў брыгадзірам паляводчай брыгады. Узнагароджаны ордэнам Леніна (1965), іншымі ўзнагародамі.

Белюсь Васіль Лукіч / падрыхтавала Т.С. Назарук // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 427. – (Вызначыліся працай. Ардэнаносцы).

Белюсь Васіль Лукіч // Они награждены орденом Ленина : альбом. – Кобрин, 1981.

Да 100-годдзя з дня нараджэння С.І. Бялугіна

Бялугін Сяргей Іванавіч нарадзіўся ў 1916 г. Са снежня 1939 г. жыў і працаваў у Кобрыне. У Вялікую Айчынную вайну старшы сяржант С.І. Бялугін служыў у 38-м палку сувязі. Удзельнічаў у вызваленні Кобрыншчыны. Дзень Перамогі сустрэў у Берліне. Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны ІІ ступені, Чырвонай Зоркі, медалямі.

Бялугін Сяргей Іванавіч / падрыхтавалі А.В. Бабенка, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, А.М. Рысь, Н.А. Фрыдлендэр // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 233-234. – (Яны вызвалялі Кобрыншчыну).

Да 95-годдзя з дня нараджэння Ф.К. Валасюка

Валасюк Фёдар Канстанцінавіч нарадзіўся ў 1921 г. у в. Багуславічы Жабінкаўскага раёна. Працоўную дзейнасць пачаў у 15-гадовым узросце. У гады Вялікай Айчыннай вайны баец партызанскага атрада імя Фрунзе Брэсцкага злучэння, з 1944 г. у радах Савецкай арміі. У пасляваенныя гады працаваў у органах унутраных спраў г. Кобрына, а ў 1958 г. быў абраны старшынёй праўлення калгаса «XXI з’езд

КПСС» Кобрынскага раёна. Пад яго кіраўніцтвам калгас ператварыўся ў перадавую гаспадарку. Першым у раёне пачаў будаваць жылыя хаты для працаўнікоў калгасу, аб'екты сацкультбыта. Працягваў працаваць старшынёй калгасу да выйсця на пенсію. За дасягнутыя поспехі ў 1966 г. Ф.К. Валасюку было прысвоена званне Героя Сацыялістычнай Працы. У 1970 г. скончыў Гродзенскі сельскагаспадарчы інстытут (цяпер – Гродзенскі дзяржаўны аграрны ўніверсітэт. Памёр 25 студзеня 1980 г.

Узнагароджаны ордэнамі Леніна, Працоўнага Чырвонага Сцяга, медалямі, Ганаровымі граматамі Вярхоўнага Савета БССР.

Адамович, А. Земля отцов / А. Адамович // Земные звёзды : очерки о Героях Социалистического Труда Брестской области. – Минск, 1978. – С. 63-69. – О Герое Социалистического Труда Ф.К. Волосюке.

Валасюк Фёдар Канстанцінавіч / падрыхтавала Т.С. Назарук **//** Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 426. – (Вызначыліся працай. Героі Сацыялістычнай працы).

Валасюк Фёдар Канстанцінавіч // Они награждены орденом Ленина : альбом. – Кобрин, 1981.

Волосюк Фёдор Константинович // Твои герои, Беларусь. Герои Социалистического Труда: биографический справочник. – Минск, 2014. – С. 65.

Пішчык, В. Сейбіт / В. Пішчык // Сяло мае роднае. – Мінск, 1968. – С. 163-166.

Бялоў, Д. Адным жыццём – з зямлёю роднай і з народам / Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. – 2011. – 19 студзеня. - С. 4.

Сацук, А. Золотая звезда Фёдора Волосюка / А. Сацук // Кобрынскі веснік. – 2006. – 18 студзеня. – С. 2.

Хільчук, М. Вяртаючыся ў мінулае / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 2001. – 17 студзеня. – С. 2. – Да 80-годдзя з дня нараджэння Ф.К. Валасюка.

Хільчук, М. Старшынёва Зорка / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 1998. – 28 кастрычніка. – С. 2.

Валасюк, Ф. Клопат акупаецца / Фёдар Валасюк // Камуністычная праца. – 1985. – 4 чэрвеня.

О награждении тов. Волосюка Ф.К. Указом Президиума Верховного Совета БССР Почетной грамотой Верховного Совета Белорусской ССР // Заря. – 1971. – 22 января.

Валасюк Фёдар Канстанцінавіч [Электронны рэсурс] // Вікіпедыя: свабодная энцыклапедыя. - Рэжым доступа: https://be.wikipedia.org /wiki/Фёдар_Канстанцінавіч_Валасюк/ - Дата доступа: 12.11.2015.

Да 85-годдзя з дня нараджэння У.Л. Верхаўца

Верхавец Уладзімір Лукіч - дзяржаўны дзеяч БССР. Нарадзіўся 23 мая 1931 г. у в. Літвінкі. Закончыў Брэсцкі настаўніцкі інстытут імя А.С.Пушкіна (1953). Скончыў ВПШ пры ЦК КПСС ў 1970. З 1953 на камсамольскай працы ў Брэсцкай вобласці. У 1953-1962 гг. - інструктар Брэсцкага абкама, Давыд-Гарадоцкага райкама, 1-ы сакратар Жабінкаўскага райкама, 2-і, 1-ы сакратар Брэсцкага абкама ЛКСМБ. З 1962 г. - 2-і сакратар Столінскага РК КПБ, з 1963 сакратар парткама вытворчага кіравання, 1-ы сакратар РК КПБ у Драгічыне. З 1970 г У.Л. Верхавец - 1-ы сакратар Кобрынскага РК КПБ, сакратар Брэсцкага абкама КПБ.

У.Л. Верхавец працяглы час плённа ўзначальваў Дзяржаўны камітэт БССР прафесійна-тэхнічнай адукацыі (1980-1988), Ён прадстаўнік Дзяржкамадукацыі СССР у Анголе (1988-1991). З 1993 г. працаваў метадыстам Рэспубліканскага інстытута прафесійнай адукацыі.

Уладзімір Лукіч вельмі любіў гумар, шырока і ўмела ўжываў яго як у афіцыйных прамовах, так і ў індывідуальных гутарках. Заўвагі, парады даваў у выглядзе народных прымавак, гумару. Усе тагачасныя з’явы перабудовы знаходзілі ў яго гумарыстычна-сатырычную інтэрпрэтацыю, сугучную народнай. Ужо будучы на пенсіі, займаўся сваім шматгадовым захапленнем - вырошчваннем памідораў у кватэры.

Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР у 1980-1990 гг. Кандыдат у члены ЦК КПБ з 1981 г. Узнагароджаны ордэнамі «Знак пашаны», Працоўнага Чырвонага Сцяга (двойчы), Кастрычніцкай Рэвалюцыі, медалямі.

Памёр у 2003 г.

Верхавец Уладзімір Лукіч / падрыхтавала Т.С. Назарук // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 451. – (Яны кіравалі горадам і раёнам).

Верховец Владимир Лукич // Биографический справочник - Мн.: «Белорусская советская энциклопедия» имени Петруся Бровки, 1982. - Т. 5. - С. 111.

Величко, В. Жизненные версты Владимира Верховца / Владимир Величко // Заря. – 2011. – 24 мая. – С. 5.

Хорошко, Н. Просветитель и гуманист / Н. Хорошко // Заря. – 2001. – 22 мая. – С. 2.

Уладзімір Лукіч Верхавец // Вікіпедыя: свабодная энцыклапедыя. – Рэжым доступу**:** https://be.wikipedia.org/wiki/Уладзімір_Лукіч_Верхавец. – Дата доступа: 10.11. 2015.

Да 110-годдзя з дня нараджэння Я.Т. Гілецiча

Гілецiч Якаў Трафімавіч нарадзіўся ў 1906 г. у в. Сухоўчыцы.

Працоўную дзейнасць пачаў у бацькоўскай гаспадарцы.

З 1944 г. знаходзіўся на фронце ў радах Савецкай арміі, у пасляваенныя гады адным з першых уступіў у калгас, дзе шмат гадоў узначальваў жывёлагадоўчую ферму ў калгасе «XXI з'езд КПСС». Узнагароджаны ордэнам Леніна (1971), іншымі ўзнагародамі.

Гілецiч Якаў Трафімавіч / падрыхтавала Т.С. Назарук // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 427. – (Вызначыліся працай. Ардэнаносцы).

Гілецiч Якаў Трафімавіч // Они награждены орденом Ленина : альбом. – Кобрин, 1981.

Да 80-годдзя з дня нараджэння П.Г. Гука

Гук Павел Гаўрылавіч нарадзіўся ў 1936 г. у в. Батчы. Пасля заканчэння Маларыцкага сельскага прафесійна-тэхнічнага вучылішча працаваў трактарыстам у МТС, служыў у Савецкай арміі. З 1962 г. быў механізатарам калгаса «Запаветы Ільіча». Узнагароджаны ордэнамі Леніна (1973), Працоўнага Чырвонага Сцяга (1971), медалямі.

Гук Павел Гаўрылавіч / падрыхтавала Т.С. Назарук // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 427. – (Вызначыліся працай. Ардэнаносцы).

Гук Павел Гаўрылавіч // Они награждены орденом Ленина : альбом. – Кобрин, 1981.

Да 70-годдзя з дня нараджэння М.І. Дзямчука

Дзямчук Міхаіл Іванавіч - беларускі вучоны-фізік, дзяржаўны дзеяч, доктар фізіка-матэматычных навук (1983), прафесар (1985), член-карэспандэнт Нацыянальнай АН Беларусі (1986). Заслужаны дзеяч навукі Рэспублікі Беларусь (1996), лаўрэат Дзяржаўнай прэміі БССР 1986 г.

Нарадзіўся 28 мая 1946 г. у в. Дзевяткі. Пасля заканчэння сярэдняй школы № 2 г. Кобрына ў 1963 г. паступіў на фізічны факультэт Беларускага дзяржаўнага універсітэта. У 1968-1970 гг. - аспірант кафедры ядзернай фізікі БДУ. Пасля аспірантуры працаваў ва універсітэце малодшым, старшым навуковым супрацоўнікам (1970-1976), загадчыкам лабараторыі паўправадніковай электронікі (1976-1984), загадчыкам аддзела сродкаў аўтаматызацыі навуковых даследаванняў Навукова-даследчага інстытута прыкладных фізічных праблем БДУ (1978-1980), загадчыкам кафедры аўтаматызацыі навуковых даследаванняў і сакратаром парткома БДУ (1983-1985). У 1985-1988 гг. загадчык аддзела навукі і навучальных устаноў ЦК КПБ. З 1988 г. – міністр народнай адукацыі БССР. З 1991 г. намеснік Старшыні Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь, курыраваў пытанні адукацыі, навукі, культуры, аховы здароўя. З ліпеня 1994 г. рэктар Беларускай політэхнічнай акадэміі. У 2000-2001 гг. - намеснік прэм’ер-міністра Рэспублікі Беларусь. Прэзідэнт Міжнароднай акадэміі тэхнічнай адукацыі, акадэмік Міжнароднай акадэміі вышэйшай школы, акадэмік Міжнароднай акадэміі інфарматызацыі, віцэ-прэзідэнт Беларускай навукова-прамысловай асацыяцыі. Узнагароджаны Ганаровымі граматамі Вярхоўнага Савета БССР, Рэспублікі Беларусь. Выбіраўся дэпутатам Вярхоўнага Савета БССР (1986), народным дэпутатам СССР (1989).

М.І. Дзямчук - спецыяліст у галіне навуковага прыборабудавання і квантавай радыёфізікі. Створаныя ім прыборы і сістэмы працуюць больш чым у 30 навуковых цэнтрах Беларусі, Расіі, Германіі, ЗША і іншых краін, што дазволіла правесці серыю эксперыментаў з новымі навуковымі і практычнымі вынікамі, вырашыць шэраг задач у галіне эксперыментальнай і тэхнічнай фізікі. Аўтар больш 300 навуковых прац, у тым ліку 40 вынаходстваў і 2 манаграфій. Кіраўнік (1973-1998) больш чым 30 навукова-даследчых работ, праектаў і праграм. Падрыхтаваў 10 кандыдатаў і дактароў навук. У апошнія гады ў сферы навуковых інтарэсаў М.І. Дземчука былі праблемы адукацыі і развіцця навукі ў

рэспубліцы, тэорыя і практыка стварэння сучасных навукаёмістых, канкурэнтаздольных вытворчасцей і тэхналогій. Аўтар шэрагу прац і канцэптуальных палажэнняў па праблемах будаўніцтва нацыянальнай сістэмы адукацыі, стварэння новых адукацыйных тэхналогій і навучальных устаноў інтэграванага тыпу, развіцця прафесійнай школы ў рынычных адносінах, аптымізацыі кіруючых структур у галіне адукацыі.

Дзямчук Міхаіл Іванавіч / падрыхтавалі А.І. Валахановіч**,** М.В. Іванова, В.П. Лясун, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, І.П. Прымачук, І.Я. Швед, С. Юркевіч // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 434. – (Імі ганарацца землякі).

Мешечко, Е.Н. Демчук Михаил Иванович / Е.Н. Мешечко // Путешествие по Беларуси. В краю Нёмана, Западного Буга и Припяти / Е.Н. Мешечко. – Брест, 2012. – С. 225-226.

Этот день в истории // Советская Белоруссия. – 2011. – 28 мая. – С. 30.

Министр учился в средней школе №2 : ими гордится Кобрин // Кобрин-информ. - 2009. - 17 сентября. – С. 26.

Славутыя землякі // Кобрынскі веснік.- 2004.- 28 лютага. - С. 4.

Акадэмія сацыяльнага аптымізму // Звязда. - 1998. - 18 лістапада. – С. 3. - Гутарка з М. Дзямчуком па тэме “Студэнт на рубяжы стагоддзяў: адчуванне перспектывы”.

Дзямчук, М. “Мы павінны ісці да перадавой мадэлі развіцця вышэйшай школы” / М. Дзямчук // Настаўніцкая газета.- 1998.- 31 сакавіка. – С. 2.

Ганарымся земляком! // Кобрынскі веснік.- 1996. - 8 чэрвеня.- С. 1. - М.І. Дзямчуку – 50 год.

Дзямчук, М. Каб словы пераплавіліся ў справы / М. Дзямчук, [гутарыў] А. Сацук // Кобрынскі веснік. - 1995. - 25 лістапада. – С. 2. - Інтэрв’ю з прафесарам М. Дзямчуком.

Да 95-годдзя з дня нараджэння М.І. Домнікава

Домнікаў Мікалай Іванавіч нарадзіўся ў 1921 г. у в. Зензявятка Валгаградскай вобласці. Закончыў Сталінградскае ваеннае авіяцыйнае вучылішча (1943). Са жніўня 1943 г. ваяваў на 4-м Украінскім фронце, з кастрычніка 1944 г. да мая 1945 г. у складзе 523-га авіяцыйнага разведвальнага палка - на 3-м Беларускім фронце. Дзень Перамогі сустрэў у Кёнігсбергу. Узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны II ступені, медалямі. З 1955 г. у запасе, малодшы лейтэнат. Жыў у Кобрыне.

Домнікаў Мікалай Іванавіч / падрыхтавалі А.В. Бабенка, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, А.М. Рысь, Н.А. Фрыдлендэр // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 241. – (Крутымі дарогамі вайны).

Да 90-годдзя з дня нараджэння Н.І. Дудко

Дудко Надзея Ільінічна нарадзілася ў 1926 г. у г. Варонеж, Расія. Закончыла Брэсцкае педагагічнае вучылішча (1949). Працавала настаўніцай пачатковых класаў у в. Літвінкі, у СШ № 2 Кобрына. Званне “Заслужаны настаўнік”прысвоена ў 1968 г.

Дудко Надзея Ільінічна // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 430. – (Вызначыліся працай. Заслужаныя настаўнікі).

Да 95-годдзя з дня нараджэння П.М. Загорнага

Загорны Павел Мікалаевіч нарадзіўся ў 1921 г. у Архангельскай вобласці. У Чырвонай арміі з 1940 г., служыў на заходняй граніцы. У Вялікую Айчынную вайну пры адступленні трапіў у палон, праз месяц уцёк. З сакавіка 1942 г. да ліпеня 1944 г. у партызанскім атрадзе імя Паставалава брыгады імя Чкалава. Удзельнік вызвалення Кобрына ад фашысцкіх захопнікаў. У жніўні 1944 г. прызваны ў Чырвоную армію, удзельнічаў у ваенных дзеяннях. Пасля дэмабілізацыі ў 1945 г. жыў і працаваў у Кобрыне. Узнагароджаны медалямі.

Загорны Павел Мікалаевіч / падрыхтавалі А.В. Бабенка, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, А.М. Рысь, Н.А. Фрыдлендэр // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 241-242. – (Крутымі дарогамі вайны).

Да 75-годдзя з дня нараджэння У.Р. Іванюка

Іванюк Уладзімір Рыгоравіч – вучоны ў галіне аховы раслінаводства, член-карэспандэнт НАН Беларусі (2003), член-карэспандэнт Акадэміі аграрных навук Рэспублікі Беларусь (1992-2002), доктар біялагічных навук (1982), прафесар (1992).

Нарадзіўся 23.07.1941 г. у в. Мяфёдавічы. Скончыў Брэсцкі дзяржаўны педагагічны інстытут імя А.С. Пушкіна (1964). З 1964 г. - малодшы навуковы

супрацоўнік Беларускага НДІ бульбаводства і плодаагародніцтва, у 1971-1986 гг. - старшы навуковы супрацоўнік; у 1986-1989 гг. - загадчык аддзелам, у 1989-1999 гг. - галоўны навуковы супрацоўнік Беларускага навукова-даследчага інстытута (НДІ) абароны раслін. З 1999 г. У.Р. Іванюк - галоўны навуковы супрацоўнік Беларускага НДІ бульбаводства (з 2006 г. - Навукова-практычны цэнтр Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі па бульбаводству і плодаагародніцтву). Адначасова ў 1998-2005 гг. - прафесар кафедры Гродзенскага дзяржаўнага аграрнага ўніверсітэта і кафедры БГСХА.

Навуковыя працы ў вобласці імунітэту і абароны сельскагаспадарчых культур ад хвароб і шкоднікаў. Правёў вывучэнне біялогіі ўзбуджальнікаў хвароб бульбы, агароднінных культур, лубіна і інш. Усталяваў структуру папуляцый і яе дынаміку ў прасторы і часу. Выявіў эфектыўнасць шэрагу агратэхнічных прыёмаў, пестыцыдаў і біялагічных сродкаў абароны супраць комплексу грыбных і бактэрыяльных захворванняў. Распрацаваў матэматычныя мадэлі ўзаемаадносін у сістэме "расліна - патаген - навакольнае асяроддзе", якія дазваляюць прагназаваць характар праявы найболей шкоднасных захворванняў сельскагаспадарчых культур у Беларусі і планаваць аб'ёмы правядзення ахоўных мерапрыемстваў. Выявіў спосабы прыгнечання паразітычнай актыўнасці патагенаў і павышэнне хваробаустойлівасці сельскагаспадарчых культур.

У.Р. Іванюк - аўтар каля 500 навуковых прац, у тым ліку 13 манаграфій, 12 аўтарскіх пасведчанняў.

Асноўныя працы:

- Проблемы иммунитета сельскохозяйственных растений к болезням. Мн., 1988 (совм. с Н.А.Дорожкиным, А.Н.Палиловой).
- Болезни и вредители овощных культур. Мн., 1994 (совм. с Н.Н.Колядко, М.С. Комаровой).
- Защита картофеля от болезней, вредителей и сорняков. Мн., 2003 (совм. с С.А. Банадысевым, Г.К. Журомским).

Памёр 22.05.2009 г.

Иванюк Владимир Григорьевич // Регионы Беларуси: в 7 т. – Минск, 2009. – Т.1. Кн.1. Брестская область. – С. 415.

Іванюк Уладзімір Рыгоравіч (1941, Кобрынскі раён – 2009) - вучоны ў галіне аховы раслінаводства, член-карэспандэнт НАН Беларусі. - 75 гадоў з дня нараджэння // Новыя кнігі. Па старонкахбеларускага друку. – 2015. - № 9. – С.6.

Владимир Григорьевич Иванюк (К 65-летию со дня рождения) // Весці НАН Беларусі. Сер. аграрных навук. - 2006. - № 3.

Владимир Григорьевич Иванюк (К 70-летию со дня рождения) // Весці НАН Беларусі. Сер. аграрных навук. - 2011. - № 3.

Член-карэспандэнт Іванюк Уладзімір Рыгоравіч [Электронны рэсурс] // Нацыянальная акадэмія навук Беларуси. – Режим доступа: http://nasb.gov.by/bel/members/memoriam/ivanyuk.php. - Дата доступа : 10.11. 2015.

Да 85-годдзя з дня нараджэння В.Г. Качурка

Качурка Вольга Рыгораўна нарадзілася ў 1931 г. у в. Астроўе Маларыцкага раёна. Закончыла Брэсцкае педагагічнае вучылішча. У 1956 - 1963 гг. настаўніца Дзівінскай СШ, у 1963 - 1983 гг. у сярэдняй школе в. Верхалессе, у 1983 - 1985 гг. - у СШ № 6 Кобрына. Званне "Заслужаны настаўнік" прысвоена ў 1977 г.

Качурка Вольга Рыгораўна // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 430. – (Вызначыліся працай. Заслужаныя настаўнікі).

Да 115-годдзя з дня нараджэння І.С. Кіцеля

Кіцель Іван Сямёнавіч нарадзіўся ў 1901 г. у в. Дарапеевічы Маларыцкага раёна Брэсцкай вобл. Працаваў на гаспадарцы. З прыходам у 1920 г. на Кобрыншчыну Чырвонай арміі ўдзельнічаў у арганізацыі камсамольскіх ячэек. У 1933 г. уступіў у КПЗБ. Удзельнік Навасёлкаўскага выступлення сялян 1933 г. Пасля яго падаўлення арыштаваны і прыгавораны да смяротнага пакарання, замененага пажыццёвым зняволеннем. Знаходзіўся ў турмах у Кобрыне, Равічах, Вронках. У пачатку 2-й сусветнай вайны, калі Германія напала на Польшчу, выйшаў на волю. Пасля вызваленчага паходу Чырвонай арміі ў Заходнюю Беларусь (верасень 1939) прымаў удзел у арганізацыі калгасаў, працаваў брыгадзірам. У Вялікую Айчынную вайну - сувязны партызанскага атрада імя Фрунзе. Удзельнічаў у вызваленні Кобрына. З 1944 г. у Чырвонай арміі, вызваляў Варшаву. З 1945 г. на радзіме, з 1971 г. жыў і працаваў у Кобрыне. На пенсіі з 1961 г. Памёр у 1991 г.

Кіцель Іван Сямёнавіч / падрыхтавала Н.М. Пліско // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 115. – (Удзельнікі рэвалюцыйных выступленняў на Кобрыншчыне 1921-1939).

Бялова, М. За нашу і вашу свабоду / М. Бялова // Камуністычная праца. – 1977. – 7 чэрвеня. – (Кастрычнік у яго лёсе).

Да 70-годдзя з дня нараджэння П.Р. Кужыра

Кужыр Павел Рыгоравіч - вучоны. Нарадзіўся ў 1946 г. у в. Батчы. Кандыдат фізіка-матэматычных навук, дацэнт, загадчык кафедры фізікі Беларускай дзяржаўнай політэхнічнай акадэміі. Аўтар падручнікаў па фізіцы для вышэйшай школы.

Кужир, П. Г. Диагностика при проектировании учебных занятий / П. Г. Кужир [и др.] ; Белорусский национальный технический университет. – Минск, 2013.

Кужир, П. Г. Общая физика: электричество и магнетизм : сборник задач / П. Г. Кужир. – Мінск: изд-во Гревцова, 2013.

Кужир, П. Г. Сборник задач по общему курсу физики : учебное пособие для студентов высших учебных заведений по техническим специальностям : в 2 ч. / П. Г. Кужир, Н. П. Юркевич, Г. К. Савчук ; Министерство образования Республики Беларусь, Белорусский национальный технический университет. – Минск, 2014.- Ч. 1: Механика, статистическая физика и термодинамика.

Кужир, П. Г. Прикладная ядерная физика : учеб. пособие для вузов / П.Г. Кужир. – Минск, 2003.

Кужир, П. Г. Физика конденсированных сред : учеб. пособие для вузов / П.Г. Кужир, А.А. Баранов, А.П. Каравай, Н.П. Юркевич. – Минск, 2002.

Кужыр Павел Рыгоравіч / падрыхтавалі А.І. Валахановіч**,** М.В. Іванова, В.П. Лясун, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, І.П. Прымачук, І.Я. Швед, С. Юркевіч // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 436. – (Імі ганарацца землякі).

Да 110-годдзя з дня нараджэння А.І. Марозава

Марозаў Андрэй Ільіч нарадзіўся 19.8.1906 г. у в. Буда Крупскага раёна Мінскай вобласці. Закончыў Гомельскі лесатэхнічны інстытут імя Кірава, сакратар Магілёўскага гаркома КП(б)Б. З першых дзён Вялікай Айчыннай вайны зацверджаны начальнікам штаба атрадаў народнага апалчэння г. Магілёва, трапіў у акружэнне, з баямі вырваўся з яго, узяты ў палон, уцёк. У 1941-1944 г. - баец партызанскага атрада імя Катоўскага. З чэрвеня 1944 г. да сакавіка 1946 г. сакратар Магілёўскага гаркома КП(б)Б, пазней загадчык аддзела Магілёўскага абкома партыі. Узнагароджаны ордэнам Чырвонага Сцяга, двума ордэнамі «Знак Пашаны», медалямі. Памёр 19.8.1974 г.

Марозаў Андрэй Ільіч / падрыхтавалі А.В. Бабенка, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, А.М. Рысь, Н.А. Фрыдлендэр // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 244. – (Крутымі дарогамі вайны).

Марозаў Андрэй Ільіч [Электронный ресурс] // Туристический Кобрин . – Режим доступа : http://ikobrin.ru/kobrin-90.php. – Дата доступа: 10.11. 2015.

Да 95-годдзя з дня нараджэння І.М. Мацвеева

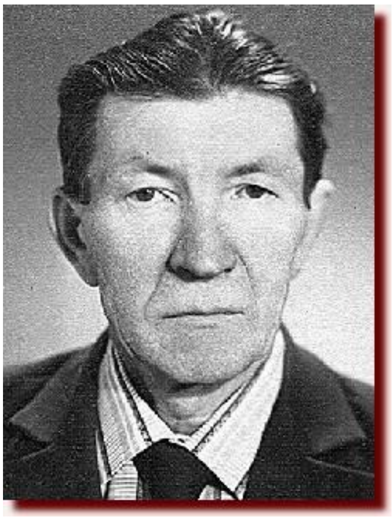

Мацвееў Іван Мацвеевіч нарадзіўся 13.2.1921 г. У Вялікую Айчынную вайну на фронце. З 1941 г. ваяваў у 533-м армейскім Кобрынскім знішчальным процітанкавым артылерыйскім палку, прайшоў шлях ад радавога да маёра, удзельнік вызвалення Кобрына ад фашысцкіх захопнікаў. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга, Айчыннай вайны II ступені, двума ордэнамі Чырвонай Зоркі, медалямі.

Мацвееў Іван Мацвеевіч / падрыхтавалі А.В. Бабенка, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, А.М. Рысь, Н.А. Фрыдлендэр // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 233-234. – (Яны вызвалялі Кобрыншчыну).

Мацвееў Іван Мацвеевіч [Электронный ресурс] // Туристический Кобрин . – Режим доступа : http://ikobrin.ru/kobrin-90.php. – Дата доступа: 10.11. 2015.

Да 95-годдзя з дня нараджэння У.Ф. Міжэўскага

Міжэўскі Уладзімір Фёдаравіч нарадзіўся 22.6.1921 г. у г. Мазыр Гомельскай вобл. У Вялікую Айчынную вайну з чэрвеня 1941 г. на Паўночным, Ленінградскім, 2-м Беларускім, 1-м Украінскім франтах. Прымаў удзел у баях за Беларусь, Украіну, Варшаву, Прагу і інш. У складзе 541-га асобнага радыёразведвальнага дывізіёна 1-га Украінскага фронту ўдзельнічаў у вызваленні Кобрына ад фашысцкіх захопнікаў. Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі, медалямі.

Міжэўскі Уладзімір Фёдаравіч / падрыхтавалі А.В. Бабенка, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, А.М. Рысь, Н.А. Фрыдлендэр // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 236. – (Яны вызвалялі Кобрыншчыну).

Да 215-годдзя з дня нараджэння Ю.А. Міцкевіча

Міцкевіч Юльян Аляксандр (1.08.1801-16.11.1871) - юрыст, прафесар, гісторык права. Малодшы брат паэта Адама Міцкевіча. Нарадзіўся ў Навагрудку Гродзенскай губерніі. Пачатковую адукацыю атымаў у Навагрудскай дамініканскай школе. У 1819 г. паступіў у Віленскі універсітэт на юрыдычны факультэт, які закончыў з адзнакай. У час студэнцтва актыўна дзейнічаў у таварыстве філарэтаў, за што быў арыштаваны і ў лістападзе 1823 - красавіку 1824 гг. адбываў зняволенне ў кляштары францысканцаў у Вільні. У 1825 г. яго праца «Які ўплыў магло мець рымскае заканадаўства на заканадаўства польскае і літоўскае?», напісаная яшчэ ў студэнцкія часы, была апублікавана з заўвагамі І. Лялевеля ў часопісу «Dziennik Warszawski». У 1825 г. А. Міцкевіч удасканальваў юрыдычную адукацыю ў Пецярбургскім і Маскоўскім універсітэтах, дзе ў 1826 г. быў узнагароджаны як лепшы студэнт і атрымаў ступень магістра абодвух правоў – заканадаўчага і царкоўнага. З 1828 г. працаваў настаўнікам у Крамянецкім ліцэі на Валыні,

прафесар рымскага права ва універсітэтах св. Уладзіміра ў Кіеве (з 1835) і ў Харкаве (з 1838 г. – прафесар і дэкан юрыдычнага факультэта Харкаўскага ўніверсітэта). У 1857 г. купіў маёнтак Губерня пад Кобрынам, дзе жыў з сям'ёй пасля выхаду ў адстаўку (прыкладна з 1858). Тут ён у перапынках паміж гаспадарчымі справавамі рыхтаваў да друку навуковыя працы «Энцыклапедыя права» і «Курс рымскага права». Выдаў у Варшаве вучэбны дапаможнік па "Літоўскаму Статуту". У 1863 г. А. Міцкевіч дапамагаў паўстанцам атрада Р. Траўгута. Ёсць меркаванне, што яго сын Францішак быў сябрам Кобрынскага атрада.

А. Міцкевіч высока цаніў свайго старэйшага брата як паэта, сабраў вялікую бібліятэку ў памяць аб ім і перадаў у Кобрынскі хрысціянскі храм і Варшаўскую Акадэмію навук. Апублікаваў артыкулы "О быте и этнографии крестьян Кобринского уезда».

За гады жыцця на Кобрыншчыне сям'ю Міцкевічаў неаднойчы наведвалі пляменнікі - дзеці Адама Міцкевіча - Уладзіслаў (упершыню наведаў Кобрын у 1861), Марыя (у 1862), пазней - Юзаф.

Памёр А. Міцкевіч 16 лістапада 1871 г. і захаваны на старых кобрынскіх могілках 19 ст.

У Кобрыне на старадаўніх могілках каля Петра-Паўлаўскай царквы захаваўся помнік на сямейнай магіле Міцкевічаў. Тут апрача Аляксандра пахаваны яго жонка Тэрэза і сын Францішак.

Помнік на магіле сям'і Міцкевічаў
каля Петра-Паўлаўскай царквы ў Кобрыне

Міцкевіч Юльян Аляксандр // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 64-65. – (Людзі, звязаныя з Кобрыншчынай).

Денисюк, О. Александру Мицкевичу 210 лет / Ольга Денисюк // Кобрин-информ. – 2012. – 5 января. – С. 6. – В 2011 г. исполнилось 210 лет со дня рождения человека, чьё имя связано с историей Кобрина.

Шевченко, А. Памятник Александру Мицкевичу в Кобрине / Алла Шевченко // Кобрин-информ. – 2007. – 19 апреля. – С. 14.

Агеявец, А.М. Маршрутны ліст экскурсійнай паездкі па славутых мясцінах Адама Міцкевіча / А.М. Агеявец // Народная асвета. – 2005. - №11. – С. 68. – Адзін з маршрутаў – г. Кобрын, помнік брату пісьменніка – Ю.А. Міцкевічу.

Климец, М. Младший брат Адама Мицкевича / М. Климец // Заря. – 2002. – 9 апреля. – С. 2.

Сущук, А. Сближение литератур – сближение народов / А. Сущук // Кобрынск веснік. – 1997. – 6 снежня. – С. 2. – Упоминается брат Адама Мицкевича – А. Мицкевич, живший в Кобрине.

Да 100-годдзя з дня нараджэння К.М. Мячыкава

Мячыкаў Канстанцін Міхайлавіч нарадзіўся ў 1916 г. у в. Чабатовічы Буда-Кашалёўскага раёна Гомельскай вобл. Пасля заканчэння Данецкага сельскагаспа-дарчага тэхнікума (1935) працаваў аграномам. У 1939 г. прызваны ў Чырвоную армію, служыў у 125-м стралковым палку ў Брэсце. У першы дзень Вялікай Айчыннай вайны ваяваў у Брэсце, потым разам з іншымі адступаў, трапіў у акружэнне ў Белавежскай пушчы. Пазней у складзе групы з 15 чалавек перабазіраваўся ў Дахлаўскі лес. З лістапада 1941 г. група правяла некалькі акцый супраць акупантаў, у лістападзе 1942 г. увайшла ў партызанскі атрад імя Суворава брыгады імя Молатава Пінскага партызанскага злучэння. К.М. Мячыкаў узначаліў дыверсійна-падрыўную групу, якая з красавіка 1943 г. да чэрвеня 1944 г. узарвала 24 варожыя эшалоны, 4 чыгуначныя масты, падарвала 2 шлюзы, знішчыла спіртзавод, 7 км тэлеграфнай сувязі, удзельнічала ў 8 баях, захапіла 45-міліметровую гармату і 200 снарадаў, 5 аўтаматаў, 40 вінтовак, 7 тыс. патронаў. К.М. Мячыкаў праводзіў агітацыйную работу сярод насельніцтва, распаўсюджваў лістоўкі, сумеў пераканаць і прывесці ў атрад 15 чалавек, якія служылі ў паліцыі. Узнагароджаны двума ордэнамі Леніна, ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі.

Мячыкаў Канстанцін Міхайлавіч / падрыхтавалі А.В. Бабенка, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, А.М. Рысь, Н.А. Фрыдлендэр // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 223. – (Змагаліся ў тыле ворага).

Да 105-годдзя з дня нараджэння А.Д. Падаляка

Падаляк Аляксей Данілавіч нарадзіўся ў 1911 г. у в. Караваева Пухавіцкага раёна Мінскай вобл. Начальнік асобага аддзела. Былы аператыўнік. У першыя дні Вялікай Айчыннай вайны апынуўся на Брэстчыне. 22 чэрвеня 1941 г. удзельнічаў у баях у Брэсце, 23 чэрвеня пад Кобрынам, адступаў на ўсход, трапіў у акружэнне, потым у палон. Уцёк у ракіцінскія лясы (Польшча), арганізаваў партызанскую групу, разам з якой пайшоў у старасельскія лясы (Брэсцкая вобл.), дзе група ўлілася ў атрад М.М. Чарнака. У 1941-1944 г. ваяваў у партызанскіх атрадах Брэсцкага злучэння, быў камандзірам групы, камандзірам узвода атрада, намеснікам камандзіра па разведцы брыгады імя Леніна. Узнагароджаны ордэнам Чырвонага Сцяга, медалямі. Пасля вайны жыў і працаваў у Брэсце.

Падаляк Аляксей Данілавіч / падрыхтавалі А.В. Бабенка, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, А.М. Рысь, Н.А. Фрыдлендэр // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 216. – (Арганізатары і кіраўнікі партызанскага руху на Кобрыншчыне).

Да 90-годдзя з дня нараджэння Н.А. Плотка

Плотка Надзея Антонаўна нарадзілася 17 мая 1926 г. у в. Стукачоўка Гомельскага раёна. Закончыла фізіка-матэматычны факультэт Гомельскага педагагічнага інстытута. Працавала настаўніцай, завучам СШ у г.п. Антопаль, настаўніцай у СШ № 1 і СШ № 5 Кобрына, у 1973 -1978 гг. - завуч СШ № 6. Званне “Заслужаны настаўнік”прысвоена ў 1967 г.

Плотка Надзея Антонаўна // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 430. – (Вызначыліся працай. Заслужаныя настаўнікі).

Да 80-годдзя з дня нараджэння І.П. Прымачука

Прымачук Іван Платонавіч - вучоны. Нарадзіўся 25 мая 1936 г. у в. Мацы. Кандыдат гістарычных навук (1980), дацэнт (1986), прафесар Міжнароднага гуманітарна-эканамічнага інстытута (МГЭІ) (2001). У 1960 г. закончыў гісторыка-філалагічны факультэт Мінскага дзяржаўнага педагагічнага інстытута імя М. Горкага. Працаваў завучам Лужкаўскай школы

Маладзечанскага раёна, выкладчыкам Мінскага індустрыяльнага тэхнікума будаўнічых матэрыялаў, інспектарам, начальнікам аддзела Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР, дацэнтам Беларускага дзяржаўнага эканамічнага універсітэта. З 2000 г. узначальваў кафедру сусветнай гісторыі МГЭІ. Аўтар больш чым 40 прац па гісторыі Беларусі. Адзін з аўтараў «Эканамічнай гісторыі Беларусі» (1983, 1996, 1999) і «Экономической истории зарубежных стран» (1996, 1998). Колам яго навуковых інтарэсаў з’яўляюцца міжнародныя сувязі Беларусі ў галіне адукацыі і навукі, станаўленне капіталістычных адносін на тэрыторыі Беларусі ў 2-й палове XIX - пачатку XX ст.

Прымачук Іван Платонавіч / падрыхтавалі А.І. Валахановіч**,** М.В. Іванова, В.П. Лясун, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, І.П. Прымачук, І.Я. Швед, С. Юркевіч // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 440. – (Імі ганарацца землякі).

Примачук, И.П. Развитие международного сотрудничества высшей школы советской Белоруссии (1959-1975 гг.) : автореф. дис.... канд. ист. наук / Белорус. гос. ун-т им. В. И. Ленина. – Минск, 1980.

Да 115-годдзя з дня нараджэння В.П. Пуганава

Пуганаў Віктар Паўлавіч, удзельнік абарончых баёў на Кобрыншчыне, генерал-маёр (1940). Нарадзіўся 27 студзеня 1901 года ў Астрахані. Працаваў пасыльным на чыгунцы, а ў 1919 годзе уступіў у Чырвоную Армію. Удзельнік грамадзянскай вайны. У гады грамадзянскай вайны праявілася яго прыродная кемлівасць, востры розум і выключная адвага. На Каўказскім фронце ён ваяваў ужо камандзірам кулямётнага ўзвода, пазней удзельнічаў у ліквідацыі белагвардзейскіх банд на Кубані. Пасля заканчэння грамадзянскай вайны вучыўся ў Маскве ў вышэйшай школе ваеннай маскіроўкі. У 1928 г. закончыў ваенную акадэмію імя Фрунзе, пасля чаго быў накіраваны ў Ленінград выкладчыкам бранятанкавых курсаў. У 1940 годзе яму было прысвоена званне генерал-маёра танкавых войск і са жніўня 1940 года па сакавік 1941г. Віктар Паўлавіч служыў начальнікам упраўлення баявой падрыхтоўкі аўтабранятанкавых войск Чырвонай Арміі. Пазней ён быў назначаны камандзірам 22-й танкавай дывізіі 14 механізаванага корпуса, які дыслацыраваўся ў раёне Брэста. Тут ён і сустрэў

Вялікую Айчынную вайну.

З раніцы 22.6.1941 г. 22-й танкавай дывізіі вяла абарончыя баі на рубяжы Заходняга Буга на поўдзень ад Брэста, 23 чэрвеня ў час контрудару савецкіх войскаў з раёна Жабінкі разграміла мотакалону нямецкіх войскаў, разам з часцямі 28-га стралковага корпуса на паўночны захад ад Кобрына змагалася супраць 2 танкавых, 1 матарызаванай і некалькіх пяхотных дывізій ворага. Савецкія воіны змагаліся да апошняй магчымасці. Непадалёку ад вёскі Імяніны 23.6.1941 г. геройскі загінуў у танку В. П. Пуганаў. Тут байцы і пахавалі свайго камандзіра. У канцы 50-х гадоў было зроблена перазахаванне ў брацкай магіле ўсіх воінаў, якія загінулі ў баях за наш горад. Побач з брацкай магілай перазахавалі астанкі В. П. Пуганава, а сквер назвалі яго імем.

17 чэрвеня 1964 г. па рашэнню Кобрынскага выканкама раённага Савета дэпутатаў працоўных завулак Прамы быў перайменаваны ў вуліцу імя Пуганава. Яна размешчана ў паўночна-заходняй часцы горада. Адкрываецца вуліца мемарыяльнай дошкай “Вуліца імя Пуганава Віктара Паўлавіча”.

Кононов, И. В. В огне / И. В. Кононов // Буг в огне / ред. Н. М. Бутримович, А. П. Костелецкая. – Минск : Беларусь, 1977. - С. 151 – 156. - Воспоминания заместителя командира 22-й танковой дивизии, оборонявшей Кобрин в первые дни войны.

Осташенко, Ф. А. Незабываемые дни / Ф. А. Осташенко // Буг в огне / ред. Н. М. Бутримович, А. П. Костелецкая. – Минск : Беларусь, 1977. - С. 119 – 121.- Воспоминания автора главы, полковника, заместителя командира 6-й Орловской стрелковой дивизии, о совместных боевых действиях 22-й танковой дивизии под командованием генерала В. П. Пуганова.

Пуганаў Віктар Паўлавіч // Беларусь у Вялікай Айчыннай вайне. 1941-1945: энцыклапедыя / рэдкал.: І. П. Шамякін (гал. рэд.) [і інш.]. – Мінск : БелСЭ, 1990. – С. 510.

Пуганаў Віктар Паўлавіч // Ваенная энцыклапедыя Беларусі = Военная энциклопедия Беларуси / рэдкал. А.У. Языковіч (гал. рэд.), мастак В.А. Ляхар. – Мінск: Беларуская энцыклапедыя імя П. Броўкі, 2010. – С. 797-798.

Пуганаў Віктар Паўлавіч // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С.139. – (1941-1945).

Пуганов Виктор Павлович // Их именами названы…: энциклопедический справочник / редкол.: И. П. Шамякин (гл. ред.) [и др.]. – Минск: БелСЭ, 1987. – С. 501.

Пуганов Виктор Павлович // Кто есть кто в Республике Беларусь. 2005: к 60-летию Победы в Великой Отечественной войне / автор-составитель А.И. Котов. – Минск: Мэджик-Бук, 2005. – Т. 1. – С. 237.

Митюков, А. Комдив Пуганов / Алексей Митюков // Заря. – 2004. – 22 июня. – С. 2.

Это страшное слово «война»: [военные вехи Кобринщины] // Кобрынскі веснік. - 2003. - 8 мая. - С. 1 – 2. - О *В.П. Пуганове* и А.И. Морозове - героях, навечно оставшихся лежать в кобринской земле.

Гурда, У. І генералы гінулі ў баях / У. Гурда // Кобрынскі веснік. – 2001. - 13 чэрвеня. – С. 2. - Генерал танкавай арміі *В.П.Пуганаў* загінуў пры абароне Кобрына ў чэрвені 1941; ўраджэнец Кобрыншчыны, генерал-маёр войск сувязі Я.О. Лагадзюк - у 1944 у Даўгапілсе.

Да 90-годдзя з дня нараджэння Д.Д. Ратнікава

Ратнікаў Дзмітрый Дзмітрыевіч нарадзіўся 6.6.1926 г. у в. Нова-Нікольскае Плаўскага раёна Тульскай вобласці. У 1943 г. прызваны ў Чырвоную армію, закончыў ваеннае мінамётнае вучылішча (1944). Служыў у г. Чавусы Магілёўскай вобасці, удзельнічаў у ліквідацыі вялікай варожай групоўкі - так званага Мінскага катла, удзельнічаў у баях за вызваленне Гродзеншчыны. У баях за г. Ломжа (Польшча) быў цяжка паранены, пасля лячэння накіраваны ў 194-ю асобую роту 205-га запаснога стралковага палка. Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны I ступені, Славы III ступені, медалямі. З красавіка 1946 г. жыў у Кобрыне.

Ратнікаў Дзмітрый Дзмітрыевіч / падрыхтавалі А.В. Бабенка, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, А.М. Рысь, Н.А. Фрыдлендэр // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 245. – (Крутымі дарогамі вайны).

Да 95-годдзя з дня нараджэння В.І. Сідзякіна

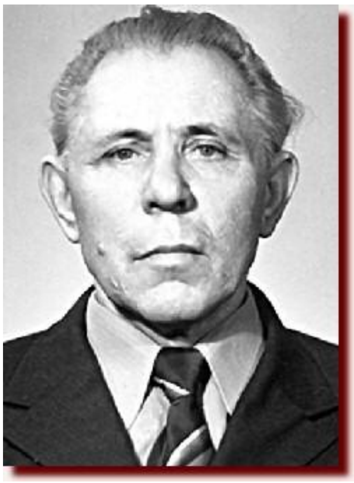

Сідзякін Васіль Іванавіч нарадзіўся ў 1921 г. у с. Мацвееўка Балакоўскага раёна Саратаўскай вобласці. З сакавіка 1941 г. служыў механікам-вадзіцелем у бранятанкавай часці № 9858, удзельнічаў у баях на тэрыторыі Беларусі. Летам 1941 г. часць трапіла ў акружэнне ў раёне Слуцка. В.І. Сідзякін нелегальна жыў у в. Уцёс Баранавіцкага раёна. З сакавіка 1943 г. да красавіка 1944 г. ваяваў у партызанскім атрадзе імя

Катоўскага, спачатку быў радавым, потым камандзірам аддзялення. З красавіка 1944 г. служыў у Чырвонай арміі. Дэмабілізаваны ў кастрычніку 1945 г. пасля кантузіі. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга, Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі, медалямі.

Сідзякін Васіль Іванавіч / падрыхтавалі А.В. Бабенка, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, А.М. Рысь, Н.А. Фрыдлендэр // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 225. – (Змагаліся ў тыле ворага).

Да 50-годдзя з дня нараджэння В.А. Сізюка

Сізюк Валерый Аляксеевіч - вучоны.

Нарадзіўся В. Сізюк у 1966 г. у Кобрыне. Выпускнік Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта. Старшы навуковы супрацоўнік НАН Беларусі. Фізік, спецыяліст у вобласці фізічнай электронікі. Кандыдат фізіка-матэматычных навук.

Асацыяваны прафесар Універсітэта Пердью (Purdue University), ЗША, штат Індіана, г. Уэст-Лафейетт.

Исследование плазменных неустойчивостей и переноса заряда в полупроводниковых микроструктурах : автореферат диссертации ... кандидата физико-математических наук : 01.04.04 / Сизюк Валерий Алексеевич. - Минск, 1997.

Сізюк Валерый Аляксеевіч / падрыхтавалі А.І. Валахановіч**,** М.В. Іванова, В.П. Лясун, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, І.П. Прымачук, І.Я. Швед, С. Юркевіч // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 441. – (Імі ганарацца землякі).

Сізюк Валерый Аляксеевіч [Электронный ресурс] // Туристический Кобрин. – Режим доступа : http://ikobrin.ru/kobrin-139.php. – Дата доступа: 15.11. 2015.

Valeryi Sizyuk Research Associate Professor [Электронный ресурс] // Сайт "Purdue University". – Режим доступа : https://engineering. purdue. edu/ NE/People/ptProfile?id=39520.

Да 60-годдзя з дня нараджэння І.І. Сінчука

Сінчук Іван Іванавіч - гісторык, археолаг і нумізмат. Нарадзіўся 8 сакавіка 1956 г. у Кобрыне. У 1981 г. скончыў Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт са спецыялізацыяй «дапаможныя гістарычныя дысцыпліны». Спецыяльную падрыхтоўку атрымаў у аддзеле нумізматыкі Дзяржаўнага гістарычнага музея (г. Масква) у 1983 - 1984 гг. Да паступлення ў аспірантуру – супрацоўнік, вядучы археолаг Інстытута «Белспец-праектрэстаўрацыя», кіраўнік работ па шэрагу аб’ектаў: даследаваў архітэктурна-археалагічныя помнікі на тэрыторыі Мазыра, Магілёва, Мінска, Быхава, Нясвіжа, Кобрына. Прымаў удзел у археалагічных раскопках Мсціслава, Роўна, Гродна, Вільні, Тракая, Калінінграда, Ленборка, Навагрудка і інш. У 1989 - 1991 гг. вучыўся ў аспірантуры Інстытута гісторыі НАН (аддзел феадалізму). Даследуе гісторыю грашовага звароту, тэхніку манетнай справы IX–XX стст., гісторыю матэрыяльнай культуры XVI–XX стст., праблемы этнічнай антрапанімікі Беларусі. З 1995 г. супрацоўнічае з Інстытутам археалогіі і этналогіі Польскай АН, вывучаў манетныя зборы ў музеях Польшчы. У 1995 - 1998 гг. - выкладчык Беларускага універсітэта культуры, Еўрапейскага гуманітарнага універсітэта. З 1999 г. працуе ў Нацыянальным музеі Літвы. Выканаў індывідуальныя навукова-даследчыя праграмы «Тэхніка манетнай справы XVII ст.» і «Анамастыка беларускай эліты». Даследуе гісторыю грашовага абарачэння, тэхніку манетнай справы IX - XX ст., гісторыю матэрыяльнай культуры XVI - XX ст., праблемы этнічнай антрапанімікі Беларусі

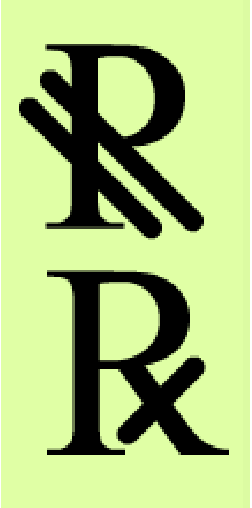

Аўтар больш за 400 навуковых прац і 200 энцыклапедычных артыкулаў. Сінчук І.І. вырашыў шэраг праблем, звязаных з рэстаўрацыяй Мірскага замка, удзельнічаў у стварэнні шэрага экспазіцый. Удзельнік міжнародных канферэнцый. Спецыяліст па выкарыстанні матэматычных і фізіка-хімічных метадаў у гістарычных даследаваннях. Член Расійскай асацыяцыі «Гісторыя і камп’ютэр», Беларускага нумізматычнага таварыства, Беларускага саюза журналістаў. У 2000 г. пераможца расійскага конкурсу на знак рубля (дызайн сімвала).

Да 2014 г. Іван Іванавіч Сінчук – вядучы навуковы супрацоўнік аддзела старажытнабеларускага мастацтва Дзяржаўнага мастацкага музея БССР (з 1993 г. Нацыянальнага мастацкага музея Рэспублікі Беларусь).

Сфера навуковых інтарэсаў вучонага : нумізматыка; архітэктурная археалогія; археалагічная кераміка; археалагічнае шкло; прымяненне матэматычных метадаў у гістарычных даследаваннях.

Сінчук Іван Іванавіч / падрыхтавалі А.І. Валахановіч**,** М.В. Іванова, В.П. Лясун, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, І.П. Прымачук, І.Я. Швед, С. Юркевіч // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 441. – (Імі ганарацца землякі).

Стралец, М. Сінчук Іван Іванавіч / Міхаіл Стралец // Энцыклапедыя гісторыі Беларусі. У 6 т. - Мінск, 2001. - Т. 6, кн. 1.- С. 302.

Синчук, И. Многоликий знак рубля / І. Сінчук // Нумизматика. – 2006. - № 12.

Стрелец, М.В. Пример новаторства в науке / Стрелец М. В. // Вестник Брестского государственного технического университета. - 2005. - № 6. - С. 132-137.

Яскевич, С. И у российской валюты есть свой знак (7) / С. Яскевич // Заря.- 2001.- 16 июня.- С. 5. - В конкурсе "Знак рубля" признан лучшим вариантом символ историка И.И. Синчука.

Аддзел старажытнабеларускага мастацтва Нацыянальнага мастацкага музея Рэспублікі Беларусь [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://www.artmuseum.by/by/aboutmuseum/otd/dbi. – Дата доступа : 15.11. 2015.

Да 80-годдзя з дня нараджэння А.М. Старавойтава

Старавойтаў Аляксандр Міхайлавіч нарадзіўся ў 1936 г. у Смаленскай вобласці, Расія. Закончыў Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1958). Працаваў з 1958 г. аграномам калгаса «Праўда» Ляхавіцкага раёна, намеснікам старшыні, а з 1959 г. старшынёй гэтага калгаса. З 1961 г. старшыня калгаса «Прагрэс» Ляхавіцкага раёна. З 1966 г. 2-і сакратар Ляхавіцкага РК КПБ. У 1969 г. паступіў у аспірантуру Акадэміі грамадскіх навук пры ЦК КПСС у Маскве, у 1972 г. абараніў дысертацыю, кандыдат эканамічных навук. У 1972-1973 гг. інструктар Брэсцкага абкама КПБ, намеснік загадчыка сельгасаддзела. У 1974-1977 гг. - 1-ы сакратар Кобрынскага райкама, а потым гаркама КПБ. З 1977 г. намеснік міністра сельскай гаспадаркі БССР, з 1986 г. намеснік старшыні

Дзяржаграпрома БССР, пазней намеснік міністра сельскай гаспадаркі і харчавання Рэспублікі Беларусь. З 1994 г. старшыня Камітэта па дзяржаўным выпрабаванні і ахове сартоў раслін пры Міністэрстве сельскай гаспадаркі і харчавання Рэспублікі Беларусь. Узнагароджаны ордэнамі Працоўнага Чырвонага Сцяга (двойчы), «Знак Пашаны», медалямі.

Старавойтаў Аляксандр Міхайлавіч / падрыхтавала Т.С. Назарук // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 455. – (Яны кіравалі горадам і раёнам).

Да 75-годдзя з дня нараджэння І.І. Тарасюка

Тарасюк Іван Іванавіч нарадзіўся ў 1941 г. у в. Самары Ратнаўскага раёна Валынскай вобласці. Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі (1998). Закончыў Ленінградскі інстытут сельскай гаспадаркі. У 1974-1975 гг. - намеснік старшыні, з 1975 г. - старшыня калгаса «Зара» Кобрынскага раёна. Узнагароджаны ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга (1986). У 1998 г. прысвоена званне “Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Рэспублікі Беларусь”.

Тарасюк Іван Іванавіч // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 429. – (Вызначыліся працай. Лаўрэаты Дзяржаўнай прэміі БССР).

Скакун, А. Председателю колхоза “Заря” И.И. Тарасюку // Белорусская нива. – 2001. – 14 ноября. – С. 1.

Аб узнагароджанні групы работнікаў прадпрыемстваў і арганізацый Брэсцкай вобласці дзяржаўнымі ўзнагародамі Рэспублікі Беларусь : Указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, 5 лют. 1998 г. // Заря. – 1998. – 7 февраля. – С. 1. – (“Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Рэспублікі Беларусь” – Тарасюку Івану Іванавічу – старшыні калгаса “Зара” Кобрынскага раёна).

От Москвы до Бреста нету лучше места (Герой нашего времени – колхоз “Заря”, председатель Тарасюк И.И.) // Белорусская нива. – 1997. – 16 июля. – С. 1, 2.

Да 95-годдзя з дня нараджэння Т.М. Ухо

Ухо Трафім Мікалаевіч нарадзіўся ў 1921 г. У Чырвоную армію прызваны ў першыя дні Вялікай Айчыннай вайны. Служыў у 533-м армейскім Кобрынскім знішчальным процітанкавым артылерыйскім палку. Удзельнік вызвалення Кобрыншчыны ад фашысцкіх захопнікаў. Ваяваў да канца вайны. Узнагароджаны двума ордэнамі Чырвонай Зоркі, медалямі.

Ухо Трафім Мікалаевіч / падрыхтавалі А.В. Бабенка, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, А.М. Рысь, Н.А. Фрыдлендэр // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 239. – (Яны вызвалялі Кобрыншчыну).

Ухо Трафім Мікалаевіч [Электронный ресурс] // Туристический Кобрин. – Режим доступа : http://ikobrin.ru/kobrin-90.php. – Дата доступа: 10.11. 2015.

Да 115-годдзя з дня нараджэння К.П. Фісюка

Фісюк Кірыла Паўлавіч нарадзіўся ў 1901 г. у в. Турная ў сялянскай

сям'і. У 1-ю сусветную вайну з 1915 г. сям'я была ў бежанстве. З 1919 г. у Чырвонай арміі, удзельнік грамадзянскай вайны 1918-1920 гг. спачатку ў складзе 4-га Краснаўральскага палка на Усходнім, з чэрвеня 1920 г. у складзе 11-й стралковай дывізіі 15-й арміі на Заходнім франтах, прымаў удзел у вызваленні Беларусі ад польскіх інтэрвентаў. У 1921 г. удзельнічаў у падаўленні Кранштацкага мяцяжу. У 1923 г. закончыў 3-ю Заходнюю ваенную школу каманднага складу ў Смаленску, служыў у 2-й Беларускай дывізіі ў Мінску. У 1927-1938 гг. працаваў у органах Дзяржаўнага палітычнага ўпраўлення БССР, у 1939 г. старшыня Таварыства садзейнічання абароне, авіяцыі і хімічнаму будаўніцтву ў г. Барысаглебск Варонежскай вобл. (Расія). У 1941-1942 гг. служыў у Чырвонай арміі. Пасля вызвалення Беларусі ад фашысцкіх захопнікаў працаваў памочнікам пракурора БССР, старшым памочнікам пракурора г. Мінска.

Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі, медалямі, дзвюма Ганаровымі граматамі Вярхоўнага Савета БССР і інш. узнагародамі.

Фісюк Кірыла Паўлавіч / падрыхтавала Н.М. Пліско // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 87-88. – (Удзельнікі Кастрычніцкай рэвалюцыі і грамадзянскай вайны).

Фісюк Кірыла Паўлавіч [Электронный ресурс] // Туристический Кобрин . – Режим доступа : http://ikobrin.ru/kobrin-90.php. – Дата доступа: 10.11. 2015.

Да 90-годдзя з дня нараджэння Я.Р. Хахлова

Хахлоў Яўген Рыгоравіч нарадзіўся 28 лютага 1926 г. у г. Дзяржынск Ніжагародскай вобл., Расія. Закончыў Балахнінскі торфатэхнікум (1947), спецыяльную школу № 301 КДБ СССР у Магілёве (1954), ВПШ пры ЦК КПСС (1960). Працаваў у калгасе, рабочым, тэхнікам, начальнікам аддзела на торфапрадпрыемствах. З 1956 г. дырэктар торфапрадпрыемства «Агдэмер» Іванаўскага раёна Брэсцкай вобласці. У 1961-1970 гг. - старшыня Іванаўскага райвыканкама, 1-ы сакратар Іванаўскага, Кобрынскага райкамаў КПБ, з 1970 г. кіраўнік рэспубліканскага трэста «Белдзяржторфбуд». У 1972-1986 гг. - намеснік міністра паліўнай прамысловасці БССР.

Узнагароджаны ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга (двойчы), Ганаровымі граматамі Вярхоўнага Савета БССР, медалямі.

Хахлоў Яўген Рыгоравіч / падрыхтавала Т.С. Назарук // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 455. – (Яны кіравалі горадам і раёнам).

Хахлоў Яўген Рыгоравіч [Электронный ресурс] // Туристический Кобрин . – Режим доступа : http://ikobrin.ru/kobrin-90.php. – Дата доступа: 10.11. 2015.

Да 120-годдзя з дня нараджэння В.І. Харытанюка

Харытанюк Васіль Іванавіч нарадзіўся ў 1896 г. У 1-ю сусветную вайну ў 1915 г. быў прызваны ў армію, служыў у Фінляндыі. Увосень 1916 г. - камандзір узвода 5-й роты 3-га Выбаргскага пяхотнага палка. У 1917 г. быў дэлегатам франтавога з’езда салдацкіх дэпутатаў у Петраградзе. У кастрычніку 1917 г. накіраваны на Паўночны фронт пад Рыгу. У лютым 1918 г. працаваў у Арлоўскай харчовай управе. У гады Вялікай Айчыннай вайны - ўдзельнік партызанскага руху. Пасля вызвалення Беларусі ад фашысцкіх захопнікаў быў супрацоўнікам раённага аддзела культуры, дырэктарам парку імя А.В. Суворава.

Харытанюк Васіль Іванавіч / падрыхтавала Н.М. Пліско // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 88. – (Удзельнікі Кастрычніцкай рэвалюцыі і грамадзянскай вайны).

Харытанюк Васіль Іванавіч [Электронный ресурс] // Туристический Кобрин . – Режим доступа : http://ikobrin.ru/kobrin-90.php. – Дата доступа: 10.11. 2015.

Да 115-годдзя з дня нараджэння С.Я. Ягорава

Ягораў Сяргей Ягоравіч нарадзіўся ў 1901 г. у г.п. Удзельная Раменскага раёна Маскоўскай вобл. У 1920-1924 гг. служыў у Чырвонай арміі. Удзельнічаў у савецка-фінляндскай вайне 1939-1940 гг. У пачатку Вялікай Айчыннай вайны часць, у якой служыў С.Я. Ягораў, была разбіта ў час абарончых баёў у раёне Брэста. Адзін з арганізатараў Брэсцкага абласнога антыфашысцкага камітэта. Са снежня 1942 г. да сакавіка 1943 г. камісар партызанскага атрада імя Чапаева брыгады імя Леніна, з лютага да красавіка 1943 г. асобна дзеючага атрада імя Шчорса. З красавіка 1943 г. намеснік упаўнаважанага ЦК КП(б)Б і БШПР па Брэсцкай вобл. Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі. Загінуў 11.6.1944 г. у час пералёту цераз лінію фронту. Яго імем названа вуліца ў Кобрыне.

Ягораў Сяргей Ягоравіч / падрыхтавалі А.В. Бабенка, Т.С. Назарук, Н.М. Пліско, А.М. Рысь, Н.А. Фрыдлендэр // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 218. – (Арганизатары і кіраўнікі партызанскага руху на Кобрыншчыне).

Ягораў Сяргей Ягоравіч [Электронный ресурс] // Туристический Кобрин. – Режим доступа : http://ikobrin.ru/kobrin-90.php. – Дата доступа: 10.11. 2015.

Юбілейныя даты праваслаўных храмаў

Да 135-годдзя з часу пабудавання Свята-Міхайлаўскай царквы ў в. Навасёлкі

Свята-Міхайлаўская царква ў в. Навасёлкі пабудавана ў 1881 г. на месцы былой царквы, якая існавала з канца XVII ст. і была асвячона ў гонар прападобнага Ануфрыя Вялікага. Раней прыход адносіўся да храма Раства Божай Маці сяла Дарапеевічы (Маларыцкі раён), а потым пасля пабудовы Міхайлаўскай царквы стаў самастойным. У 1936 г. царкву пабудавалі па традыцыйнай для драўлянага дойлідства планіровачнай схеме. Па падоўжнай восі ў адзіную кампактную кампазіцыю аб’яднаны зрубы прытвора-званіцы, 2-яруснага аб’ёму малітоўнай залы, 5-сценнай апсіды з бакавымі рызніцамі. Сілуэт будынка фарміруюць цыбулепадобны купал 2-яруснай (васьмярык на чацверыку) шатровай званіцы і купал на 8-гранным барабане над 4-схільным дахам асноўнага аб’ёму.

На фоне гарызантальна-вертыкальнай шалёўкі сцен вылучаюцца разныя фрызы, карнізы, фігурныя ліштвы прамавугольных акон.

Свята-Міхайлаўская царква ў в. Навасёлкі // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 465. – (Драўлянае царкоўнае дойлідства).

Силюк, Н. Год рождения – 1881 / Наталья Силюк // Кобрынскі веснік. – 2007. – 26 верасня. – С. 2. – О Свято-Михайловской церкви в д. Новосёлки.

Свята-Міхайлаўская царква ў в. Навасёлкі [Электронный ресурс] // Праваслаўная архітэктура Беларусі. - Режим доступа http:// hram.by /churches/ view/951. – Дата доступа : 15.11. 2015.

Да 105-годдзя з часу пабудавання Свята-Прачысценскай царквы ў в. Павіцце

Свята-Прачысценская царква размешчана на ўскраіне вёскі.

Пабудавана ў 1911 г. Мае рысы неарускага стылю. Буйна-маштабнае збудаванне са складанай і шматпланавай аб'ёмна-прасторавай кампазіцыяй. У яе аснове кубападобны высокі зруб малітоўнай залы, завершаны магутным цэнтральным 8-гранным светлавым барабанам з шатровым верхам і цыбулепадобным купалам і вуглавымі «апостальскімі» купаламі на стройных 2-ярусных шыйках. Да цэнтральнага зруба далучаюцца больш нізкія бакавыя прыдзелы, 5-гранная апсіда, працяглы бабінец і прытвор-званіца. Па вуглах цэнтральнага крыжовага зруба прырублены нізкія 3-гранныя рызніцы. Цэнтральнае маляўнічае 5-купалле ўзбагачаецца цыбулепадобнымі купаламі над вальмавым дахам апсіды і фігурнымі 3-лопасцевымі франтонамі бакавых прыдзелаў. Вертыкальнай дамінантай кампазіцыі з'яўляецца вышынная васьмерыковая шатровая званіца з аналагічным цыбулепадобным купалком. Архітэктурна-дэкаратыўную фактуру фасадам надае разнастайная шалёўка: вертыкальная ў цокальнай частцы, гарызантальная на сценах, дыяганальная на франтонах. Дэкор узбагачаюць вуглавыя і прасценачныя лапаткі, геаметрызаваныя ліштвы прамавугольных і стральчатых акон. Галоўны ўваход вылучаны 2-слуповым ганкам, завершаным шатром з галоўкай. У інтэр'еры пануе падкупальная прастора светлавога барабана, абапёртага праз ветразі на сцены цэнтральнага зруба. Апсіда вылучана драўляным разным 2-ярусным іканастасам. Мастацкую каштоўнасць маюць абразы на дошках XVII-XVIII ст. «Святы вялікамучанік Дзмітрый» (1745), «Божая Маці Адзігітрыя», «Ісус Хрыстос», 2 абразы «Спас Пантакратар».

Свята-Прачысценская царква ў в. Павіцце // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 467. – (Драўлянае царкоўнае дойлідства).

Духовный центр села Повитье // Кобрынскі веснік. – 2011. – 8 кастрычника. – С. 12. – В октябре 2011 г. Свято-Рождество-Богородичный храм д. Повитье отметил 100-летие со дня рождения.

Тищук, П. Век служения православной вере / Пётр Тищук // Вечерний Брест. – 2011. – 15 кастрычніка. – С. 2.

Пянко, А. Единство слова и дела /Алексей Пянко // Кобрынскі веснік. – 2008. – 6 верасня. – С .8. – О Пречистинской церкви в д. Повитье.

Баранчук, О. Оловом и делом / О. Баранчук // Кобрынскі веснік. – 2006. – 20 верасня. – С. 3. - О Повитевской церкви.

Марчук, Н. Адсвяткавалі 95-годддзе / Ніна Марчук // Белорусская нива.- 2006. – 1 апреля. - Свята-Прачысценскай царкве ў в. Павіцце – 95.

Ролич, О. Три жизни одной церкви / Ольга Ролич // Заря. – 2006. – 11 февраля. – О церкви в д. Повить.

Максімчык, А. Духоўнае ўзвышанне / А. Максімчык // Кобрынскі веснік. – 2004. – 24 лістапада. – С. 2.

Свята-Прачысценская царква ў в. Павіцце [Электронный ресурс] // Праваслаўная архітэктура Беларусі. - Режим доступа http:// hram.by /churches/ view/951. – Дата доступа : 15.11. 2015.

Да 270-годдзя з часу пабудавання Свята-Пакроўскай царквы ў в. Хадынічы

Свята-Пакроўская царква ў в. Хадынічы. Размяшчалася на вясковых могілках. Пабудавана ў 1746 г. Да аб’ёму малітоўнай залы далучана 5-сценная апсіда. Агульны гонтавы дах над ёй пераходзіць у вальмавы, па цэнтры завершаны невялікім цыбулепадобным купалком на барабане. Мастацкую каштоўнасць мае абраз XVIII ст. «Божая Маці Адзігітрыя». Знесена ў канцы 1980-х гадоў.

Свята-Пакроўская царква ў в. Хадынічы // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 468. – (Драўлянае царкоўнае дойлідства).

Марчук, Н. Янтарная кладбищенская церковь / Нина Марчук // Кобрин-информ. – 2015. – 22 января. – С. 11. – Из истории Свято-Покровской церкви д. Ходыничи.

Юбілеі прадпрыемстваў і ўстаноў горада і раёна

ААТ "Кобрынскі завод аграпрамысловага машынабудавання" – 55 гадоў

ААТ "Кобрынскі завод аграпрамысловага машынабудавання" Тып прадпрыемства: вытворчасць, прадастаўленне паслуг. Сфера дзейнасці: рамонт і тэхнічнае абслугоўванне сельскагаспадарчай тэхнікі, кабельная прадукцыя, запасныя часткі і вузлы да трактароў. ААТ «Кобрынаграмаш» ажыццяўляе каля пяцідзесяці відаў дзейнасці. Асноўныя з іх: рамонт і тэхнічнае абслугоўванне сельскагаспадарчай тэхнікі; вытворчасць жгутоў правадоў для аўтатрактарнага электраабсталявання; вытворчасць кабельнай прадукцыі; гандаль жгутамі правадоў, запчасткамі, вузламі і прыладдзем да трактароў, кабельнай прадукцыяй; аказанне транспартных паслуг і інш.

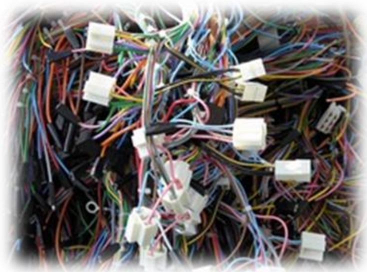

20 красавіка 1961 г. рашэннем Брэсцкага аблвыканкама на базе Кобрынскай машынна-трактарнай станцыі (1944г.) была створана «Кобрынская сельгастэхніка». У 1996 г. прадпрыемства набыло статус акцыянернага грамадства адкрытага тыпу. У 2003 г. ААТ «Кобрынская сельгастэхніка» перайменавана ў ААТ «Кобрынаграмаш». Сёння ААТ «Кобрынаграмаш» – адно са стабільна працуючых прадпрыемстваў рэгіёна, афіцыйны дылер

Мінскага трактарнага завода. А гэта вялікі аб'ём паслуг па рэалізацыі і гарантаванаму абслугоўванню новай тэхнікі МТЗ і пастаўка аграрнікам Брэстчыны запасных частак. Па якасных характарыстыках і па аб'ёмах вытворчасці ААТ «Кобрынаграмаш» няма роўных сярод аднатыпных калектываў у рэспубліцы. Высокая якасць прадукцыі прадпрыемства абумоўлена высокакваліфікаванай працай інжынерна-тэхнічнага і працоўнага персанала, выкарыстаннем перадавых тэхналогій, сучасным абсталяваннем. Ва ўзаемаадносінах з партнёрамі ААТ «Кобрынаграмаш» дэкларуе ўзаемавыгадныя ўмовы супрацоўніцтва, галоўнай мэтай якіх з'яўляецца задавальненне патрабаванняў і чаканняў спажыўцоў прадукцыі прадпрыемства. Асноўнымі спажыўцамі і кліентамі ААТ «Кобрынаграмаш» з'яўляюцца “МТЗ», «Гомсельмаш», ААТ «Амкадор», сельскагаспадарчыя прадпрыемствы, фермерскія і індывідуальныя гаспадаркі РБ, краін СНД, Прыбалтыкі, Еўропы і Азіі.

Кобринская «Райагропромтехника» - специализированное предприятие по ремонту колесных тракторов // Березовский, Г.В. История сельхозтехники Брестской области / Г.В. Березовский.- Барановичи: Баранов. укрупн. тип., 2001. – С. 280-286.

Молочко Александр Филиппович-заслуженный механизатор сельского хозяйства БССР, управляющий Кобринской райсельхозтехникой (4.05.1961–4.01.1977) // Березовский, Г.В. История сельхозтехники Брестской области / Г.В. Березовский.- Барановичи: Баранов. укрупн. тип., 2001. – С. 472- 473.

Мороз Иван Павлович – директор Кобринской райагропромтехники (06.1986 – по н.в.) // Березовский, Г.В. История сельхозтехники Брестской области / Г.В. Березовский.- Барановичи: Баранов. укр. тип., 2001. – С. 551.

Озарчук Андрей Павлович – управляющий Кобринским районным объединением «Сельхозтехника» (1.03.1977 – 06.1986 гг.) // Березовский, Г.В. История сельхозтехники Брестской области / Г.В. Березовский.- Барановичи: Баранов. укрупн. тип., 2001. – С. 534-535.

Дилер знает цену. Себе и своим услугам // Сельская газета. - 2015. - 25 июня. - С. 12. – В этом году ОАО “Кобринагромаш” восстановило более 70 тракторов.

Лесик, И. Союз оказался прочным / Ирина Лесик ; фото Романа Мельника // Кобрынскі веснік. - 2015. - 14 студзеня. - С.4. –Заслуги И.П. Мороза, 28 лет руководившего ОАО “Кобринагромаш” отмечены множеством наград.

Лучшие в сервисной сети // Сельская газета. - 2015. - 25 июня. - С. 13. - Среди лучших – директор ОАО “Кобринагромаш” В.Г. Белоус.

Ніжнік, Н. Тэхніка павінна працаваць добра / Наталля Ніжнік // Кобрынскі веснік. - 2015. - 26 жніўня. - С. 2.

Отчёт об итогах финансово-хозяйственной деятельности ОАО "Кобринский завод агропромышленого машиностроения" за 2014 год. // Кобрынскі веснік. - 2015. - 28 сакавіка. - С. 9

Савчук, М. Трудовой стаж длиной в полвека / М. Савчук // Кобрин-информ. - 2015. – 5 февраля. - С.4. - Трудовой путь И.П. Мороза, 28 лет возглавлявшего коллектив сельхозтехники, отмечен новым званием - "Почетный гражданин Кобринского района".

Дубіна, Л. "Лепшае захаваем" / Людміла Дубіна // Кобрынскі веснік. - 2014. - 19 лістапада. - С. 2. – ААТ “Кобрынаграмаш” узначаліў В. Белавус.

Отчёт об итогах финансово-хозяйственной деятельности ОАО "Кобринский завод агропромышленого машиностроения" за 2013 год. // Кобрынскі веснік. - 2014. - 29 сакавіка. - С. 10.

Бялоў, Дз. "Хуткая дапамога" ад ААТ "Кобрынаграмаш" / Дзмітрый Бялоў ; фота аўтара // Кобрынскі веснік. - 2013. - 9 лютага. - С. 2.

Сідарук, І. "Айбаліты" сельскагаспадарчай тэхнікі / Ігар Сідарук ; фота аўтара // Кобрынскі веснік. - 2013.- 9 кастрычніка. - С. 1.

Сідарук, І. Рух на апераражэнне / Ігар Сідарук ; фота аўтара // Кобрынскі веснік. - 2013.- 28 жніўня. - С. 2.

Бялоў, Дз. Адказнасць - гарант якасці / Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2012. - 17 лістапада. - С. 2.

Бурдыка, В. "Бермудскі" трохвугольнік дырэктара ААТ "Кобрынаграмаш" Івана Мароза / В. Бурдыка // Народная трыбуна. - 2012. - 27 ліпеня. - С. 10.

Мароз, І. "Гораду патрэбна наша праца" / І. Мароз // Кобрынскі веснік. - 2012. - 21 ліпеня. - С. 4.

Открытое акционерное общество "Кобринский завод агропромышленного машиностроения" // Народная газета. - 2012. - 11 верасня. - С. 3.

Отчет об итогах финансово-хозяйственной деятельности акционерного общества "Кобринский завод агропромышленного машиностроения" за 2011 год // Кобрынскі веснік. - 2012. - 31 сакавіка. - С. 10.

Палескі, Я. Каб тэхніка служыла надзейна / Я. Палескі // Кобрынскі веснік. - 2012. - 8 лютага. - С. 1.

Федаровіч, І. Забяспечыць будучыню ўжо сёння / І. Федаровіч // Кобрынскі веснік. - 2012. - 6 студзеня. - С. 3.

Бялоў, Дз. Ад першых МТС - да нашых дзён / Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2011. - 5 мая. - С. 2.

Информация о финансово-хозяйственной деятельности акционерного общества "Кобринский завод агропромышленного машиностроения" за 2010 г. // Кобрынскі веснік. - 2011. - 23 красавіка. - С. 11.

Курец, А. Без нас трактор не поедет! / А. Курец // Белорусская нива. - 2011. - 19 мая. - С. 6.

Мароз, І. "Застой пагражае банкруцтвам" / І. Мароз // Кобрынскі веснік. - 2011. - 14 мая. - С. 2.

Мельнік, Р. Якасць рамонту гарантуюць / Раман Мельнік // Кобрынскі веснік. - 2011. - 22 студзеня. - С. 1.

Орлова, И. Верность традициям / И. Орлова // Народная газета. - 2011. - 27 верасня. - С. 8.

Победители республиканского соревнования среди организаций агросервиса за 2010 год // Белорусская нива. - 2011. - 12 апреля. - С. 5.

Савчук, М. Трактора от "Кобринагромаш" плюс продукция для МТЗ // Кобрин-информ. - 2011. - 29 декабря. - С. 4.

Бялоў, Дз. Тэорыя на службе ў практыкі / Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. – 2010. – 25 верасня. – С. 1, 2. - ААТ "Кобрынаграмаш".

Волков, С. "Нынешний финансовый кризис по сравнению с началом 90-х – мелочи" / Сергей Волков // Заря. – 2010. – 27 марта. – С. 3. - Интервью с директором «Кобринагромаш».

Максимчик, А. Лучшее предприятие «Кобринагромаш» / Алексей Максимчик // Кобрынскі веснік. – 2010. – 6 лютага. – С. 1.

Мельнік, Р. "Я заўсёды жыву праблемамі вёскі" / Раман Мельнік // Кобрынскі веснік. – 2010. – 24 лютага. – С.2. - ААТ "Кобрынаграмаш".

Мороз, І. П. "На дзяржаву разлічай – але і сам не лянуйся" / Іван Паўлавіч Мароз, [гутарыў] Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. – 2010. – 10 лістапада. – С. 1. - Аб асноўных напрамках дзейнасці ААТ "Кобрынаграмаш".

Победители республиканского соревнования за 2009 год по номинации "Коллектив, имеющий высокую культуру производства и предприятия" // Белорусская нива. – 2010. – 2 февраля. – С. 5. - Среди победителей – ОАО «Кобринагромаш».

Сацук, А. У лік наступнай пяцігодкі / Аляксей Сацук // Кобрынскі веснік. – 2010. – 17 ліпеня.- С. 3.

Семенов, М. Толк в проводах знает… робот / Михаил Семенов // Белорусская нива. – 2010. – 21 декабря. – С. 5. - ОАО «Кобринагромаш» выпускает большой ассортимент электропроводов для Минского тракторного завода.

А в награду – медали, дипломы и подарки // Рэспубліка. - 2009. - 13 кастр. – С. 2; НЭГ. – 2009. – 13 окт. – С. 2. - Среди номинантов, награжд. на выст. «Белагро - 2009», инженер-конструктор ОАО «Кобринагромаш» С. Кондратюк; среди претендентов на соискание Премии правительства Республики Беларусь за достижения в области качества в 2009 г. - ОАО «Кобринагромаш».

Орлова, И. "Наша стратегическая цель – выпуск продукции, которая будет удовлетворять потребителей": высокая марка / Ирина Орлова // Звязда. – 2009. – 27 кастрычніка. – С. 5. - ОАО «Кобринагромаш».

Отчёт об итогах финансово-хозяйственной деятельности ОАО «Кобринский завод агропромышленного машиностроения» за 2008 год // Кобрынскі веснік. – 2009. - 11 сакавіка. – С. 7.

Савчук, М. Талантливый / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. – 2009. – 25 июня. – С. 2. - О номинанте обл. конкурса «Лучший рационализатор» инженере-конструкторе ОАО «Кобринагромаш» С.А. Кондратюке.

Трактора от ОАО «Кобринагромаш» плюс полный комплекс услуг // Кобрин-информ. – 2009. – 12 ноября. – С. 2.

Мороз, И. ОАО «Кобринагромаш»: за пять последних лет объёмы производства выросли в четыре раза / Иван Мороз, бесед. Ольга Веременюк; фото Николая Суховея // Комсомольская правда в Белоруссии. –2008. – 15 ноябр. – С. 14.- Об успехах ОАО «Кобринагромаш» в интервью с И. Морозом, руководителем предприятия.

Рудковский, А. Надежно служат трактора ОАО «Кобринагромаш»: мастерский подход / Александр Рудковский // Народная газета. – 2008. – 6 жніўня. – С. 12.

Завтрашний успех куётся сегодня // Кобрынскі веснік. - 2007. – 17 лістапада. – С. 3.

Кукса, М. Полпред МТЗ – надёжный партнёр / М. Кукса // Заря. – 2007. – 13 января. – С. 6.

Пянко, А. Укрепляя партнёрские связи / А. Пянко // Кобрынскі веснік. – 2007. – 17 студзеня. – С. 4.

Савчук, М. Новинки «Кобринагромаш» / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. – 2007. – 15 ноября – С. 2.

Сивак, В.Г. ОКУПТП «Брестоблагросервис» [ОАО «Кобринагромаш»]: механизация / Василий Григорьевич Сивак // Белорусское сельское хозяйство. – 2007. - № 2. – С. 62 - 63.

Шеламова, Т. Новая формула успеха известна специалистам ОАО "Кобринагромаш" / Татьяна Шеламова // Вечерний Брест. – 2007. – 30 ноября. – С. 4.

Янович, Н. Дилер – значит, все время в поиске / Нина Янович // Народная газета. – 2007. – 19 ліпеня. – С. 12.

Бурдыка, В. Дырэктар верыць у поспех, а калектыў – у дырэктара / В. Бурдыка // Народная трыбуна.– 2006. – 2 снеж. - С. 1 - 2. - 20 гадоў таму І.П. Мароз узначаліў гэты калектыў – і на прадпрыемстве адбыліся вялікія перамены.

Веременюк, О. ОАО "Кобринагромаш": от маленькой МТС до крупного дилера / О. Веременюк // Комсомольская правда. – 2006. – 1 февраля. – С. 20.

Информация о результатах финансово-хозяйственной деятельности ОАО «Кобринский завод агропромышленного машиностроения» за 2005 г. // Кобрынскі веснік. – 2006. – 8 красавіка. – С. 7.

Кукса, М. Курс – на развитие: Кобринский полпред МТЗ набирает обороты / М. Кукса // Заря. – 2006. – 14 марта. – С. 2.

Курэц, А. "Без нас трактар не паедзе!" / А. Курэц // Народная трыбуна. – 2006. – 14 кастрычніка. – С. 5. - Моладзь ААТ «Кобрынаграмаш» удзельнічае ў вырабе вядомых усяму свету МТЗ.

Литвинович, Е. Эра "Кодеры" наступила в ОАО "Кобринагромаш" / Е. Литвинович // Заря. – 2006. – 6 апреля. – С. 4.

Максимчик, А. Высокая репутация / А. Максимчик // Кобрынскі веснік. – 2006. – 14 студзеня. – С. 1.

"МТЗ – Сервис" приглашает // Кобрин-информ. – 2006. – 5 января. – Специализированный магазин «МТЗ–Сервис» ОАО «Кобринагромаш».

Пянко, А. Партнёрство развивается и крепнет / А. Пянко // Кобрынскі веснік. – 2006. – 10 чэрвеня. – С. 2.

Пянко, А. С опережением графика / А. Пянко // Кобрынскі веснік. – 2006. – 18 лют. – С. 2.

Сацук, А. Треугольник успеха / А. Сацук // Кобрынскі веснік. – 2006. – 27 верасня.

Александров, А. Качество оценено на «отлично" /А. Александров // Кобрынскі веснік. – 2005. – 26 студзеня. – С. 1.

Бурдыко, В. Качеством управляет система / В. Бурдыко // Заря. – 2005. – 25 января.

Аб узнагароджанні перадавікоў сельскай гаспадаркі дзяржаўнымі ўзнагародамі РБ: Указ Прэзідэнта РБ, 21 снеж. 2004 г., № 605 // Белорусская нива. – 2004. – 31 декабря. – С. 2; НРПА РБ. – 2005. - № 1. – С. 15 - 19; Народная трыбуна. – 2005. – 8 студзеня. – С. 1. - Ордэнам Айчыны III ступені ўзнагароджаны Мароз Іван Паўлавіч – дырэктар ААТ "Кобрынскі завод аграпрамысловага машынабудавання".

Максимчик, А. Встречное движение к покупателю / А. Максимчик // Кобрынскі веснік. – 2005. – 16 ліпеня. – С. 2.

Международный сертификат на ОАО "Кобринагромаш" // Кобрин-информ. – 2005. – 27 января. – С. 2.

Пянко, А. Ориентир – на мировой уровень / А. Пянко // Кобрынскі веснік. – 2005. – 12 лістапада. – С. 12.

Сацук, А. Вернулись с победой / А. Сацук // Кобрынскі веснік. – 2005. – 7 верасня.

Юдина, Р. ОАО "Кобринагромаш" – лидер в промышленности, передовик в сельском хозяйстве / Р. Юдина // Комсомольская правда. – 2005. – 19 апреля. – С. 7

Пянко, А. Высокая рэпутацыя "Кобрынаграмаша" / А. Пянко // Кобрынскі веснік. – 2004. – 10 красавіка. – С. 2.

Савчук, М. Партнеры МТЗ в Кобрине / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. – 2004. – 23 сентября. − С. 1 - 2.

Савчук, М. Сертификат качества – путь на мировой рынок / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. – 2004. – 11 ноября.

Кукса, М. Под новой вывеской / М. Кукса // Заря. – 2003. – 18 ноября. − «Кобринская сельхозтехника» стала заводом агропромышленного машиностроения.

Лучший поставщик МТЗ // Заря. – 2003. – 15 апреля. – С. 1. − Диплом «Лучший поставщик МТЗ» вручён Кобринской сельхозтехнике.

Пянко, А. Испытание временем / А. Пянко // Кобрынскі веснік. – 2003. – 26 лістапада. – С. 1 − 2.

Пянко, А. Расійскі вектар / А. Пянко // Кобрынскі веснік. – 2003. – 2 красавіка. – С. 1-2 - Аб супрацоўніцтве ААТ "Кобрынская сельгастэхніка" з Мінскім трактарным заводам.

Пянко, А. С гарантией надёжности / А.Пянко // Кобрынскі веснік. – 2003. – 6 лістапада. – С. 3.

Савчук, М. День машиностроителя отметил коллектив ОАО «Кобринская сельхозтехника» / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. – 2003. – 2 октября. – С. 12.

Сацук, А. Дапамагаюць механізаваныя атрады / А. Сацук // Кобрынскі веснік. – 2003. – 25 чэрвеня. – С. 3.

«Сельхозтехника» - партнер надёжный // Белорусская нива. – 2003. – 27 февраля. – С. 2.

Тон задае мехатрад // Кобрынскі веснік. – 2003 . – 13 снежня. – С. 1. − Механізатары ААТ "Кобрынаграмаш" уносяць дастойны ўклад ва ўборку ўраджаю.

Гусак, У. Надзейнае плячо партнёра / У. Гусак // Кобрынскі веснік. – 2002. – 20 лістапада. – С. 1.

Пянко, А. По заказу тракторостроителей / А. Пянко // Заря. − 2002. − 23 марта. − С. 3.

Шульга, Т. Кобринский эксклюзив / Т. Шугай // Рэспубліка. − 2002. − 12 студзеня.

Кукса, М. Поправить «здоровье» комбайну»? Пожалуйста / М. Кукса // Заря. − 2000. − 11 января. – С. 1.

Мароз, І. Прадукцыя сельгастэхніка – адрасная / І. Мароз // Кобрынскі веснік. − 2000. − 18 лістапада. – С. 2.

Пянко, А. На зямлі бацькоў / А. Пянко // Кобрынскі веснік. - 2000. - 12 студзеня. – С. 3.

Пянко, А. По инициативе тракторостроителей / А. Пянко // Кобрынскі веснік. - 2000. - 15 лістапада. - С. 1. - О сотрудничестве Минского тракторного завода с ОАО "Кобринская сельхозтехника".

Пянко, А. Стацыянар для камбайнаў / А. Пянко // Кобрынскі веснік. − 1999. − 11 снежня. – С. 2.

Пянко, А. Трывалае партнёрства / А. Пянко // Кобрынскі веснік. − 1999. − 2 чэрвеня.

Для патрэб вяскоўцаў // Кобрынскі веснік. − 1998. − 13 мая. − С. 1, 2. − Аб дзейнасці калектыва сельгастэхнікі на патрэбу вяскрўцам.

Пянко, А. Надзейная служба / А. Пянко // Кобрынскі веснік. − 1998. − 11 лістапада. − С. 3.

Сацук, А. Кузня кадраў АПК / А. Сацук // Кобрынскі веснік. − 1998. − 17 студзеня. – С. 2.- Вучэбны камбінат на тэрыторыі ААТ "Кобр. сельгастэхніка".

Хільчук, М. Час уздыму / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. − 1998. − 18 сакавіка. − С. 2. − Пра харавы калектыў ААТ "Кобрынская сельгастэхніка".

Надежный тыл села // Белорусская нива. − 1997. − 17 декабря. − С. 2. − О делах и людях ОАО "Кобринская сельхозтехника".

Тимофеев, П. Все в цехе дорожат рабочей репутацией / П. Тимофеев // Заря. − 1996. − 15 февраля. − С. 3.

Кобринская райагропромтехника // Заря. − 1995. − 12 декабря. − С. 3. – Страницы газеты посвящены. райагромтехники.

Сацук, А Пашыраюць зону абслугоўвання / А. Сацук // Кобрынскі веснік.− 1993. − 13 лютага. − С. 1.

Кукса, И. Трактор с гарантией / И. Кукса // Белорусская нива. − 1991. − 19 марта.

Сацук, А. Кузня кадров / А. Сацук // Кобрынскі веснік. − 1991. − 24 верасня.- Аб міжгаспадарчым вучэбным камбінаце райаграпрадпрыемства.

Михайлов, М. Технику – для картофелеводов / М. Михайлов // Заря. − 1990. − 28 февраля.

Филиппов, Н. По заботе и выгода / Н. Филиппов // Заря. − 1990. − 6 декабря. − Рационализаторы райагропромтехники изобрели станок для нарезки трубки, используемой в электросистеме тракторов "Беларусь".

Дабрагост, І. Мацуючы партнёрства / І. Дабрагост // Камуністычная праца. − 1985. − 26 снежня. − Аб сувязі калектыва райсельгастэхнікі з калгасамі і саўгасамі раёна.

Зайчук, В.П. Укрепляем связи / В.П. Зайчук // Сельское хозяйство Белоруссии. − 1983. − № 2. − С. 12 - 13.

Крупко, М. Калі ў брыгадзе згода / М. Крупко // Камуністычная праца. − 1982. − 30 студзеня.

Верамко, Р. Плённая садружнасць / Р. Верамко // Камуністычная праца. − 1981. − 28 сакавіка.

Дабрагост, І. Перамаглі майстэрства і вопыт / І. Дабрагост // Камуністычная праца. − 1980. − 10 чэрвеня.

Кашталянчык, Д. Выхавацель – калектыў / Д. Кашталянчык // Камуністычная праца. − 1980. − 24 чэрвеня.

Бабенка, В. Нашы клопаты / В. Бабенка // Камуністычная праца. − 1979.− 30 кастрычніка.

Зяцін, М. Камсамольскі - значыць перадавы / М. Зяцін // Камуністычная праца. − 1979. − 6 снежня.

Сацук, А. З новымі сіламі / А. Сацук // Камуністычная праца. − 1979. − 4 студзеня.

Акімава, В. Якасці работы – галоўная ўвага / В. Акімава // Камуністычная праца. − 1978. − 14 кастрычніка.

Астапаў, А. З глыбокім аналізам / А. Астапаў // Камуністычная праца. − 1978. − 26 кастрычніка.

Астапаў, А. Працоўны рапарт / А. Астапаў // Камуністычная праца. − 1978. − 16 снежня.

Кобрынскі ДРБУ № 201, філіял КУП "Брэстаблдарстрой" – 50 гадоў

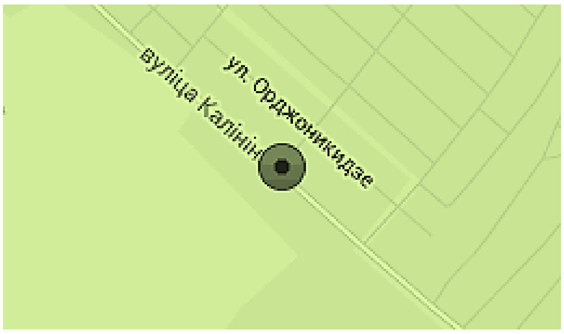

Дарожна-эксплуатацыйны участак №201 у Кобрыне быў створаны рашэннем Брэсцкага аблвыканкама 1 лістапада 1966 г. Для будаўніцтва вытворчай базы быў адведзены зямельны ўчастак на пустцы ў в. Лепясы. Пачынаць трэба было ўсё практычна з нуля. Новаўтворанаму ДЭУ на ўтрыманне было перададзена 327,1 км аўтамабільных дарог мясцовага значэння. Пры гэтым парк дарожна-будаўнічай тэхнікі складаўся ўсяго з 3 трактароў Т-40, маламагутнага экскаватара, бульдозера, аўтамабіля ГАЗ-51, 3-х гусенічных трактароў і 4-х прычапных грэйдараў. За дзесяць наступных гадоў на тэрыторыі вытворчай базы былі пабудаваны адміністратыўны будынак, дыспетчарская, прахадная, склад матэрыяльных каштоўнасцяў і ГСМ, гараж і побытавыя памяшканні. С1981 па 1988г. быў пабудаваны і абору-дован рамонтны цэх, уцеплены бокс для стаянкі машын, усталявана кран-бэлька для выгрузкі ж/б. вырабаў. В1984 г. у Дзівіне быў створаны рамонтна-дарожны пункт з майстэрнямі і крытымі боксамі для стаянкі тэхнікі, складскімі, побытавымі і жылымі памяшканнямі для аператыўнага правядзення работ па ўтрыманні дарожнай сеткі на гэтым участку. У 1997 г. дарожны эксплуатацыйны ўчастак №201 быў перайменаваны ў Дарожнае рамонтна - будаўнічае ўпраўленне №201. У наступныя гады на баланс прадпрыемства было прынята 155,5 км дарог мясцовай дарожнай сеткі, уведзена вытворчая пляцоўка "Быстрыца" для захоўвання і дапрацоўкі шчэбня. У 2005 г. ДРСУ №201 было перайменавана ў філіял КУП "Брэстаблдарстрой" Кобрынскае дарожнае рамонтна-будаўнічае ўпраўленне №201. Сёння на прдпрыемстве працуе 100 чалавек, на абслугоўванні Кобрынскага ДРСУ знаходзіцца больш 540 км дарог мясцовай дарожнай сеткі, якія злучаюць населеныя пункты раёна з Кобрынам і паміж сабой., і 406 км вуліц у населеных пунктах. Прадпрыемства абслугоўвае дарогі, 14 жалезабетонных мастоў, 2 паромы, 99 аўтапавільёнаў. На сённяшні час парк дарожна-будаўнічай і аўтатранспартнай тэхнікі ўкамплектаваны для абслугоўвання гэтых аб'ектаў. Кобрынскае ДРБУ вядома не толькі сваімі працоўнымі дасягненнямі. Паказальным з'яўляецца і тое, як у гэтым калектыве ставяцца да арганізацыі вытворчай тэрыторыі на ўзроўні сучаснага дызайну: дагледжаны газон, па-майстэрску адрамантаваны будынакі,

арыгінальныя малюнкі на фасадах і г.д. Умовы працы і адпачынку ўражваюць: ёсць спартыўная зала, лазня, настольны тэніс, більярдны стол і нават боўлінг.

З 2006 г. ДРБУ №201 узначальвае А. Марыневіч.

Эксперыментальная пляцоўка // Звязда. − 2014. − 25 кастрычніка. − С. 4. − Аб рабоце Кобрынскага ДРБУ №201.

Кондрашук, Н. Вернисаж на дорогах Кобринщины / Наталья Кондрашук // Кобрин-информ. − 2013. − 22 августа. − С. 7. − Кобринское ДРСУ № 201 нашло необычный и красивый подход к проблеме росписи вандалами остатовочных пунктов.

Сэндвич по-кобрински // Вечерний Брест. − 2011. − 28 октября. − С. 5. – На Кобринском ДРСУ-201стали применять энергосберегающие технологии.

Бялоў, Дз. Прыгажосць, якая працуе / Д. Бялоў // Кобрынскі веснік. − 2010. − 2 ліпеня. − С. 4. − Дырэктар ДРБУ-201 А. Марыневіч - аб рабоце па добраўпарадкаванню тэрыторыі і інш.

Марыневіч, А. "Гаспадара бачна нават па фасадзе будынка" / А. Марыневіч // Звязда. − 2009. − 19 снежня. − С. 3.

Пилипчук, П. Все дороги ведут на "Дожинки" / П. Пилипчук // Заря. − 2009. − 9 апреля. – С. 6. − Кобринское ДРСУ-201 предстоит выполнить огромные объёмы работ к "Дожинкам".

Сацук, А. Осенние заботы дорожников / А. Сацук // Кобрынскі веснік. − 2007. − 3 кастрычніка. −С. 3. − ДРСУ 201 ремонтируют и обслуживают сельские дороги.

Савчук, М. Ровные дороги от ДРСУ № 201 / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. – 2006. – 26 октября. – С. 2. – 1 ноября − 40-летний юбилей отметит крупнейший в Кобрине дорожно-эксплутационный участок.

Радкевич, Р. Хорошие дороги – элемент благоустройства / Р. Радкевич // Кобрынскі веснік. – 2005. – 10 жніўня. – С. 3.

Глушко, Л. У дарожнікаў – юбілей / Л. Глушко // Кобрынскі веснік. – 1996. – 19 кастрычніка. – С. 2. − ДЭУ № 201 – 30 гадоў.

ААТ «Кобрын-Дызайн» - 20 гадоў

Прадпрыемства «Кобрын-Дызайн» утворана ў 1996 г. на базе міжгаспадарчага лясгаса, займае пляц каля 3,7 гектараў. Вытворчая база складаецца з пяці цэхаў (лесапільны, станочны, сталярны, аддзелачны, вытворчы цэх з профіля ПВХ), чатырох сушыльных камер, склада сыравіны, механічнай майстэрні, адміністрацыйнага будынка. 47% наяўнага абсталявання набыта за апошнія 5 гадоў.

Лагатып ААТ «Кобрын - Дызайн»

Асноўнымі напрамкамі дзейнасці прадпрыемства з'яўляецца выпуск сталярных вырабаў:

- еўрашыбы з паваротна-адкідным механізмам двухкамерным шклопакетам;
- дзверы ўнутраныя з масіва хвоі;
- дзвярныя блокі з МДФ;
- аконныя блокі з профіля ПВХ.

Уся прадукцыя прадпрыемства сертыфікавана. У 2007 г. вытворчая магутнасць прадпрыемства -13600 м. кв. у год. Павелічэнне аб'ёму вытворчасці дазваляе павялічваць рынак збыту. Прадукцыя ААТ “Кобрын-дызайн”вядомая ў шматлікіх рэгіёнах Рэспублікі Беларусь: Брэст, Баранавічы, Бабруйск, Мазыр, Гродна, Мінск, Магілёў і інш.

Васільеў, Р. Стаўка на буйнога заказчыка / Р. Васільеў // Кобрынскі веснік. – 2008. – 22 кастрычніка. – С. 3.

Докимук, Г. Удержаться на плаву / Г. Докимук // Кобрынскі веснік. – 2006. – 2 верасня. – С. 3.

Открытое акционерное общество “Кобрин-дизайн” [Электронный ресурс] // ИнфоКобрин. – Режим доступа: http://www.inkobrin.org/page-id-71.html. – Дата доступа: 10.11. 2015.

Юбілеі медыцынскіх устаноў раёна

Гарадзецкая ўчастковая бальніца - 70 гадоў

Участак, за які адказвае Гарадзецкая бальніца, вялікі - 2700 чалавек, радыус абслугоўвання 25 кіламетраў, 985 дыспансерных хворых, 236 інвалідаў, адзінока пражываючых - 815 чалавек. Асноўную большасць хворых складаюць людзі пажылога ўзросту. Работнікі бальніцы ведаюць усіх жыхароў участка, кожнаму аказваецца неабходная медыцынская і нават душэўная дапамога.

Сяльчане атрымліваюць комплексную, якасную медыцынскую дапамогу ў рэканструяванай Гарадзецкай участковай бальніцы. Штат укамплектаваны неабходнай колькасцю спецыялістаў. Штогадова праводзяцца абследаванні ветэранаў, інвалідаў, прымаюцца неабходныя меры па аказанні адраснай сацыяльнай дапамогі.

Лесік, І. Дабро да дабра / Ірына Лесік; фота аўтара // Кобрынскі веснік. − 2014. − 4 студзеня. − С.4. − Пад пільнай увагай Марыі Дземчанка, палатнай санітаркі Гарадзецкай участковай бальніцы, хворыя і асабліва людзі пажылога ўзросту.

Лесік, І Дапамога медыцынская і душэўная / Ірына Лесік ; фота аўтара // Кобрынскі веснік. − 2014. − 15 сакавіка. − С. 3. – Пра ўчастковага тэрапеўта А.У. Бойка.

Здановіч, М. На страже здоровья людей / М. Зданович // Кобрынскі веснік. – 2006. − 20 верасня. − С. 3. − Охрана здоровья – приоритетные направления в работе Городецкого сельисполкома.

Хільчук, М. Калі ёсць узаемаразуменне / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 2002. – 7 жніўня. – С. 1.

Хільчук, М. Тут наша здароўе, спакой і старасць / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 2002. – 25 мая. – С. 4. – Гарадзецкая ўчастковая бальніца.

Хільчук, М. Палата №1 / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 1997. – 22 студзеня. – Гарадзецкая ўчастковая бальніца.

Пятроўская, М. Ала Уладзіміраўна Бойка / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 1996. – 10 красавіка. – С. 1. – Бойка А.У. – урач-тэрапеўт Гарадзецкай участковай бальніцы.

Хільчук, М. У Гарадцы – юбілей бальніцы / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 1996. – 3 лютага. – С. 1.

Хільчук, М. Хто дапаможа бальніцы? / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 1991. – 17 жніўня. – С. 2.

Станцыя хуткай медыцынскай дапамогі – 70 гадоў

Кобрынская станцыя хуткай медыцынскай дапамогі знаходзіцца ў пачатку вуліцы Дзяржынскага, па адрасу: Дзяржынскага, 11. Непрыкметны аднапавярховы будынак перад Дажынкамі ў 2009 г. быў разам з гаражом адрэстаўравана і прыняў сучасны выгляд. Адбыўся рамонт гаражоў, добраўпарадкаванне тэрыторыі. У 2013 г. станцыя атрымала рэамабіль. Сёння толькі 4 горада ў вобласці маюць у складзе служб хуткай дапамогі брыгады інтэнсіўнай тэрапіі, у іх ліку і Кобрын. На станцыі працуюць 7 брыгад: інтэнсіўнай тэрапіі, дзве урачэбныя лінейныя і чатыры фельдшарскія. Штат станцыі хуткай дапамогі 92 чалавекі, з іх - 10 урачэй.

Сидорук, И. Семь "скорых" бригад / Игорь Сидорук; фото автора // Кобрынскі веснік. − 2015. − 20 чэрвеня. − С. 3. − На станции "скорой" медицинской помощи несут службу 7 бригад.

Жук, Е. "Скорая" не играет в хоккей? / Елена Жук // Вечерний Брест . − 2013. − 20 февраля. − С. 6. – Об укомплектовании автопарка «скорой помощи».

Казакова, А. К больному на "Ситроене" выезжают врачи скорой медицинской помощи / А. Казакова // Кобрин-информ. − 2013. − 28 февр. − С.9.

Пашкович, Л. Скорая помощь на новых авто! / Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік . − 2013. − 2 сакавіка. − С. 2.

Экстренная помощь // Народная газета. − 2013. − 9 красавіка. − С. 4. − Кобринская станция скорой медицинской помощи получила два новых автомобиля.

Савчук, М. Неотложка спешит на помощь / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. − 2011. − 16 июня. − С. 3.

Веремеенко, С. Помощь окажет "Скорая" / Светлана Веремеенко // Кобрин-информ. − 2010. − 17 июня. − С. 5.

Васільеў, Р. "Хуткая" на новы лад / Раман Васільеў // Кобрынскі веснік. − 2009. − 24 студзеня. − С. 2.

"Скорая" станет мобильнее // Заря. − 2009. − 4 августа. – С. 6. − Двумя новыми автомобилями "Газель" пополнился автопарк станции скорой помощи.

Меьнік, Р. Медыцына не стаіць на месцы / Раман Мельнік // Кобрынскі веснік. − 2008. − 27 верасня. − С. 2.

Шевченко, А. В режиме ожидания / Алла Шевченко // Кобрин-информ. − 2007. − 1 февраля. – С. 2. − О работе станции скорой помощи г. Кобрина.

Васільеў, Р. Калі цяжка, набіраем "03" / Раман Васільеў // Кобрынскі веснік. − 2006. − 17 чэрвеня. − С. 1 − 2. − Сёлета медыкі з "хуткай" святкуюць 60-годдзе сваёй самай альтэрнатыўнай службы.

Мельник, Р. "Аисты" спешат на помощь / Роман Мельник // Кобрынскі веснік. − 2005. − 12 лістапада. − С. 1. − О работе станции скорой помощи.

Мельник, Р."03": помощь вовремя / Роман Мельник // Кобрынскі веснік. − 2005. − 30 красавіка. − С. 1, 3. − Работа службы "03" рассмотрена на очередном заседании районного Совета депутатов.

Пустовой, Е. Мобильное поколение "Скорой помощи" / Е. Пустовой // Кобрин-информ. − 2005. − 24 марта. – С. 1.

Пустовой, Е. Скорая или неотложная? / Е. Пустовой // Кобрин-информ. − 2004. − 11 марта. − С. 2.

Мельник, Р. "03": на что жалуетесь? / Р. Мельник // Кобрынскі веснік. − 2003. − 28 чэрвеня. − С. 3.

Шугай, А. Ценный и нужный подарок / А. Шугай // Кобрынскі веснік. − 2003. − 15 студзеня. − С. 2. − Станция скорой помощи получила машину от немецкого бизнесмена.

Мілашэўскі, В. Трывогі "хуткай дапамогі" / В. Мілашэўскі // Кобрынскі веснік. − 1992. − 20 чэрвеня. – С. 2.

Гардзіевіч, Н. З вялікай павагай: / Н. Гардзіевіч // Камуністычная праца. − 1974. − 3 жніўня. − Аб рабоце брыгады станцыі хуткай медыцынскай дапамогі, пра фельшара станцыи хуткай дапамогі С. І. Шпілеўскага, заслужанага работніка аховы здароўя БССР.

І імчаць па сігналу трывогі // Камуністычная праца. − 1971. − 3 снежня. − Аб рабоце станцыі хуткай медыцынскай дапамогі.

Запрудская ўрачэбная амбулаторыя – 40 гадоў

Участак Запрудскай урачэбнай амбулаторыі - працягласцю больш за 25 кіламетраў. На тэрыторыі ўчастка знаходзяцца дарожна-эксплуатацыйнае ўпраўленне № 22, ААТ "Астромічы", ААТ "Гарадзец-агра", ААТ "Торфабрыкетны завод "Гатча-Осаўскі", ДУА "Запрудская базавая школа", ДУА " Акцябрскі дзіцячы сад-сярэдняя школа". На пачатак 2015 г. быў прымацаваны адзін ФАП - у в. Акцябр, а са студзеня дададзены яшчэ Іласкі. Амбулаторыя абслугоўвае каля 2500 чалавек. Ажыццяўляецца паліклінічны прыём пацыентаў, практыкуецца дзённы стацыянар. У памяшканні амбулаторыі ёсць аптэчны пункт, лабараторыя, акушэрскі, перавязачны, стэрылізацыйны, працэдурны кабінеты. З 2013 г установу ўзначальвае М.В. Заяц. Шмат гадоў аддалі рабоце ў амбулаторыі А. Ляўчук, М. Слушнік, Л. Хільчук, І, Бех.

Лесик, И. Средь высоких сосен / Ирина Лесик ; фото автора // Кобрынскі веснік. − 2015. − 31 студзеня. − С. 3. − В Запрудской врачебной амбулатории работают знающие специалисты, отзывчивые и добрые люди.

Хільчук, М. У Запрудскай амбулаторыі – перамены / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. − 2004. − 19 чэрвеня. − С. 7. − Адкрыўся дзенны стацыянар.

Хільчук, М. Надзейныя тылы Нэлі Арловай / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. − 2002. − 23 сакавіка. − С. 2. − Аб галоўным урачы Запрудскай урачэбнай амбулаторыі.

Яроміцкая ўрачэбная амбулаторыя – 40 гадоў

Медыцынскі прыём, неабходныя медыкаменты, працэдуры - увесь арсенал сродкаў амбулаторыі выкарыстоўваецца пры лячэнні людзей. На абслугоўванні амбулаторыі знаходзіцца 21 вёска. Праца медыкаў не абмяжоўваецца амбулаторным прыёмам, лячэннем хворых дзённага стацыянара, выкананнем фізіятэрапеўтычных працэдур. Яны вядуць прыём на фельчарска-акушэрскіх пунктах, аказваюць фельчарам арганізацыйна-метадычную дапамогу, абслугоўваюць ветэранаў вайны і працы, інвалідаў, экстраныя выклікі, якія паступаюць у Яромичы ад насельніцтва днём і ўначы. Медыкі Яроміцкай амбулаторыі адзначаны Граматай Чырвонага Крыжа. У спаборніцтвах медустаноў вобласці па добраўпарадкаванні тэрыторыі па выніках 2006 г. яны занялі першае месца. Яроміцкую ўрачэбную амбулаторыю ўзначальвае Ала Пятроўна Торгун. З высокай адказнасцю працуюць педыятр Н. Горенюк, медсёстры Н. Дзехцярук, А. Жаваранюк, С. Анішчук, А. Радыванюкі інш. Увесь калектыў амбулаторыі накіраваны на добры агульны вынік.

Пянко, А. Каждый день. Каждый час / Алексей Пянко // Кобрынскі веснік. − 2007. − 7 сакавіка. – С. 3. − О коллективе Еремичской участковой амбулатории.

Ступак, И. Г. Чума завезена из Казахстана / И. Г. Ступак // Кобрин-информ. − 2004. − 3 июня. − С. 2. − Учебно-профилактические занятия в Еремичской амбулатории.

Хільчук, М Пра хваробы, дэмаграфію і доктарскія мары / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. − 2003. − 16 красавіка. − С. 3. – Аб Яроміцкай амбулаторыі.

Хільчук, М. У новай амбулаторыі / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. − 1999. − 17 лістапада. − С. 2 : фота.

Юбілеі ўстаноў адукацыі раёна

ДУА “Сярэдняя агульнаадукацыйная школа №3 г. Кобрына” - 70 гадоў

1 жніўня 1946 г. выканкам Кобрынскага гарадскога савета дэпутатаў прыняў рашэнне адкрыць чыгуначную школу г. Кобрына па вуліцы Пралетарскай у хаце №92 грамадзяніна Скакуна па дамове на тэрмін пяць гадоў (*на падставе архіўнай копіі архіва Брэсцкай вобласці*). Пры панскай Польшчы ў гэтым раёне горада не было ніводнай школы. Вучням - першакласнікам даводзілася хадзіць у пачатковую школу, якая знаходзілася па вуліцы Матросова (у былым будынку дзіцячых ясляў). Адкрытая пачатковая школа працавала ў дзве змены. Колькасць навучэнцаў узрастала з кожным годам, таму ў 1950 г. пачатковая школа пераўтварылася ў сямігадовую. Першым дырэктарам сямігадовай школы быў Панасюк Уладзімір Ігнацьевіч, у школе навучалася 200 чалавек. З 1953 па 1957 гг. дырэктарам школы была прызначана Дзеркач Ганна Андрэеўна. З 1957 па 1972 гг. дырэктарам школы працаваў Герасіменка Міхаіл Міхайлавіч. З 1972 па 1979 гг. дырэктарам школы быў Адамук Леанід Мікалаевіч. Забудоўваецца мікрараён школы, і 1 верасня 2006 г. уступае ў дзеянне сярэдняя школа №3 г. Кобрына. У школе - 1130 навучэнцаў. Дырэктарам школы з 1979 па 2002 гг. працуе Дзмітрук Іван Трафімавіч. У сакавіку 2002 г. дырэктарам школы прызначаны Лесік Аляксандр Уладзіміравіч. У 2007 г. праведзены капітальны рамонт будынка школы. Сёння ў школе навучаецца 512 вучняў (27 класаў), працуе 56 педагогаў. Заняткі ў школе арганізаваны ў дзве змены. Выкладанне вядзецца на рускай мове. У школе вывучаецца нямецкая і англійская мовы. Адкрыты профільны клас з паглыбленым вывучэннем матэматыкі і беларускай мовы. Адукацыйны працэс арганізаваны ў рэжыме шасцідзённага школьнага тыдня. Традыцыйнымі ў школе сталі праца ў органах вучнёўскага самакіравання, праца ў грамадскіх арганізацыях БРПА і БРСМ; праца ў школьным тэатры СІТ " Взгляд"; удзел у

трэнінгах па ЗОЖ, праца ў школьным музеі "Спадчына", удзел у працы атрада "Милосердие", добраахвотніцкага атрада "Альфа".

Федаровіч, І. Конкурс маладых настаўнікаў: выдатная дзявятка / Ігар Федаровіч; фота І. Сідарука // Кобрынскі веснік. − 2015. − 8 красавіка. − С. 1, 2. − У раённым конкурсе "Малады настаўнік Брэстчыны" перамагла Марына Палявода, настаўнік замежных моў СШ № 3.

Николенко, С. И. СИТ "Взгляд" приглашает зрителя к размышлению... / С.И. Николенко // Кобрин-информ. − 2014. − 19 июня. − С. 11. − Визитной карточкой СШ №3 является Социальный Интерактивный Театр "Взгляд".

Грышкевіч, С. Рэзервы ёсць, арыенцір - якасць / Сяргей Грышкевіч // Настаўніцкая газета. − 2013. − 31 жніўня. − С. 4. − На абласной жнівеньскай нарадзе педагагічных работнікаў Брэстчыны адзначаны ў ліку іншых якасная кіраўніцтва СШ № 1, № 3 г. Кобрына.

Вовк, Ю. "Музыка в моей жизни будет всегда" / Юлия Вовк // Кобрин-информ. − 2013. − 21 февраля. − С. 29. − Об одной из участниц "Мельницы идей" А. Крупко, ученице СШ № 3, которая заняла второе место в номинации "вокал".

Занько, Н. З творчым падыходам / Н. Занько // Кобрынскі веснік. − 2012. − 6 лістапада. − С. 3. − Мерапрыемствы па прафілактыцы СНІДу і ВІЧ у СШ №3 адбываюцца на працягу года.

Казакова, А. Интерактивный театр "Взгляд" - новый взгляд на привычные вещи // Кобрин-информ. − 2012. − 31 мая. − С. 5. – Специальный интерактивный театр является отличительной чертой СШ №3.

Ярмалюк, Л. Каляровыя дзіцячыя сны / Л. Ярмалюк // Кобрынскі веснік. − 2012. − 8 снежня. − С. 9. − Пад такой назвай вучні СШ № 3 падрыхтавалі канцэрную праграму.

Заяц, С. Знание правил - со школьной скамьи / Сергей Заяц // Кобрынскі веснік. − 2011. − 30 красавіка. − С. 8. − На базе СОШ № 3 прошёл 33-й районный слёт юных инспекторов движения.

Палескі, Я. Прыцяжэнне настаўніцкага сэрца / Ян Палескі // Кобрынскі веснік. − 2011. − 3 снежня. − С. 8. − Аб былой настаўніцы пачатковых класаў СШ № 3. Н. А. Лягатка.

Панасюк, В. "Евровидение" по-кобрински / В. Панасюк // Кобрынскі веснік. − 2011. − 26 сакавіка. − С. 12. − О музыкальном конкурсе в СОШ № 3.

Заяц, С. Слёт юных инспекторов / Сергей Заяц // Кобрынскі веснік. − 2010. − 26 мая. − С. 5. − На базе СШ № 3 прошёл районный слёт отрядов ЮИД.

Андросюк, И. Пять проектов одной школы / Ирина Андросюк // Заря. – 2008. – 1 марта. – С. 6. – Таков итог совместной работы фонда «ЮНИСЕФ» и кобринских школьников СШ № 3.

Белов, Д. Лагерь летом и зимой / Дмитрий Белов // Кобрынскі веснік. – 2008. – 29 сакавіка. – С. 1. – Школьный лагерь «Непоседы» в СШ № 3.

Васюк, Н. Г. В. Поликарпук:“С одаренными детьми надо много работать, они - интеллектуальный генофонд нации” / Наталья Васюк // Кобрин-информ. – 2008. – 2 октября. – С. 6. – Об учителе СШ № 3 Г. В. Поликарпук.

Потоня, В. У волонтёра должно быть доброе сердце / Виктория Потоня // Кобрынскі веснік. – 2008. – 3 снежня. – С. 4. – СШ № 3 – единственная школа на Кобринщине, где осуществляется волонтёрское движение в поддержку детей-инвалидов.

Ковальчук, Е.П. Я здоровье берегу - сам себе я помогу: Навучанне. Выхаванне / Евдокия Петровна Ковальчук // Пачатковая школа. – 2007. – № 2. – С. 40 – 42. – Методические разработки учителя СШ № 3 г. Кобрина.

Шепетюк, Н. Первый раз в новый класс / Наталья Шепетюк // Кобрин-информ. – 2007. – 16 августа. – С. 2. – За три летних месяца школы №1, 2, 3 должны изменится до неузнаваемости.

Шугай, А. Два юбилея - праздник особый / А. Шугай // Кобрынскі веснік. – 2006. – 21 кастрычніка.

СШ № 3 - юбилей (50 лет) // Кобрынскі веснік. – 1996. – 7 верасня. – С. 2.

Хільчук, М. Школа адзначыла юбілей / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 1996. – 7 снежня. – С. 2. – Да 50-годдзя школы № 3.

ДУА “Дзівінская сярэдняя школа” - 65 гадоў

Гісторыя Дзівінскай сярэдняй школы пачынаецца з 1921 года. Па 1939 год у Дзівіне была польская школа, у гады Вялікай Айчыннай вайны - украінская школа. Гэтыя школы наведвала мала дзяцей, і атрымлівалі яны толькі пачатковую адукацыя. Школы размяшчаліся ў людзей на хаце. Як сярэдняя Дзівінская школа

згадваецца ў дакументах з 1951 г. Размяшчалася яна на тым месцы па вуліцы Леніна, дзе цяпер знаходзіцца будынак пошты. Цяпер школа знаходзіцца ў будынку, якое было ўведзена ў 1971 г. У 1951 г. школу закончыла 7 навучэнцаў, у 1953 - 9 навучэнцаў, у 1954 - 18 навучэнцаў, у 1955 - 25 навучэнцаў. На сённяшні дзень для ажыццяўлення навучальна-выхаваўчай працы ў школе ёсць 33 навучальных кабінета, сталярная і слясарная майстэрні, 1 групы падоўжанага дня, спартыўная зала, кабінет працы, сталовая, бібліятэка, стадыён, актавая зала, кабінеты псіхолага, сацыяльна-педагагічнай службы, музей. У школе ёсць 1 камп'ютарны клас. Актавая зала аснашчана акустычным абсталяваннем і тэхнікай для арганізацыі і правядзення мерапрыемстваў. Бібліятэка школы мае ў сваім фондзе неабходныя падручнікі і навучальныя дапаможнікі, а таксама мастацкую літаратуру.

Пашкович, Л. По распределению - в Дивин / Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2015. - 29 жніўня. - С. 1. - Три новых молодых специалиста пришли в Дивинскую среднюю школу.

Пашкович, Л. В школе профильные классы / Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2015. - 9 верасня. - С. 5. - В Дивинской средней школе начал работу военно-патриотический класс пограничной направленности и открылись профильные классы.

Лесик, И. Воспитывать духовно / Ирина Лесик ; фото автора // Кобрынскі веснік. - 2013.-19 кастрычніка . - С. 4. - В Дивинской средней школе "Основы православной культуры" появились в 2011 году.

Лесик, И. Сердце доброе, неравнодушное / Ирина Лесик // Кобрынскі веснік. - 2013. - 5 кастрычніка. - С. 2. – Около 20 лет В.А. Крачко рапботает заместителем директора в Дивинской школе.

Пашкович, Л. Школа собрала учеников / Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2013. - 9 лютага. - С. 4.

Пашкович, Л. В футбол играют настоящие девчонки / Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2012. - 17 сакавіка. - С. 2. - В соревниях по мини-футболу для девочек дивинская команда девочек одержала победу.

Пашкович, Л. Факультатив ведут пограничники / Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2011. - 29 кастрычніка - С. 4. - В Дивинской средней школе на базе 10 классов был создан военно-патриотический класс.

Альшова, И. Под знаком олимпийских колец / И. Альшова // Народная газета. - 2011. - 24 жніўня. - С. 8. - Участниками областного конкурса ландшафтного дизайна "Олимпийский символ" выступила Дивинская школа.

В обновлённой школе // Кобрынскі веснік. - 2008. - 30 жніўня. - С. 1.

Внучко, И.В. К зеленому другу за здоровьем / И.В. Внучко // Здаровы лад жыцця. - 2007. - № 7. - С. 36 - 37. - Методическая разработка урока учителя Дивинской СШ.

Возвращение в родные пенаты // Кобрынскі веснік. − 2004. – 2 кастрычніка. − С. 1.

Школа, ты не старишься! // Кобрынскі веснік. − 2002. – 7 верасня. − С. 2.

Хільчук, М. Першыя новыя крокі / Марыя Хільчук // Кобрынскі веснік. − 1999. – 19 мая. − С. 2. – Аб новай мадэлі навучання “Крок за крокам” у Дзівінскай СШ.

ДУА “Балоцкая базавая школа” - 70 гадоў

У 1946 г. у в. Балоты Кіселявецкага с/с была адкрыта пачатковая школа. З 1-4 класамі працавала адна настаўніца Дарафеева (Ігнацюк) Марыя Андрэеўна. У 1949 г. было прынята рашэнне адкрыць у в. Балоты сямігадовую школу. Дырэктарам школы быў прызначаны Мацына Міхаіл Пятровіч. У гэтым жа, 1949-м годзе, была створана піянерская арганізацыя ў школе. Першай піянерважатай па сумяшчальніцтву стала настаўніца Анціпенка Раіса Сцяпанаўна. Першымі ў рады піянерскай арганізацыі ў 1949 -1950 навучальным годзе ўступілі шэсць навучэнцаў. Да 1963 г. школа размяшчалася ў старым аднапавярховым будынку, а з пачатку новага навучальнага года была перанесена ў новы цагляны будынак пляцам 1180 м. кв. Школа стала сярэдняй, і першыя выпускнікі пакінулі яе сцены ў 1966 г. У 1982 г. дырэктарам школы прызначаны Сцепанюк Андрэй Васільевіч, які займаў гэту пасаду да 2002 г. З 1983 па 2005 гг. пасаду намесніка дырэктара займала Дрык Галіна Ўладзіміраўна. 2002 год – год прызначэння на пасаду дырэктара Шпака

Вячаслава Іванавіча. 2003 г. - год стварэнне школьнага музея «Наша спадчына». З верасня 2004 г. школа перайшла ў ранг базавай, а дырэктарам прызначаны Міхалюк Андрэй Яўгенавіч. 2005 – год стварэння герба і гімна Балоцкай школы. У 2006 г. школа адзначыла 60-гадовы юбілей. У верасні 2006 г. у школу на пасаду дырэктара прызначаны Чуйко Вадзім Канстанцінавіч. З верасня 2008 г. пасаду дырэктара займае Бурштын Іван Канстанцінавіч. Школа атрымала статут дзяржаўнай установы адукацыі. З верасня 2011 г. дырэктарам школы прызначана Хурсіна Дзіна Ўладзіміраўна. Колькасць навучэнцаў на 01.01.2012 г. – 47. За час існавання школы сфармаваліся свае традыцыі. Кожны год традыцыйна праходзяць вечары сустрэчы з выпускнікамі, святы, прысвечаныя Дню маці, Міжнароднаму дню 8 Марта, Дню настаўніка, навагоднія ранішнікі і вечары для старшакласнікаў.

Чэмер, М. Чаму ты робіш такія крохкія падарункі? / Мікола Чэмер // Настаўніцкая газета. - 2015. - 12 лютага. - С. 16. - Выдадзена кніга пра педагагічныя дынастыі Беларусі "Прафесія вечнай маладосці", у якой ёсць старонкі, прысвечаныя дынастыям з Шамятоўскай і *Балоцкай* школ.

Чествовали тружеников села // Кобрынскі веснік. - 2011. - 26 лістапада. - С. 4. - Школьники Болотской школы приняли участие в поздравлениях труженников КФХ "Вилия-агро".

Бялоў, Дз. "Вучыліся, як маглі…" /Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2010. - 30 чэрвеня. - С. 4. - Школа ў в. Балоты ў першыя пасляваенныя гады.

Адрес помощи - Болотская школа // Кобрынскі веснік. - 2007. - 10 лістапада. - С. 3. - Спонсоры оказывают помощь Болотской школе.

Патоня, В. Няпроста быць настаўнікам / Вікторыя Патоня // Кобрынскі веснік. - 2007. - 6 кастрычніка. - С. 1. - Аб дырэктары Балоцкай СШ В.Чуйко.

Балоцкай школе - 60 год! // Кобрынскі веснік. - 2006. - 14 чэрвеня. - С. 1.

Турына, Н. Доўгачаканая сустрэча / Н. Турына // Кобрынскі веснік. - 1997. - 22 лютага. - С. 4. - У Балоцкай СШ прайшоў вечар сустрэчы з выпускнікамі.

Ярмаловіч, М. Першая настаўніца / М. Ярмаловіч // Камсамольская праца. - 1975. - 4 кастрычніка. - Аб М.А.Дарафеевай - настаўніцы Балоцкай школы.

Ярмаловіч, М. Натхняльны прыклад / М. Ярмаловіч // Настаўніцкая газета. - 1974. - 4 снежня. - Пра настаўніцу Балоцкай сярэдняй школы Л. Мацыну.

ДУА “Кобрынскі прафесійны ліцэй сферы абслугоўвання” - 35 гадоў

Гісторыя Кобрынскага дзяржаўнага прафесійнага ліцэя сферы абслугоўвання пачынаецца 7 красавіка 1981 г. з загада Дзяржаўнага камітэта БССР па прафтэхадукацыі Міністэрства лёгкай прамысловасці БССР №79/121 "Пра адкрыццё ў г.Кобрыне тэхнічнага вучылішча" з мэтай падрыхтоўкі рабочых для Кобрынскай прадзільна-ткацкай фабрыкі. 1 верасня 1981 г. пачаўся першы навучальны год. У 1982 г. пабудаваны інтэрнат, у 1984 г. здадзены ў эксплуатацыю вучэбны і грамадска-бытавы карпусы, пачалася падрыхтоўка швачак для Кобрынскай швейнай фабрыкі. У 1988 г. прысвоена званне «Вучылішча высокай культуры». Першым дырэктарам вучылішча быў Амельянюк Георгій Віктаравіч. Больш 20 гадоў навучальную ўстанову ўзначальвала Клачковіч Марыя Мікалаеўна. З 10 жніўня 2007 г. дырэктарам ліцэя прызначаны Нічыпарук Віктар Сцяпанавіч. За гады існавання было падрыхтавана больш чатырох тысяч кваліфікаваных працоўных, якія працуюць на прадпрыемствах і фірмах Брэсцкай вобласці і рэспубліцы. Экспанаты, выраблены навучэнцамі ў швейных майстэрнях, неаднаразова адзначаліся дыпламамі рэспубліканскіх выстаў тэхнічнай і мастацкай творчасці. Калектыў ліцэя з'яўляюцца удзельнікам абласнога фэсту дэкаратыўна-прыкладнай і мастацкай творчасці "Беларускі вянок". У 2010 г. калекцыя вячэрняй адзежы атрымала дыплом III, а калекцыя народнай адзежы - I ступені абласнога этапу гэтага фэсту. У 2008 г. калекцыя "Нотная постаць ці ўрокі вясны" атрымала дыплом I ступені абласнога этапу гэтага фэсту. На раённых алімпіядах у 2008-2009 навучальным годзе навучэнцы ліцэя занялі першае і другое месца па

абслуговай працы, першае месца - па інфарматыцы. 50% навучэнцаў, якія прынялі ўдзел у алімпіядах, увайшлі ў 10-у лепшых. Заняткі ў кружках, спартовыя спаборніцтвы, конкурсы, экскурсіі па памятных месцах Беларусі і замежжа - толькі нешматлікія формы працы, якія дапамагаюць арганізаваць вольны час навучэнцаў.

Ідучы ў нагу з жыццём, адміністрацыя і педагагічны калектыў ліцэя займаюцца эксперыментальнай працай, уводзяць падрыхтоўку новых прафесій. Патрабаванні часу вылучылі падрыхтоўку сацыяльных работнікаў, агентаў камерцыйных, агентаў страхавых, прадаўцоў харчовых і нехарчовых тавараў, аператараў ЭВМ, з 2008 г. у ліцэі ажыццяўляецца падрыхтоўка па новай прафесіі - "Камплектоўшчык дэталяў цацак". 01.04.2004 г. прафесійна-тэхнічная вучылішча №153 тэкстыльшчыкаў перайменавана ў ДУА "Кобрынскі дзяржаўны прафесійны ліцэй сферы абслугоўвання". Заняткі ў кружках, спартыўныя спаборніцтвы, конкурсы, экскурсіі па памятных месцах Беларусі і замежжа - толькі нешматлікія формы працы, якія дапамагаюць арганізаваць вольны час навучэнцаў. Кожны навучэнец ліцэя мае магчымасць развіваць свае здольнасці, схільнасці і інтарэсы. У ліцэі працуе больш 20 кружкоў дэкаратыўна-мастацкай і тэхнічнай творчасці, 7 кружкоў мастацкай самадзейнасці, 4 спартыўныя секцыі. У 2015 г. у конкурсе на лепшую ўстанову ПТА Брэстчыны сярод 27 устаноў ліцэй заняў другое месца.

Белов, Д. С подарком от Деда Мороза / Дмитрий Белов ; фото автора // Кобрынскі веснік. - 2015. - 3 студзеня. - С. 3. - Волонтеры лицея сферы обслуживания с праздничным визитом посетили детский дом семейного типа - семью Хомутовых.

Дубіна, Л. Віктар Нічыпарук: "Нашы выпускнікі заўсёды былі канкурэнтаздольнымі на рынку працы" / Людміла Дубіна // Кобрынскі веснік. - 2015. - 4 лістапада. - С. 2. - 75-годдзе дзяржаўнай сістэмы прафтэхадукацыі адзначылі ў ліцэі сферы абслугоўвання.

Дубіна, Л. Да пабачэння, ліцэй! / Людміла Дубіна; фота аўтара // Кобрынскі веснік. - 2015.- 11 ліпеня. - С. 2. - Сёлета ў прафесійным ліцэі сферы абслугоўвання закончыў навучанне 161 ліцэіст.

Дубина, Л. Добро пожаловать в лицей / Людмила Дубина ; фото автора // Кобрынскі веснік. - 2015.- 8 мая. - С. 9.

Дубіна, Л. У ліцэі "Хвіліна славы" / Людміла Дубіна ; фота аўтара // Кобрынскі веснік. - 2015. - 3 студзеня. - С. 4. - У ліцэі сферы абслугоўвання адбыўся фестываль мастацкай самадзейнасці "Моладзь і час".

Кірылюк, І. Сонечны праменьчык / Ірына Кірылюк // Народная трыбуна. - 2015. - 15 мая. - С. 11. - Аб майстру вытворчага навучання Кобрынскага ліцэя сферы абслугоўвання В.Я. Пархомчык.

Пашкович, Л. Праздник знаний в лицее / Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2015. - 9 верасня. - С. 3. - В Кобринском лицее сферы обслуживания прошла линейка, посвященная началу учебного года.

Белов, Д. Закончил лицей сферы обслуживания - будешь трудоустроен / Дмитрий Белов ; фото автора // Кобрынскі веснік. - 2014. - 9 красавіка. - С. 2.

Лесик, И. Время побед / Ирина Лесик // Кобрынскі веснік. - 2014. - 21 чэрвеня. - С. 3. – Учащиеся лицея, приобретая профессию, успевают развивать и творческие способности.

Пашкович, Л. "Славянский хит" от кобринских дизайнеров / Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2014. - 13 снежня. - С. 9. – Лицей сферы обслуживания впервые принимал участие в республиканском конкурсе модельеров и дизайнеров одежды “Модный силуэт”.

Бялоў, Дз. З прафесіяй - у новае жыццё / Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2013. - 10 ліпеня. - С. 2.

Мельнік, Р. І ў ліцэя ёсць дружына! / Раман Мельнік ; фота аўтара // Кобрынскі веснік. - 2013. - 21 верасня. - С. 3. - Пад эгідай РАУС і РК ГА "БРСМ" на базе ліцэя сферы абслугоўвання дзейнічае атрад аховы правапарадку.

Мельнік, Р. Уладар ідэй - Вольга Дзенісюк / Раман Мельнік ; фота аўтара // Кобрынскі веснік. - 2013. - 27 красавіка. - С. 4. - Пераможца другога этапа праекта "Млын ідэй" - выкладчык ліцэя сферы абслугоўвання В. Дзенісюк.

Савчук , М. Мастер-класс от шеф-повара и не только... / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. - 2013. - 21 марта. - С. 30. - В Кобринском лицее сферы обслуживания прошла неделя профессий .

Бялоў, Дз. Ад швейнай машынкі - да навуковай працы / Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2012. - 16 чэрвеня. - С. 3.

Грышкевіч, С. Скарбонка маладзёжных ідэй Брэстчыны // Настаўніцкая газета. - 2012. - 18 снежня. - С. 2; Вечерний Брест. - 2012. - 19 декабря. - С. 10; Народная трыбуна. - 2012. - 21 снежня. - С. 10. - Кобрынскі ліцэй сферы абслугоўвання прапанаваў два праекты для перасовачнай выставы-прэзентацыі "100 ідэй для Беларусі".

Мельнік, Р. Беларускі вянок / Раман Мельнік // Кобрынскі веснік. - 2012. - 16 мая. - С. 3. - На 2-ім этапе рэспубліканскага фестываля дэкаратыўна-прыкладной творчасці каманда ліцэя сферы абслугоўвання прызнана лепшай у адной з намінацый.

Сідарук, І. Шлях у прафесію / Ігар Сідарук // Кобрынскі веснік. - 2012. - 11 ліпеня. - С. 3. - 201 выпускнікоў УА "Кобрынскі дзяржаўны прафесійны ліцэй сферы абслугоўвання" атрымалі дыплом аб заканчэнні ўстановы.

Бялоў, Дз. Ліцэй выхавання і майстэрства / Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2011. - 23 лістапада. - С. 2; Вечерний Брест. - 2011. - 23 ноября. - С. 1; Кобрин-информ. - 2011. - 24 ноября.- С. 4. - Кобрынскі ліцэй сферы абслугоўвання адзначыў 30-годдзе.

Васюк, Н. Планета перспектив / Наталья Васюк // Вечерний Брест. - 2011. - 27 июля. - С. 8. - Новые специальности лицея сферы обслуживания.

Шевелёва, О. Учение с увлечением / О. Шевелёва // Кобрин-информ. - 2011. - 15 декабря. - С. 6.

Бялоў, Дз. Кобрынскія чараўніцы / Дзмітрый Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2010. - 16 чэрвеня. - С. 4. - Калекцыя “Чараўніца” Кобрынскага ліцэя сферы абслугоўвання стала пераможцам на фесце “Залаты вянок”.

Васюк, Н. Планета мод от кобринских дизайнеров / Наталья Васюк // Кобрин-информ. - 2010. - 3 июня.- С. 2. - Коллекция одежды «Народный стиль» Кобринского лицея сферы обслуживания заняла 1-ое место в республиканском конкурсе профмастерства.

Гром, А. Помогая другим / Анна Гром // Кобрынскі веснік.- 2010.- 17 лістапада. - С. 4. - Волонтерская группа Красного Креста в Кобринском лицее.

Гром, А. Интеграция - и в образовании / Анна Гром // Кобрынскі веснік. - 2009. - 12 жніўня. - С. 3. - Кобринский лицей сферы обслуживания открывает новую специальность «продавец - оператор ЭВМ».

Гром, А. Какого цвета осень / Анна Гром // Кобрынскі веснік. - 2009. - 14 кастрычніка. - С. 8.

Курига, Е. Фестиваль моды и юмора / Елена Курига // Кобрин-информ. - 2009. - 26 марта. - С. 3.

Шевченко, А. Мастерская белорусской моды / Алла Шевченко // Кобрин-информ. - 2009. - 24 сентября. - С. 5. - На «Дажынках» на подиуме «Мастерская моды» блистали коллекции лицея сферы обслуживания.

Курига, Е. С мечтой о Париже / Елена Курига // Кобрин-информ. - 2008. - 31 января. - С. 2. - Дипломом 1 степени управления образования Брестского облисполкома за коллекцию одежды «Французский поцелуй» в рамках республиканской олимпиады награждены учащиеся Кобринского лицея сферы обслуживания.

Мельнік, Р. Імі цікавіцца Саша Варламаў / Раман Мельнік // Кобрынскі веснік. - 2008. - 7 сакавіка. - С. 3.

Дивинец, Л. Преемственность поколений / Лариса Дивинец // Кобрынскі веснік. - 2007. - 17 кастрычніка. - С. 3.

Пянко, А. Профессия для молодых / Алексей Пянко // Кобрынскі веснік. - 2006. - 16 снежня.

Савчук, М. 25 - возраст расцвета / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. - 2006. - 14 декабря. - С. 2.

Савчук, Т. Лицей / Т.Савчук // Кобрин-информ. - 2005. - 19 мая. - С. 14. – Учащиеся - о лицее сферы обслуживания.

Пянко, А. Лицей - для городских и сельских детей / Алексей Пянко // Кобрынскі веснік. - 2004. - 17 красавіка. - С. 2.

Приглашает ПТУ-153 // Кобрин-информ. - 2003. - 5 июня. - С. 2.

Пянко, А. Нарэшце "засвяціліся" і кабрынчане / Аляксей Пянко // Кобрынскі веснік. - 2003. - 18 студзеня. - С. 3 ; Заря. - 2003. - 25 января. - С. 3. – У ПТВ № 153 прайшла абласная алімпіяда па геаграфіі.

Савчук, М. Зачем нам объединяться? / Маргарита Савчук // Кобрин - информ. - 2003. - 17 апреля. - С. 2. - Об объединении колледжа искусств и ПТУ 153.

Хільчук, М. Ад вымушанай "фабзы" да конкурсу атэстатаў / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. - 2003. - 27 жн. - С. 3. - У 2003 г. агульны прахадны бал у вучылішча № 153 тэкстыльшчыкаў быў 6, 5.

Аб прысваенні М. М. Клачковіч ганаровага звання "Заслужаны настаўнік РБ": Указ Прэзідэнта РБ ад 31 ліпеня № 410 // Национальный реестр правовых актов РБ. - 2002. - № 88. - С. 6.

Аблажэй, Н. Прэм'ер-міністр уручыў дзяржаўныя ўзнагароды / Н. Аблажэй // Настаўніцкая газета. - 2002. - 28 верасня. - С. 1. - Дырэктар Кобрынскага ПТВ № 153 тэкстыльшчыкаў М. Клачковіч удастоена звання "Заслужаны настаўнік РБ".

Архипова, А. Наш цветок в большой букет / А. Архипова // Заря. - 2002. - 5 октября. - С. 1. - Директор профтехучилища №153 М. Клочкович удостоена звания заслуженного учителя.

Приходите к нам учиться // Кобрин-информ. - 2002. - 18 июля. - С. 2. - В Кобринском ПТУ текстильщиков прошел 20-й выпуск.

Пянко, А. Настаўніцкае шчасце / Аляксей Пянко // Кобрынскі веснік. - 2002. - 17 жніўня. - С. 3. - Аб дырэктару ПТВ № 153 тэкстыльшчыкаў М. М. Клачковіч.

Савчук, М. Самая обаятельная и привлекательная «директриса" / М. Савчук // Кобрин - информ. - 2002. - 4 апреля. - С. 8.

Смяховіч, В. Што такое сямейная дыпламатыя?:/ В. Смяховіч // Настаўніцкая газета. - 2002. - 5 лютага. - С. 2. - Ужо чацвёрты год існуе клуб узаемін “На парозе сям’і” пры інтэрнаце ПТВ № 153.

Формула веры і любві // Кобрынскі веснік. - 2002. - 1 студзеня. - С. 3. - Інтэрв’ю з дырэктарам ПТВ № 153 М. М. Клачковіч з нагоды 20-годдзя вучылішча.

Клюйко, А. Лідэр: партрэт кіраўніка А. Клюйко // Настаўніцкая газета. - 2001. - 6 снежня. - С. 3. - Аб дырэктару Кобрынскага ПТВ № 153 М. М. Клачковіч.

Жук, Л. Сістэмна і паслядоўна / Л. Жук // Кобрынскі веснік. - 1999. - 26 мая. - С. 2.

Клачковіч, М.М. Прадыктавана часам / М. М. Клачковіч // Кобрынскі веснік. - 1999. - 6 сакавіка. - С. 2. - Аб пошуках, здабытках калектыву ПТВ № 153.

Клочкович, М. «Наши выпускники могут работать и на госпредприятиях и в коммерческих структурах” / М. Клочкович // Заря. - 1999. - 24 июня. - С. 3.

Пянко, А. Шлях да самастойнасці / А. Пянко // Кобрынскі веснік. - 1997. - 1 лістапада. - С. 2.

“Набываем сучасны профіль” // Настаўніцкая газета. - 1996. - 11 верасня. - С. 2. - Інтэрв’ю з дырэктарам ПТВ №153 М. Клачковіч.

Архипова, А. Специальности, востребованные производством / А. Архипова // Заря. - 1995. - 19 сентября. - С. 1.

Клочкович, М. Приходите учиться в ПТУ-153 г. Кобрина / М. Клочкович // Народная трыбуна. - 1992. - 13-19 красавіка. - С. 5.

Прафесійна-тэхнічнае вучылішча №153 Кобрына: [фота] // Настаўніцкая газета. - 1992. - 5 снежня. - С. 1.

Пятроўская, М. Адсвяткавалі юбілеі / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. - 1991. - 12 кастрычніка. - С. 2. - ПТВ № 153 - 10 гадоў.

Пятроўская, М. “Я ў повары пайшоў...”/ М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. - 1991. – 26 кастрычніка . - С. 3.

Лявохіна, Л. У вучобе і працы / Л. Лявохіна //Камуністычная праца. - 1985. - 16 мая.

Юбілеі ўстаноў культуры раёна

ДУК "Кобрынскі ваенна-гістарычны музей імя А. В. Суворава – 70 гадоў

У Кобрыне ёсць месца, якое шматлікія гады прыцягвае да сябе ўвагу кабрынчан і турыстаў. Гэта Кобрынскі ваенна-гістарычны музей імя А.В. Суворава, які па праву стаў візітнай карткай горада, сапраўдным гонарам яго жыхароў. Тысячы людзей штогод прыходзяць сюды. Гэта нашы землякі і шматлікія замежныя госці. За 70 гадоў з часу яго адкрыцця музей наведала не адно пакаленне кабрынчан. Стаўшы сталымі, самастойнымі людзьмі, яны сёння прыводзяць у залы сваіх дзяцей і ўнукаў. Па колькасці экспанатаў музей не саступае лепшым музеям Еўропы. У яго экспазіцыях і сховішчы - больш 5 тысяч гістарычных прадметаў, дакументаў. Вялікая частка экспанатаў была сабрана заснавальнікам і першым дырэктарам музея А.М. Мартынавым. Пошук каштоўных рэліквій вядзецца ўвесь час. У залах музея можна знаходзіцца гадзінамі, вывучаючы прадстаўленыя экспанаты: рэдкія выданні кніг, дакументы, якія маюць дачыненне да Кобрына і Кобрынскага краю, старадаўнюю зброю, арыгінальную мэблю, прадметы сялянскага побыту, адзежу, ваеннае абмундзіраванне, маляўнічыя палотны.

На сённяшні дзень Кобрынскі ваенна-гістарычны музей прадстаўлены дзвюма экспазіцыямі, адна з якіх змешчана ў сувораўскай хаце, якая з'яўляецца помнікам гісторыі XVII у. рэспубліканскага значэння, а другая - у новым будынку музея. Першая экспазіцыя - сувораўская хатка, аснова, з якой 70 гадоў назад пачынаўся музей. Другая ахоплівае гісторыю Кобрына з часоў першага летапіснага згадвання пра горад па XX стагоддзе.

Заснаваны музей у чэрвені 1946 г. Экспазіцыя размясцілася ў доме, які ў XVIII ст. належаў вялікаму рускаму палкаводцу і дзе ён жыў у 1797 г. і 1800 г. Пасля смерці Суворава дом не раз мяняў сваіх гаспадароў. Паступова будынак старэў, аднак нават стагоддзі не аказалі на яго такога разбуральнага ўздзеяння, якое давялося яму адчуць у гады фашысцкай акупацыі. Перад уцёкамі з Кобрына гітлераўцы ператварылі дом палкаводца ў салдацкую канюшню. У ліпені 1944 г. воіны Чырвонай арміі і партызаны, што вызвалялі горад, убачылі апаганены фашысцкай нечысцю каркас будынка: захаваліся толькі перакошаныя драўляныя сцены ды трухлявы гонтавы дах. Неўзабаве партызаны арганізавалі суботнік па яго ачыстцы і добраўпарадкаванні. Аднаўленне дома і збор экспанатаў вяліся паралельна. Шмат цяжкасцей давялося пераадолець дырэктару і адзінаму тады супрацоўніку музея А.М. Мартынаву. Аднак да канца 1947 г. рамонтныя работы былі закончаны, а ў фондах налічвалася 663 экспанаты. 1 мая 1948 г. музей прыняў першых наведвальнікаў. Экспазіцыя займала пяць залаў і мела тры раздзелы: «Нашы вялікія продкі», «А.В.Сувораў», «Айчынная вайна 1812 г.». У 1954 г. у распараджэнне музея перадалі дом, пабудаванны ў 1920-я гады і размешчаны непадалёку ад сувораўскага. У 1960 г. у гэтым будынку разгарнулася экспазіцыя, якая складалася з двух раздзелаў: «Айчынная вайна 1812 г.» і «Сувораўскія традыцыі ў рускай арміі». Паступова яна пашыралася.

Да пачатку 1970-х гадоў Кобрынскі ваенна-гістарычны музей імя А.В. Суворава займаў плошчу 385 м^2. У экспазіцыі, што размясцілася ў 16 залах, адлюстроўвалася ваенная гісторыя расійскай дзяржавы, пачынаючы з X ст. і заканчваючы перыядам Вялікай Айчыннай вайны. Шэсць залаў прысвячаліся жыццю і дзейнасці А.В. Суворава. Папулярнасць музея расла. У 1977 г. яго наведала ўжо 130 тысяч чалавек. На гэты час былі сабраны багатыя калекцыі халоднай і агнястрэльнай зброі, нумізматыкі, абмундзіравання і амуніцыі рускай арміі і армій тых краін, якія ў розныя часы проціпастаўлялі сваю ваенную моц рускай дзяржаве. У 1978 г. музей закрыўся на рэстаўрацыю, і яго цалкам перабудавалі. На жаль, план сувораўскага дома XVIII ст. не захаваўся, таму надаць усяму будынку тагачасны выгляд пакуль няма магчымасці. Але па знойдзеных дакументах і вусных паданнях удалося часткова аднавіць былую

планіроўку. У пачатку 1980 г. мастакі Мінскага мастацка-вытворчага камбіната пачалі афармляць музей. Сцены пафарбавалі ў тон салдацкага мундзіра 2-й паловы XVIII ст., а паміж вертыкальнымі вітрынамі паставілі лёгкія канструкцыі ў выглядзе штыка, што падкрэслівае дачыненне экспанатаў да армейскай тэмы. 15 лістапада 1980 г., да 250-годдзя з дня нараджэння А.В.Суворава, музей зноў быў адкрыты для наведвальнікаў. Музей па-ранейшаму вельмі папулярны: штогод тут прымаюць больш як сто тысяч наведвальнікаў. У 1989 г. быў узведзены новы будынак музея па праекту архітэктараў інстытута «Брэстграмадзянпраект» А.М. Анішчанкі і В.Ю. Тэртэля. Работа па афармленні залаў вялася ў 1990-1995 гг. Над стварэннем экспазіцыі працаваў увесь калектыў музея, аўтар тэматыка-экспазіцыйнага плана - дырэктар музея Н.М. Пліско, мастак-афарміцель Ю.Л. Сухаў. Экспазіцыя новага памяшкання музея адкрылася 8 мая 1995 г. да 50-годдзя перамогі ў Вялікай Айчыннай вайне. Паколькі экспазіцыя мемарыяльнага сувораўскага дома была прысвечана жыццю і дзейнасці Суворава, а накоплены матэрыял дазваляў разглядаць больш шырокае кола тэм, то ў аснову новай экспазіцыі лягла гісторыя горада Кобрына ў кантэксце ваеннай гісторыі Беларусі IX-XX ст. Новая экспазіцыя размясцілася ў 16 залах і адлюстроўвае асноўныя этапы гісторыі Кобрыншчыны са старажытных часоў да сучаснасці: перыяд уваходжання ў склад Уладзіміра-Валынскага княства, ВКЛ, Рэчы Паспалітай, Расійскай імперыі, Польшчы і СССР. Асвятляюцца важнейшыя падзеі гісторыі краю: першае пісьмовае ўпамінанне пра горад, атрыманне Магдэбургскага права, Кобрынскі бой 15 ліпеня 1812 г. (па старым стылі), 1-я і 2-я сусветныя войны, вайна ў Афганістане і іншыя падзеі, якія непарыўна звязаны з Кобрыншчынай. У 1996 г. музей адзначыў свой паўвекавы юбілей. За гэтыя гады ён прыняў больш за 4 мільёны наведвальнікаў. Экспанаты, якія не задзейнічаны ў экспазіцыях, выкарыстоўваюцца для стварэння часовых выставак на розныя тэмы: этнаграфічныя, мастацкія, гістарычныя. На выстаўках праводзяцца музейныя заняткі. Да важнейшых гістарычных дат рыхтуюцца музейныя мерапрыемствы. З 1996 г. у музеі пастаянна дзейнічае выстаўка-продаж карцін кобрынскіх мастакоў. На ёй прадстаўлены работы розных стыляў і кірункаў: жывапіс, графіка, скульптура, разьба па дрэве і інш. Праводзіліся персанальныя выстаўкі мастакоў. З кожным годам усё больш кабрынчан наведваюць чытальную залу пры музеі. У музейнай бібліятэцы сабрана больш за 20 тысяч тамоў кніг на розныя тэмы: сусветная гісторыя і культура, гісторыя Беларусі. Пачаў фарміраваць кніжны фонд стваральнік і першы дырэктар музея А.М. Мартынаў яшчэ ў 1948 г. Разам з экспанатамі збіралася літаратура па гісторыі, дакументальныя і мемуарныя выданні. У

апошні час вядзецца збор літаратуры па этнаграфіі, мастацтвазнаўстве і краязнаўстве, вялікае значэнне надаецца набыццю энцыклапедычных выданняў.

Бабенко, Е.В. Кобринский военно-исторический музей имени А.В. Суворова / Е.В. Бабенко // Республика Беларусь: энциклопедия: В 6 т. – Мн., 2007. – Т.4. - С. 99 - 100.

Дом А.В. Суворова в Кобрине // По дорогам времени. Исторические памятники Белоруссии. – Мн., 1966. – С. 25.

Истомин, В.С. Москва-Брест: путешествие на автомобиле / В.С. Истомин. – М., 1977. – С. 114.

Кобринский военно-исторический музей им. А.В. Суворова // Туристские регионы Беларуси / под общ. ред. И.И. Пирожника. – Минск, 2008. – С. 71.

Кобринский военно-исторический музей им. А.В. Суворова // Туристская энциклопедия Беларуси. – Минск, 2007. – С. 246 - 247.

Кобринский военно-исторический музей им. А.В. Суворова // Музеі Беларусі=Музеи Беларуси. – Мн., 2008. – С. 296 - 299.

Кобринский военно-исторический музей // Брест: энциклопедический справочник. – Мн., 1987. – С. 234.

Кобринский военно-исторический музей имени А.В. Суворова: путеводитель. – Мн.: Полымя, 1984. – 47 с., ил.

Кобрынскі ваенна-гістарычны музей імя А.В. Суворава // Беларуская ССР. Кароткая энцыклапедыя. – Мн., 1980. – Т. 3. - С. 273.

Кобрынскі ваенна-гістарычны музей імя А.В. Суворава / галоўны рэдактар У.Ю. Аляксандраў // Культура Беларусі: энцылапедыя. – Мінск: Беларуская энцыклапедыя імя П. Броўкі. – Т. 4. – С. 516.

Кобрынскі ваенна-гістарычны музей імя А.В. Суворава // Ваенная энцыклапедыя Беларусі = Военная энциклопедия / рэдкал. Л.У. Языкович (гал. рэд.), мастак В.А. Ляхар. – Мінск : Бел. Энцыклапедыя імя П. Броўкі, 2010. – С. 525.

Кобринский военно-исторический музей имени А.В. Суворова: на рус. и англ. яз. / авт. текста А. Мартынов. – Мн., 1961.

Па мясцінах ратнай славы: военно-ист. музей. – Мн.: Беларусь, 1983. – С. 18-21.

Памятник русской славы // Лупинович, И.С. По Белорусскому Полесью / И.С. Лупинович, А.Х. Шкляр. - Мн., 1958. – С. 50-53.

Пліско, Н.М. Кобрынскі ваенна-гістарычны музей імя А.В. Суворава / Н.М. Пліско // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 500-502. – (З матэрыяльнай і духоўнай спадчыны).

Пліско, Н. Кобрынскі ваенна-гістарычны музей імя А.В. Суворава = Кобринский военно-исторический музей им. А.В. Суворова: даведнік / Н. Пліско. – Мн., 1990. – 93 с., іл.

Рэнесансавая мэбля ў Кобрынскім ваенна-гістарычным музеі // Помнікі мастацкай культуры Беларусі эпохі Адраджэння : зборнік артыкулаў – Мн. Навука і тэхніка, 1994. – С. 132-135.

Садоўскі, Я. Гістарычныя помнікі Беларусі / Я. Садоўскі. – Мн., 1958. – 40 с.: фота.

Чернатов, В. Памятники военной истории и боевой славы / В. Чернатов. – Мн.: Полымя, 1989. – С. 4.

Шиманский, М. Живая память. Музей Суворова в Кобрине / М. Шиманский // Земля, где я живу: путевые заметки журн. – Мн.: Полымя, 1980. – С. 59-65.

Экспозиция «Семь столетий Кобрина»: краткий путеводитель по Кобринскому музею им. А.В. Суворова / сост. Е.В. Бабенко, Е.Н. Рысь. - Бр., 2008. – 13 с.

Военно-исторический музей имени А.В. Суворова в Кобрине // Вечерний Брест. - 2014. - 15 августа. - С. 11.

Волков, С. История на стендах / Сергей Волков // Заря. - 2015. - 14 мая. - С. 2. - Одной из постоянных экспозиций Кобринского военно-исторического музея исполнилось 20 лет.

Гужалоўскі, А. Мікалай Улашчык - аматар і знаўца музейнай справы / А. Гужалоўскі // Беларускі гістарычны часопіс. - 2015. - №2. - С. 23. - Старонка артыкула прысвечана перапісцы з гісторыкам А.М. Мартынавым, дырэктарам Кобрынскага музея.

Казакова, А. В музеи ходят по ночам / Анна Казакова // Кобрин-информ. - 2015. - 21 мая. - С. 3. - Акция "Ночь в музее" в 2015 г. проходила под названием "Народ празднует Победу".

Федаровіч, І. "Святкуе горад Перамогу!" / Ігар Федаровіч // Кобрынскі веснік. - 2015. - 20 мая. - С. 1. - Пад такой назвай прайшла ноч у ваенна-гістарычным музеі.

Казакова, А. Музейная ночь опустилась над городом / Анна Казакова // Кобрин-информ. - 2014. - 22 мая. - С. 3.

Курашова, Л.И. Родник краеведения / Л.И. Курашова // Кобрин-информ. - 2014. - 9 января. - С. 11. – Органичной составляющей музея является библиотека.

Курашова, Л.И. Сердечные весточки - послания ветеранам / Л.И. Курашова // Кобрин-информ. - 2014.- 8 мая. - С. 4. – Музей поддерживает тесную связь с героями-освободителями Кобринщины, перепиываясь с ними и их семьями.

Лесик, И. Добро пожаловать в вольный город Кобрин / Ирина Лесик ; фото автора // Кобрынскі веснік. - 2014. - 24 мая. - С. 9. – Ночь музеев в Кобрине.

Славін, В. Адам і Ева ў кампаніі з ... багіняй Мнемазінай / Віктар Славін // Народная трыбуна. - 2014. - 23 мая. - С. 12. – У рамках “Ноч музеяў” прайшло мерапрыемства, прысвечанае 425-годдзю атрымання Кобрынам Магдэбургскага права.

Амяльковіч, Д. Як у Цэнтрал-парку / Дар'я Амяльковіч // Культура. - 2013. - 26 студзеня. - С. 9. - Упамінаецца Кобрынскі ваенна-гістарычны музей імя А.В. Суворава і парк імя Суворава.

Бабенко, Е.В Из сокровищницы Кобринского музея / Е.В. Бабенко // Кобрин-информ. - 2013. - 18 апреля. - С. 5. - Под таким общим названием сотрудники военно-исторического музея начинают публикацию цикла материалов о коллекциях музея.

Ковалёв, К. "Тако погибают враги Отечества..." / Константин Ковалёв // Белорусская нива. - 2013. - 16 августа. - С. 15. - Редкие медальоны о войне 1812 г. хранятся и в Кобринском военно-историческом музее имени Суворова.

Кондрашук, Н. За одну ночь на 450 лет назад / Наталья Кондрашук // Кобрин-информ. - 2013. - 30 мая. - С. 6. - Третий год подряд сотрудники военно-исторического музея им. А.В. Суворова дарят кобринчанам акцию "Музейная ночь".

Курашова, Л. Книжное достояние - бесценно : 18 мая - Международный день музеев / Лидия Курашова // Кобрынскі веснік. - 2013. - 18 мая. - С. 4. – О библиотеке Кобринского военно-исторического музея имени А.В. Суворова.

Пашкович, Л. Всматриваясь в даль веков / Людмила Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2013. - 1 чэрвеня. - С. 3. - В Кобринском военно-историческом музее им. А.В. Суворова прошла очередная акция "Ночь в музее".

Чирун, А. Наполеоновская подделка, или Император-фальшивомонетчик : Из сокровищницы Кобринского музея / Александр Чирун // Кобрин-информ. - 2013.- 19 декабря. - С. 11.

Гусева, Т. "Ночь музеев" в Бресте / Т. Гусеева // Вечерний Брест. - 2012. - 16 мая. - С. 3; 18 мая. - С. 1. - Кобринский военно-исторический музей примет участие в совместной акции "Музеи - городу", которая пройдет в Бресте.

Занько, Н. Кобринский музей попал в переплет с Эрмитажем // Комсомольская правда в Белоруссии. - 2012. - 24 ноября. - С. 6. - Кобринским музеем заинтересовалось элитное издание "Русский военный костюм".

Занько, Н. Глава Газпрома заглянул в музей Суворова в Кобрине / Н. Занько // Комсомольская правда в Белоруссии. - 2012. - 25 августа. - С. 3. - Главу Газпрома А. Миллера заинтересовала посмертно маска русского полководца.

Жук, Е. В музей за... книгами / Е. Жук // Вечерний Брест. - 2012. - 6 июня. - С. 13. - О библиотеке военно-исторического музея им. А.В. Суворова.

Пашкович, Л. В гости к поэту и партизану / Л. Пашкович // Кобрынскі веснік. - 2012. - 14 красавіка. - С. 4. - В военно-историческом музее им. А. В. Суворова под таким названием проходят занятия для школьников.

Бабенко, Е. История длиной в 65 лет / Елена Бабенко // Кобрынскі веснік. - 2011. - 25 чэрвеня. – С. 9.

Бабенко, Е. Ночь под звуки менуэта / Елена Бабенко // Кобрынскі веснік. - 2011. - 1 чэрвеня. - С. 4. - Кобринский военно-исторический музей провел ночь музеев.

Елизарова, Ж. Здесь звучат голоса из прошлого / Жанна Елизарова // Кобрин-информ. – 2011. – 14 июля. – С. 6 - 7 – 65 лет музею им. А.В. Суворова.

Жук, Е. Что манит туриста? / Елена Жук // Вечерний Брест. - 2011. - 6 июля. - С. 9 . - Основной приманкой для туристов является суворовский дом.

Магдысюк, С. Война и мир Суворовского дома / Сергей Магдысюк // Заря. – 2011. - 7 июля. - С. 18.

Рысь, Е. Если нет подлинника – нет музея / Елена Рысь, [беседовала] Маргарита Савчук // Кобрин-информ. - 2011. - 19 мая. - С. 3.

Плиско, Н. М. Из истории одного музея / Н.М. Плиско // Кобрин-информ. – 2010. – 18 ноября. – С. 30.

Рысь, Е. Все дороги ведут в храм муз… / Елена Рысь // Кобрынскі веснік. – 2010. – 19 мая. – С. 4.

Рысь, Е. 30 + 30 как историческая закономерность / Елена Рысь // Кобрин-информ. – 2010. – 18 ноября. – С. 30.

Чирун, А.Л. Взгляд через столетия / А.Л. Чирун // Кобрин-информ. – 2010. – 25 ноября. – С. 30. - В Кобринском музее состоялась конференция, посвящённая 280 летию со дня рождения полководца А.В. Суворова.

Кирилюк, Л. Откуда берутся экспонаты / Лидия Кирилюк // Кобрынскі веснік. – 2009. – 16 мая. – С. 2.

Можаровская, Е. Музы, обручённые с полководцем / Елена Можаровская // Вечерний Брест. – 2009. – 23 января. – С. 8.

Музей ждёт новая жизнь // Кобрин-информ. - 2009. – 9 июля. – С. 3.

Музей на реконструкции // Заря. – 2009. – 4 июня. - С. 2.

Рысь, Е. 445 лет назад… к нам приезжал королевский ревизор / Елена Рысь // Кобрынскі веснік. – 2008. – 11 чэрвеня. – С. 8; 14 чэрвеня. – С. 8. - "Ревизия Кобринской экономии", составленная королевским ревизором Д. Сапегой, является бесценным раритетом, которым гордится кобринский музей.

Бабенко, Е. В. 1 мая, 60 лет назад… / Елена Бабенко // Кобрынскі веснік. – 2008. – 17 мая. – С. 8. - 60 лет назад, 1 мая 1948., состоялось открытие первой экспозиции музея им. А.В. Суворова.

Баланович, В. В музее стоит побывать / Валентин Баланович // Кобрынскі веснік. – 2008. – 17 верасня. – С. 2.

Савченко, Н. Когда творчеств объединяет музеи…/ Надежда Савченко // Заря. – 2008. – 11 декабря. – С. 7. - Сотрудники Кобринского музея и Гомельского областного музея военной славы объединили усилия для создания совместных выставок.

«Семь столетий Кобрина» // Кобрынскі веснік. – 2008. – 9 ліпеня. – С. 6.

Цімашук, Л. Нерукатворныя помнікі гісторыі / Ларыса Цімашук // Кобрынскі веснік. – 2008. – 6 верасня. – С. 1, 2. - Аб каштоўных кнігах, якія знаходзяцца ў музеі імя А.В. Суворава.

Шевченко, А. Чем живёт музей сегодня / Алла Шевченко // Кобрин-информ. – 2008. – 15 мая. – С. 18.

Аб прысуджэнні спецыяльных прэмій Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь дзеячам культуры і мастацтва 2006 г.: Указ Прэзідэнта РБ ад 31 снежня 2006 г. №771 // НРПА. – 2007. - № 5. – 1/8220. - Музейная справа – калектыву ўстановы культуры "Кобрынскі ваенна-гіст. музей імя А.В. Суворава"–за значны уклад у развіццё музейнай справы, распрацаванне тэматычных экскурсій "Сувораў як асоба ў гісторыі", стварэнні народных, мастацкіх і этнаграфічных выстаў.

Васюк, Н. Премия Президента стала наградой коллективу Кобринского военно-исторического музея им. А.В. Суворова / Н. Васюк // Кобрин-информ. – 2007. – 11 января. – С. 1.

Вручил Президент // Кобрынскі веснік. – 2007. – 13 студзеня. – С. 1. - Среди награждённых премией "За духовное возрождение" и специальных премий президента РБ деятелям культуры и искусства – Кобринский военно-исторический музей им. А. В. Суворова.

Курашова, Л. Книжное царство музея / Л. Курашова // Кобрин-информ. – 2007. – 17 мая. – С. 14.

Магдысюк, С. Хранители истории / С. Магдысюк // Заря. – 2007. – 20 января. – С. 1, 10 - Кобринский военно-исторический музей получил специальную президентскую премию.

Прэміі дзеячам культуры і мастацтва // ЛІМ. – 2007. – 12 студзеня. – С. 2. - Спецыяльную прэмію Прэзідэнта РБ у намінацыі “музейная справа” атрымаў калектыў Кобрынскага ваенна-гістарычнага музея імя Суворава.

Рысь, Е. Прекрасен наш союз / Елена Рысь // Кобрынскі веснік. – 2007. – 16 мая. – С. 4.

Турыстычны брэнд Кобрына // Культура. – 2007. – 6-12 студзеня. – С. 4.

Бабенко, Е. Визитная карточка Кобрина / Е. Бабенко // Кобрынскі веснік. – 2006. – 17 мая. – С. 3.

Бабенко, Е. Оазис истории / Е. Бабенко // Заря. – 2006. – 28 сентября. – С. 1, 4. - Суворовскому дому – 60 лет.

Капачова, А. Дом, дзе жыве памяць пра палкаводца / А. Капачова // Народная трыбуна. – 2006. – 30 верасня. – С. 12. - Кобрынскаму музею – 60 год.

Патоня, В. Да гісторыі яшчэ раз дакрануцца / В. Патоня // Кобрынскі веснік. – 2006. – 4 кастрычніка. – С. 1.

Петровская, М. Волей судьбы и людей / М. Петровская // Кобрынскі веснік. – 2006. – 23 верасня. – С. 3. - Музею им. А.В. Суворова – 60.

Рысь, Е. Лелея память края своего… / Е. Рысь // Кобрин-информ. – 2006. – 28 сентября. – С. 3. - Кобринскому музею им. А.В. Суворова – 60 лет.

Рысь, А. “Шануючы памяць краю свайго…” / А. Рысь // Культура. – 2006. – 4 - 10 лістапада. – С. 14. - Сёлета музею імя А.В. Суворава – 60 гадоў.

Кобяк, Э. Здесь стены дышат стариной / Э. Кобяк // Заря. – 2005. – 4 января. – С. 3.

Магдысюк, С. Кобринские юбилеи русского фельдмаршала / С. Магдысюк // Заря. – 2005. – 6 декабря. - Кобринский музей отметил 2 юбилея: 275 годовщину рождения полководца Суворова и 25 лет со дня открытия после реконструкции его экспозиции.

Рысь, Е. Величия истории хранитель / Е. Рысь // Кобрынскі веснік. – 2005. – 23 лістапада. – С. 3.

Хильчук, М. Хранители прошлого и настоящего / М. Хильчук // Кобрынскі веснік. – 2005. – 18 мая. – С. 3.

Васюк, Н. Сокровищница нашей памяти / Н. Васюк // Кобрин-информ. – 2004. –15 апреля. – С. 3.

Бунеева, Л. Атланты и кариатиды нашей культуры / Л. Бунеева // Вечерний Брест. – 2003. – 31 января. – С.3. - По итогам работы в 2002 г. Кобринский музей признан «Лучшим музеем» Брестской области.

Хільчук, М. Там гісторыя ў розных праяўленнях… / Марыя Хільчук // Кобрынскі веснік. – 2003. – 22 студзеня. – С.1, 7 – Аб бібліятэцы музея імя А.В. Суворава.

Федотова, Ю. Две стороны фельдмаршальской медали / Ю. Федотова, Д. Жилинский // Рэспублика. – 2002. – 2 жніўня – С. 4.

Кабяк, Э. Подых стагоддзяў / Э. Кабяк // Звязда. – 2001. – 16 лістапада. – С. 3. - Кобрынскі музей захоўвае больш як 500 кніг, датаваных VIII і IX.

Куштель, С. Страсти по музею / С. Куштель // Знамя юности. – 2001. – 16 июня. – К 55 летию со дня основания Кобр. военно-исторического музея.

Рысь, Е. Хранители истории / Е. Рысь // Кобрынскі веснік. – 2001. – 19 мая. – С. 2.

Бурова, Н. Загадка с тремя неизвестными / Н. Бурова // Вечерний Брест. – 2000. – 14 июля. – С. 2.

Назарук, Т. Хранитель нашей истории / Т. Назарук // Кобрынскі веснік.– 2000. – 17 мая. – С. 3.

Астапай, А. Выдатная работа – выдатны юбілей / А. Астапай // Кобрынскі веснік. – 1996. – 2 кастр. – С. 2. - Музею імя А.В. Суворава – 50.

Зялько, С. Музей і наведвальнікі / С. Зялько // Кобрынскі веснік. – 1996. – 12 чэрвеня. – С. 3.

Курашова, Л. Есть в музее библиотека /Л. Курашова // Кобрынскі веснік. – 1996. – 15 мая. – С. 3.

Мартынов, А. У истоков / А. Мартынов // Кобрынскі веснік. – 1996. – 9 кастр. – С. 3; 30 кастрычніка. - К 50-летию музея им. А. В. Суворова.

Федарэнка, Н. Домік на ціхай вулачцы…/ Н. Федарэнка // Чырвоная змена. – 1996. – 23 лістапада. – С. 3.

Калюта, А. Тут старонкі нашай гісторыі / А. Калюта // Кобрынскі веснік. – 1995. – 19 ліпеня. – С. 2.

Мухавецкі, А. Суворава не чапаць / А. Мухавецкі // Свабода. – 1994. – 8 - 14 сакавіка. – С. 3. - Пра будучыню музея імя А.В. Суворава.

Стрельченко, А. Сохранить музей А.В. Суворова как часть истории Кобрина / А. Стрельченко, С. Давидюк // Кобрынскі веснік. – 1994. – 19 лютага. – С. 2.

Супрунюк, О. В обиду не дадим / О. Супрунюк // Советская Белоруссия. – 1994. – 28 мая. – С.1. - В Кобрине не утихают страсти вокруг музея им. А. В. Суворова.

Сущук, Л. Хто вратуе Кобрыньського музія / Л. Сущук // Збудзінне. – 1994. - № 5 - 6. – С. 1.

Хільчук, М. І зноў пра музей / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 1994. –5 мая. - Якім быць Кобрынскаму музею?

Мартынов, А. Так создавался музей / А. Мартынов // Кобрынскі веснік. – 1993. – 10 сакавіка. – С. 3.

Артёмов, А. Строится музей Суворова / А. Артёмов // Заря. – 1988. – 7 мая.

Мартынаў, А. Музею - 40 гадоў / А. Мартынаў // Камуністычная праца. – 1988. – 9 мая.

Пліско, Н. Гордасць кабрынчан / Н. Пліско // Камуністычная праца. – 1987. – 16 мая.

Канапніцкая, Т. Выхоўваць памяццю / Т. Канапніцкая // Камуністычная праца. – 1986. – 26 чэрвеня. – С. 3.

Пліско, Н. Цэнтры выхавання, асветы / Н. Пліско // Камуністычная праца. – 1982. – 15 мая.

Верас, М. Нязгасная слава Суворава / Міхась Верас // Беларусь. – 1980. - №1. – С. 24.

Круглоў, Г. На сустрэчу з Суворавым / Г. Круглоў // Беларусь. – 1978. - №6. – С. 2, 3.

Мартынаў, А. Дом Суворова рэстаўруецца / А. Мартынаў // Камуністычная праца. – 1978. – 3 жніўня.

Мартынов, А. Музею – 30 лет / А. Мартынов // Заря. – 1978. – 9 июня.

Мартынаў, А. Юбілей музея / А. Мартынаў // Камуністычная праца. – 1978. – 1 мая.

Пліско, Н. Новае ў нашым музеі / Н. Пліско // Камуністычная праца. – 1977. – 3 лютага.

Мартынаў, А. Аб нашым музеі / А. Мартынаў // Камуністычная праца. – 1976. – 10 чэрвеня.

Берлін, М. Першае месца – музею ім. А.В. Суворава / М. Берлін // Камуністычная праца. – 1975. – 5 жніўня.

Мартынаў, А. Кобрынскаму музею – 25 / А. Мартынаў // Літаратура і мастацтва. – 1971. – 9 лістапада. – С. 11.

Мартынаў, А. Наш сярэбраны юбілей / А. Мартынаў // Чырвоная змена. – 1971. – 24 жніўня. – Кобрынскаму музею – 25 год.

Мартынов, А. Суворовский домик // Советская Белоруссия. – 1971. – 3 сентября.

Мартынов, А. Кобринский музей им. А.В. Суворова / А. Мартынов // Военно-исторический журнал. – 1969. - № 6. - С. 116 - 119.

Юбилей музея // Советская Белоруссия. – 1966. – 11 августа.

Пятровіч, І. Тут жыў А.В. Сувораў / І. Пятровіч // Чырвоная змена. – 1950. – 18 мая. – С. 3.

ДУК “Кобрынская дзіцячая бібліятэка” – 70 гадоў

Да паслуг юных чытачоў дзіцячай бібліятэкі – прасторная чытальная зала, дзе адначасова могуць размясціцца каля 50 чалавек, абанемент з літаратурай на ўсе густы і на ўсе ўзросты, два кнігасховішчы. Для самых маленькіх чытачоў у бібліятэцы адведзены асобны пакой – комната казак, на сценах якой намаляваны героі пушкінскіх твораў. У гэтым пакоі спецыяльная мэбля, шмат цацак. Калектыў бібліятэкі многа робіць для таго, каб дзеці змаглі не толькі ўзяць дамоў ці пачытаць на месцы цікавую кнігу, часопіс. Тут сталі традыцыйнымі калектыўныя абмеркаванні кніг, паказ кукальных спектакляў у пакоі казак, разнастайныя конкурсы, экскурсіі, гульнёвыя праграмы, шматлікія мерапрыемствы пазнавальнага плану дзя дзяцей розных узростаў. Цікава, карысна і весела праходзяць у бібліятэцы традыцыйныя тыдні дзіцячай і юнацкай кнігі. У дзень у бібліятэцы па 100 наведвальнікаў. Прыток юных чытачоў летам павялічваецца. Пры бібліятэцы дзейнічаюць аматарскія аб’яднанні “Светлячок”(для вучняў пачатковых класаў), “Светач” (для вучняў сярэдняга ўзросту). У дзіцячай бібліятэцы добрыя кантакты з летнімі піянерскімі лагерамі, дзіцячымі садкамі. У розныя часы загадчыкамі дзіцячай бібліятэцы былі М.А. Слабоднік, Н.Р. Дземянчук, Е.П. Раманюк, В.М. Іванюк, Т.Я. Сідзюк. З 2007 г. установу ўзначальвае Н.А. Рагачук.

Лесік, І. "Лета - з добрай кнігай" / Ірына Лесік // Кобрынскі веснік. - 2014. - 6 жніўня - С. 3. – У рамках акцыі “Лета з добрай кнігай” цікавыя мерапрыемствы падрыхтавала дзіцячая бібліятэка.

Кондрашук, Н. Хочешь быть лучше – читай / Наталья Кондрашук // Кобрин-информ. - 2012. - 5 апреля. – С. 5. - В Кобринской детской библиотеке прошла неделя детской и юношеской книги.

Любоў да чытання пачынаецца з дзяцінства // Кобрынскі веснік. - 2012. - 21 сакавіка. - С. 2. - Работнікі дзіцячай бібліятэкі робяць усё магчымае, каб юныя чытачы адчувалі сябе тут, нібы дома.

Мельнік, Р. У храме дзіцячых мараў / Раман Мельнік // Кобрынскі веснік. - 2010. – 3 сакавіка. – С. 5.

Патоня, В. Да дабра – праз кнігу / В. Патоня // Кобрынскі веснік. – 2008. – 26 сакавіка. – С. 3. - Тыдзень дзіцячай і юнацкай кнігі ў дзіцячай бібліятэцы.

Сибиряк, Р. К нам в гости сказка заглянула / Р. Сибиряк // Кобрынскі веснік. – 2007. – 28 сакавіка. – С .4.

Мурашкина, М. Волшебный мир детства / М. Мурашкина // Кобрынскі веснік. – 2006. – 1 красавіка. - Под таким девизом прошла Неделя детской и юношеской книги в детской библиотеке.

Марчук, А. Дом сказок / А. Марчук // Кобрин-информ. – 2005. – 28 апреля. – С. 14.

Петровская, М. Отдых с книгой и игрой / М. Петровская // Кобрынскі веснік. – 2005. – 29 чэрвеня. – С. 3.

Мельник, Р. Неделе детской книги – 60! / Р. Мельник // Кобрынскі веснік. – 2004. – 24 сакавіка. – С. 2.

Спонсоры – детской библиотеке // Кобрынскі веснік. – 2004. – 11 снежня. – С**. 1.**

Абнаўляецца бібліятэка // Кобрынскі веснік. - 2003. – 12 ліпеня. – С. 1. - У Кобрынскай дзіцячай бібліятэцы распачаўся доўгачаканы рамонт.

На радасць дзецям і дарослым // Кобрынскі веснік. – 2003. – 20 снежня. – С. 1. - У дзіцячай бібліятэцы прайшоў “Дзень адчыненых дзвярэй”, праведзены ў сувязі з заканчэннем рамонту.

Пятроўская, М. Дні дружбы з ведамі і казкамі / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 2003. – 2 красавіка. – С. 3.

Пятроўская, М. Новы год – з цікавых спраў / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. –2003. – 18 студзеня. – С. 3. – Аб выніках работы дзіцячай бібліятэкі за 2002 г.

Пятроўская, М. З любоўю да братоў нашых меншых / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 2002. – 6 лютага. – С. 2. - Пры дзіцячай бібліятэцы дзейнічае аматарскае аб’яднанне “Светлячок”, шоу “Міс Кіс”.

Пятроўская, М. У ціхіх пакоях бібліятэкі / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 2002. – 6 лістапада. – С. 2.

Хільчук, М. Тыдзень ведаў, казак, смеху / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 2002. – 30 сакавіка. – С. 2.

Пятроўская, М. “Здаровым быць – гора забыць” / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 2001. – 12 снежня. – С. 2. - Тыдзень здароўя ў дзіцячай бібліятэцы.]

Пятроўская, М. На тыдні дзіцячай кнігі / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 1998. – 21 сакавіка. – С. 2.

Бялоў, Д. Каб не сумна было летам / Д. Бялоў // Кобрынскі веснік. – 1997. – 11 чэрвеня. – С. 2.

Пятроўская, М. Веды і радасць для ўсіх дзяцей / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 1997. – 17 снежня. – С. 4.

Пятроўская, М. Дапамаглі бібліятэцы / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 1997. – 22 кастрычніка. – С.2. - Аб спонсарах дзіцячай бібліятэкі.

Пятроўская, М. У час тыдня дзіцячай кнігі / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 1997 . – 26 сакавіка. - С. 4.

Мар’іна, П. На свяце кнігі / П. Мар’іна // Кобрынскі веснік. – 1994. – 9 красавіка. – С. 2.

Пятроўская, М. І кніжкі, і гульні / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 1994. – 11 чэрвеня. – С. 3.

Сідзюк, Т.Я. У свеце лялек / Т.Я. Сідзюк // Камуністычная праца. – 1989. – 9 снежня. - Арганізацыя лялечных гурткоў – адна з форм работы дзіцячых бібліятэк.

Пятроўская, М. Што за цуда гэтыя казкі / М. Пятроўская // Камуністычная праца. – 1984. – 9 лютага.

Пятроўская, М. На кніжчыным свяце / М. Пятроўская // Камуністычная праца. – 1981. – 28 сакавіка.

Николаев, Н. Книжкино новоселье / Н. Николаев // Заря. – 1980. – 12 февраля.

Берлін, Н. У дзіцячай бібліятэцы / Н. Берлін // Камуністычная праца. – 1978. – 23 сакавіка.

Раманюк, Е. Свята дзіцячай кнігі / Е. Раманюк // Камуністычная праца. – 1978. – 1 апреля.

Дземянчук, Н. Кніжкіны імяніны / Н. Дземянчук // Камуністычная праца. – 1976. – 30 сакавіка.

Акімава, В. У дзіцячай раённай / В. Акімава // Камуністычная праца. – 1976. – 19 лютага.

Дземянчук, Н. Кніжкіны імяніны / Н. Дземянчук // Камуністычная праца. – 1973. – 31 сакавіка.

Слаботнік, М. Каб кніга стала выхавацелем / М. Слабоднік // Камуністычная праца. – 1972. - 9 сентября.

Слободник, М. Моё Отечество – СССР / С. Слободник // Заря. – 1972. – 16 сентября. - О работе Кобринской детской районной библиотеки.

Слабоднік, М. Па краінах старажытных і маладых / М. Слабоднік // Камуністычная праца . – 1972. – 16 лістапада.

Сушчук, А. Наша раённая дзіцячая…: / А. Сушчук // Літаратура і мастацтва. – 1972. – 22 верасня. - С. 14.

Сушчук, А. Раённая дзіцячая / А. Сушчук // Камуністычная праца. – 1971. – 31 жніўня.

Піліпава, Г. Сябра і дарадчык юных чытачоў / Г. Піліпава // Камуністычная праца. – 1970. – 8 студзеня.

Владимиров, Л. У молодых читателей / Л. Владимиров // Заря. – 1952. – 18 января. – С. 2.

Дмитриев, Я. В Кобринской детской библиотеке / Я. Дмитриев // Заря. – 1948. – 16 мая.

Духавы аркестр Кобрынскага Палаца культуры - 55 гадоў

Заснаваны ў 1961 г. пад кіраўніцтвам Генадзя Іванавіча Вацякова пры раённым Доме культуры, з 2009 г. працуе пры Палацы культуры. Кіраўнікі: Г.І. Вацякоў (з 1961), У.М. (з 1980), Я.Ф. Бельскі (з 2006). За перыяд творчай дзейнасці калектыў удзельнічаў у раённых, абласных, рэспубліканскіх марш-парадах і фестывалях духавой музыкі. Званне народнага прысвоена ў 1982 г. Творчы калектыў складаюць 25 чалавек, у тым ліку дзве салісткі: Вольга Камінская і Вольга Федасюк. Узрост удзельнікаў аркестра вагаецца ад 12 да 70

гадоў. У вытокаў калектыва стаялі Анатоль Кульчынскі і Анатоль Стадуб, якія дагэтуль у аркестры. "Старажыламі" з'яўляюцца Ўладзімір Сінкевіч, Генадзь Рубель і Аляксандр Гонарацкі. А самыя маленькія ўдзельнікі - гэта Кірыл Вінаградаў, Павел Палівенок, Мікіта Лук'янаў, Кастусь Лагвіненка і Ўладзіслаў Петрасюк. Асноўная мэта дзейнасці -

папулярызацыя аркестравага мастацтва. У рэпертуары фанфары, гімны, маршы, полькі, вальсы, аўтарскія і беларускія народныя песні: «Красуй, Беларусь», «Майскі вальс» І. Лучанка, «Гусарскі марш» А. Пятрова, «Дзень Перамогі» Д. Тухманава, «Беларуская фантазія» Г. Гаеўскага, «Радзіма, мая дарагая» І. Алоўнікава, «Развітанне славянкі» У. Агапкіна і інш. Калектыў - дыпламант міжнароднага фестывалю духавой музыкі «Фанфара» (г. Брэст, 2008; г. Лунінец, 2011) і інш. Музыканты аркестра сваёй творчасцю ўпрыгожваюць шматлікія раённыя святы. Асаблівы шарм музычнай праграме аркестра надае дэфіле мажарэтак.

Пракапюк, А.Я. Калектывы Кобрынскага гарадскога Дома культуры. Духавы аркестр / А.Я. Пракапюк // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 505. – (Народныя і дзіцячыя ўзорныя калектывы)

Максимчик, А. Под фанфары "остепенились" / А. Максимчик // Кобрынскі веснік. - 2008. - 6 жніўня. - С. 6. - Народный духовой оркестр ГДК удостоен Диплома первой степени на X1X областном празднике духовной музыки "Фанфары-2008".

Пянко, А. Оркестр наш духовой / Алексей Пянко // Кобрынскі веснік. – 2008. – 2 ліпеня. - С. 5.

Ансамбль песні і музыкі «Зараніца» Магдалінскага сельскага Дома культуры - 25 гадоў

Ансамбль песні і музыкі «Зараніца» Магдалінскага сельскага Дома культуры створаны ў 1991 г. у в. Магдалін пры сельскім Доме культуры. Заснавальнік і мастацкі кіраўнік - А.П. Букач. Асноўная мэта дзейнасці - папулярызацыя песеннай і танцавальнай культуры. У складзе інструментальнага ансамбля баян, скрыпка, бубен, трашчотка, трох-вугольнік і іншыя ўдарна-шумавыя інструменты. Рэпертуар ансамбля разнастайны. Гэта песні

кампазітараў беларускіх, рускіх, украінскіх, мясцовых («Вальс аб Кобрыне», «Прыязджайце да бацькоў у госці», «Брэстчаначка», «Беларусь мая, папарацькветка» А. Кірыеўскага і інш.), беларускія народныя («Ляцеў воран», «Ой, дзе ж ты была», «Ой, музыкі харошы» і інш.), танцы («Лявоніха», «Субота», «Каханачка»), аўтэнтычныя танцы, запісаныя ў вёсках Кобрынскага раёна і адноўленыя С. Самулевіч («Гапак у тройках», «Ойра»), абрады. Калектыў - дыпламант 4-га фестывалю ўкраінскай песні, абласнога свята «Грай, гармонік» (г. Бяроза), Міжнароднага фестывалю народнага танца «Палескі карагод» (г. Пінск), рэспубліканскага агляду-конкурсу аўтарскай песні (Мінская вобласць), абласнога фестывалю фальклорна-этнаграфічнага мастацтва «Талакуха на Бярэсці» (Баранавіцкі раён), рэспубліканскіх фестываляў нацыянальных культур (г. Гродна, 2010, 2012), сямейнай творчасці «Жывіце ў радасці» (г. Слонім, 2011) і інш. У 2001 г. калектыву прысвоена званне «народны аматарскі калектыў». У складзе ансамбля 10 чалавек ва ўзросце ад 35 да 65 гадоў.

П’янцава, В.В. Магдалінскі народны ансамбль песні і музыкі "Зараніца" / / В.В. П’янцава; галоўны рэдактар У.Ю. Аляксандраў // Культура Беларусі : энцыклапедыя. − Мн: Бел. Энцыкл. імя П. Броўкі, 2012. − Т. 5. − С. 217.

П’янцава, В.В. Калектывы Кобрынскага раёна. Ансамбль песні і музыкі «Зараніца» Магдалінскага сельскага Дома культуры / В.В. П’янцава // Памяць : гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. − Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 507 - 508. – (Народныя і дзіцячыя ўзорныя калектывы).

Дубіна, Л. Магдалінская "Зараніца": прывітанне з Польшчы / Людміла Дубіна // Кобрынскі веснік. − 2015. − 4 лютага. − С. 8. − Народны ансамбль "Зараніца" Магдалінскага СДК адзначаны дыпломам за ўдзел ў аглядзе ўсходнеславянскіх абрадаў, які адбыўся ў Польшчы.

Кондрашук, Н. У нас общая культура / Наталья Кондрашук // Кобрин-информ. − 2015. − 19 февраля. – С. 5. − Народный ансамбль песни и музыки "Зараніца" Магдалинского дома культуры принял участие в праздничных мероприятиях в Польше.

Савчук, М. Когда творчество доставляет радость / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. − 2013. − 31 января. − С. 3. − Народный ансамбль "Зараница" Магдалинского СДК был удостоен диплома лауреата премии белорусского профессионального союза работников культуры.

Савчук, М. Полесские песни от "Зараніцы" / Маргарита Савчук // Кобрин-информ. − 2013. − 14 ноября. − С. 2.

Бялоў, Д. Падзяка з рук міністра / Д. Бялоў // Кобрынскі веснік. − 2012. − 25 лютага. − С. 3. − Народны ансамбль песні і музыкі "Зараніца" Магдалінскага СДК атрымаў падзяку Міністра культуры РБ.

Елизарова, Ж. Когда песня - стимул к жизни / Ж. Елизарова // Кобрин-информ. − 2012. − 7 марта. − С. 5. − Творческое наследие Е. Букач, руководителя "Зараніца" Магдалинского СДК.

Лаўрэаты Прэміі Беларускага прафсаюза работнікаў культуры ў сферы культуры і мастацтва 2012 года // Беларускі час. - 2012. - 12 кастрычніка. - С. 11 (дадатак); Культура. - 2012. - 13 кастрычніка. - С. 3. – Сярод лаўрэатаў - народны ансамбль "Зараніца" Магдалінскага СДК.

Веремеенко, С. Влюблённые в песню / С. Веремеенко // Кобрин-информ. - 2011. - 9 июня. - С. 31. - Ансамбль "Зараніца" Магдалинского СДК был отмечен дипломом III степени на республиканском фестивале в Слониме.

Мельнік, Р. Чарговы трыумф "Зараніцы / Р. Мельнік // Кобрынскі веснік. – 2011. – 4 чэрвеня. – С. 12. – У намінацыі “Вакальнае мастацтва” дыпломам лаўрэата 3 ступені удастоеныартысты “Зараніцы”.

Мельнік, Р. Вянок песень ад "Зараніцы" / Р. Мельнік // Кобрынскі веснік. - 2010. - 30 чэрвеня. - С. 6. - Аб творчых камандзіроўках калектыва "Зараніца".

Бялоў, Д. Усё пачалося... з "Дажынак" / Д. Бялоў // Кобрынскі веснік. - 2009. - 17 верасня. - С. 11.

Пянко, А. Вянок фальклору Кобрыншчыны / А. Пянко // Кобрынскі веснік. - 2007. - 9 чэрвеня. - С. 3. - На багатым матэрыяле фальклору Кобрыншчыны грунтуецца дзейнасць ансамбля "Зараніца".

Мельнік, Р. На канцэртах “Зараніцы” – аншлаг / Раман Мельнік // Кобрынскі веснік. – 2006. – 20 мая. – С. 3.

Мельнік, Р. Пазітыўная энергія “Зараніцы” / Раман Мельнік // Кобрынскі веснік. – 2006. – 14 студзеня.

Пянко, А. Сталае майстэрства “Зараніцы” / А. Пянко // Кобрынскі веснік. - 2002. – 5 чэрвеня. – С. 2.

Фальклорны калектыў «Ліцвінянка» Батчынскага сельскага Дома культуры – 30 гадоў

Фальклорны калектыў «Ліцвінянка» стcreatedвораны ў 1986 г. у в. Батчы пры сельскім Доме культуры. Мастацкі кіраўнік - У.М. Шабліцкі. У складзе калектыву 10 удзельнікаў ва ўзросце 19-70 гадоў. Асноўны кірунак творчай дзейнасці - збор, адраджэнне, захаванне і прапаганда мясцовага фальклору. Выступаюць у аўтэнтычных касцюмах За час існавання калектыў падрыхтаваў

шмат цікавых праграм: тэатральныя паказы «Вясёлае сватаўство», «Запрашаем на вячоркі», «Ручнік - мой лёс», аглядзе вакальна-харавога мастацтва «Ляці,

наша песня», у раённых конкурсах і фестывалях. Калектыў - дыпламант рэспубліканскага фестывалю-кірмашу «Дажынкі» (г. Кобрын, 2009), удзельнік свята горада «Бярэсце» (г. Брэст, 1998), раённых конкурсаў мастацкай творчасці (2001), агляду-конкурсу «Таленты зямлі Кобрынскай» (2008, абодва г. Кобрын), тэлеперадачы «Запрашаем на вячоркі» (1988,1990, 1992) і інш. У рэпертуары народнай песні Кобрыншчыны («Сонейка ўзышло», «Ой, коню, мій коню», «За сонцэм нэ бачу», «Ты вышэнька-чэрышэнька», «Вэрба зэлэнэнькая», «Колына над водою», «Падае лысце з бырэзы» і інш.), абрады каляндарнага цыкла (Зажынкі, Дажынкі, Купалле, Каляды, Спас, «Капусніца» і інш.), фальклорнай праграмы «Літвінецкія вячоркі», «Вясёлае сватаўство», «Добрыя суседзі». Званне народнага прысвоена ў 1999 г.

П’янцава, В.В. Калектывы Кобрынскага раёна. Фальклорны калектыў «Ліцвінянка» Батчынскага сельскага Дома культуры. // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 508. – (Народныя і дзіцячыя ўзорныя калектывы).

Шабліцкі, У.М. Батчынскі народны фальклорны калектыў "Ліцвінянка" / У.М. Шабліцкі; галоўны рэдактар Т.У. Бялова // Культура Беларусі: энцыклапедыя. - Мн: Бел. энцыкл. імя П.Броўкі, 2010. - Т. 1. - С. 519.

Гамолка, М. Свята з "Ліцвінянкай" / М. Гамолка // Народная трыбуна. - 2012. - 14 снежня. - С. 11.

Пянко, А. Жыве, спявае "Ліцвінянка" / А. Пянко // Кобрынскі веснік. - 2012. - 3 сакавіка. - С. 12.

Бакун, В. Добрыя галасы ідуць на нябесы / В. Бакун // Заря. – 1999. – 12 октября. – С. 3.

Бакун, В. Добрыя галасы ідуць на нябёсы / В. Бакун // Заря. – 1999. – 12 октября. – С.3. - Аб творчым шляху фальклорнага калектыву “Ліцвінянка”.

Жук, Н. Новай песні аб мінулым / Н. Жук //Кобрынскі веснік. – 1999. – 30 чэрвеня. – С. 3. - Аб творчым шляху фальклорнага калектыву “Ліцвінянка”.

Хільчук, М. 10 гадоў разам з песняй / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 1996. – 30 красавіка. – С. 2.

Хільчук, М. З новай праграмай / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 1991. – 2 лістапада. - С. 3. - Калектыў Батчынскага Дома культуры звяртаецца да мінулага, культурнай спадчыны народа.

Хор «Колас» Гарадзецкага сельскага клуба – 35 гадоў

Хор «Колас» створаны ў 1981 г. у в. Гарадзец пры сельскім клубе.

Мастацкі кіраўнік - заслужаны работнік культуры І.П. Чэрнік. У складзе хору 16 чалавек ва ўзросце ад 30 да 65 гадоў. Арыгінальнасць, высокая мастацкая каштоўнасць нумароў, канцэртных праграм, разнастайнасць рэпер-туару - характэрныя рысы творчага партрэта калектыву. І.П. Чэрнік - аўтар многіх твораў, спецыяльна напісаных для хору, - песні «Роднаму краю», «Край беларускі», «Край мой Палескі». У рэпертуары песні народныя беларускія («Гады маладыя», «Ехалі казачэнькі»), рускія, украінскія, мясцовыя і аўтарскія («Роднаму краю», «Край беларускі», «Край мой Палескі» І. Чэрніка). Калектыў выступае з канцэртамі ў многіх гарадах Брэсцкай вобласці, на абласным і рэспубліканскім тэлебачанні, выязджаў у Балгарыю, Польшчу. Узнагароджаны граматамі, дыпломамі розных ступеней. У 1986 г. прысвоена званне «народны аматарскі калектыў”. Калектыў - лаўрэат Усесаюзнага фестывалю самадзейнага мастацтва (г. Брэст, 1987).

П’янцава, В.В. Калектывы Кобрынскага раёна. Хор «Колас» Гарадзецкага сельскага клуба / В.В. П’янцава // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 509. – (Народныя і дзіцячыя ўзорныя калектывы).

Чэрнік, І.П. Гарадзецкі народны хор "Колас" / І.П. Чэрнік; галоўны рэдактар Т.У. Бялова // Культура Беларусі: энцыклапедыя. - Мн: Бел. энцыкл. імя П. Броўкі, 2012. - Т.2. - С. 509.

Сасноўская, Я. Сяброўская сустрэча / Я. Сасноўская // Кобрынскі веснік. - 2012. - 22 лютага. - С. 3. - Хор пад кіраўніцтвам І. Чэрніка з Гарадца пабываў у Жабінцы.

Максимчик, А. Песни искренней любви / А. Максимик // Кобрынскі веснік. - 2011. - 5 сакавіка. - С. 12.

Мельнік, Р. Песня лілася ад сэрца... / Раман Мельнік // Кобрынскі веснік. - 2011. - 2 красавіка. - С. 3. - Аб народным хоры "Колас" Гарадзецкага СДК.

Хільчук, М. Мал залатнік, ды дарагі / М. Хільчук // Кобрынскі веснік. – 2001. – 20 студзеня. – С. 2.

Хор «Світанак» Арэхаўскага Дома культуры - 30 гадоў

Хор «Світанак» створаны ў 1986 г. у пасёлку Арэхаўскі пры сельскім Доме культуры. Арганізатар і мастацкі кіраўнік - І.В. Бойцік., з 2005 Н.В. Кузьмінчук. У складзе калектыву 18 чалавек ва ўзросце 26-60 гадоў. Калектыў мае вялікую і разнастайную праграму. Творы выконваюцца ў суправаджэнні акардэона, барабана і шумавых інструментаў. У рэпертуары песні народныя беларускія («Ва саду лі я была») і ўкраінскія («Ой, кум до кумы борозенькою ішов»), шчадроўкі, прыпеўкі, аўтарскія творы мясцовых кампазітараў, у т.л. «Паглядзі, якая ночка», «Пад акном цвіце каліна» І.П. Чэрніка, «Гармонь» В.В.Фяцісава, «За Новы год», «Эх, дажыначкі, дажынкі» В.В. Васіленкі.

Калектыў - удзельнік рэспубліканскіх фестываляў «Гучаць цымбалы і гармонік» (г. Магілёў), украінскай песні (г. Мінск), абласнога фестывалю харавога мастацтва «Ляці, наша песня» (г. Ляхавічы), дыпламант міжнароднага фестывалю народнай музыкі «Звіняць цымбалы і гармонік» (г. Паставы, 1991), удзельнік рэспубліканскага фестывалю-кірмашу «Дажынкі» (г. Кобрын, 2009). З канцэртамі хор пабываў у Карпатах і гарадах Чарнаморскага ўзбярэжжа. Званне «народны аматарскі калектыў» прысвоена ў 1993 г. З 2007 пры калектыве працуе дзіцячая вакальная група, у складзе якой вучніваўзросце 8-15 гадоў (кіраўнік Н.В. Кузьмінчук)..

Бабіч, Т.М. Арэхаўскі народны хор "Світанак" / Т.М. Бабіч; галоўны рэдактар Т.У.Бялова // Культура Беларусі: энцыклапедыя. - Мн: Бел. энцыкл. імя П .Броўкі, 2010. - Т. 1. - С. 263-264.

П’янцава, В.В. Калектывы Кобрынскага раёна. Хор «Світанак» Арэхаўскага Дома культуры / В.В. П’янцава // Памяць: гісторыка-дакументальная хроніка Кобрынскага раёна. - Мінск: БЕЛТА, 2002. – С. 511. – (Народныя і дзіцячыя ўзорныя калектывы)

Пятроўская, М. Без песні, як без хлеба / М. Пятроўская // Кобрынскі веснік. – 1993. – 29 верасня. – С. 3. – Калектыву хора прысвоена званне “народны”.

ЗМЕСТ

Прадмова ………………………………………………………………………с. 3
Асноўныя юбілейныя даты горада і раёна………………………с. 4
Юбілейныя даты вёсак Кобрынскага раёна ……………………с. 6

Памятныя даты вядомых людзей, жыццё і дзейнасць якіх звязана з краем ……………………………………………………………с. 26

Юбілейныя даты праваслаўных храмаў…………………………с. 52

Юбілеі прадпрыемстваў і ўстаноў горада і раёна…………с.55
Юбілеі медыцынскіх устаноў……………………………………………с. 67
Юбілеі ўстаноў адукацыі…………………………………………………с. 72
Юбілеі ўстаноў культуры ………………………………………………..с.84

Каляндар
дат і падзей Кобрыншчыны

(краязнаўча-бібліяграфічны каляндар
на 2016 год)

Складальнік: *Святлана Курачук,*
галоўны бібліёграф ЦРБ

Рэдактар: *Марыя Іванова,*
дырэктар Кобрынскай ЦБС

225306 вул. Жукава, 12., г. Кобрын
Цэнтральная раённая бібліятэка

E-mail kobrin@brest.by